

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 27 november 2001

om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen

(ULT-beslut)

(2001/822/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, nedan kallat "fördraget", särskilt artikel 187 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådets beslut 91/482/EEG av den 25 juli 1991 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾, var giltigt fram till och med den 1 december 2001. I artikel 240.4 i beslutet föreskrivs att rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen skall fastställa de föreskrifter som skall gälla för den efterföljande tillämpningen av de principer som anges i artiklarna 182–186 i fördraget.
- (2) I förklaring 36 om utomeuropeiska länder och territorier (nedan även kallade ULT eller länderna och territorierna), vilken bifogats slutakten från konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, vilken undertecknades i Amsterdam den 2 oktober 1997, uppmanas rådet att på grundval av artikel 187 i fördraget göra en översyn av associeringsordningen för ULT, med fyra mål i sikte, nämligen
 - att på ett effektivare sätt främja den ekonomiska och sociala utvecklingen av ULT,
 - att utveckla de ekonomiska förbindelserna mellan ULT och Europeiska unionen,
 - att i större utsträckning beakta de enskilda ULT:s olikheter och särdrag, bland annat när det gäller etableringsfriheten,
 - att säkerställa att finansieringsorganets effektivitet förbättras.
- (3) Europaparlamentet antog den 11 februari 1999 en resolution om förbindelserna mellan de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT), AVS-länderna och

regionerna i gemenskapens yttersta randområden ⁽²⁾. Vidare antog det den 4 oktober 2001 en resolution på förslag från kommissionen till ett rådsbeslut om associeringen av ULT med Europeiska gemenskapen ⁽³⁾.

- (4) I sitt meddelande av den 20 maj 1999 "Reflektioner kring ställningen för de utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med EG och riktlinjer för "ULT 2000", har kommissionen analyserat vad som kännetecknat associeringen av dessa länder och territorier med EG sedan 1957 och hur denna associering utvecklats, erinrat om de grundläggande principerna och de aktuella villkoren för associeringen och dragit upp olika alternativ till riktlinjer för associeringen för perioden från och med den 1 mars 2000.
- (5) I enlighet med bestämmelserna i artikel 10 i beslut 91/482/EEG har de behöriga myndigheterna i de utomeuropeiska länderna och territorierna, bland annat i samband med ett partnerskapsammanträde den 29 och 30 april 1999 med kommissionen, de fyra medlemsstater till vilka de utomeuropeiska länderna och territorierna är knutna och de 20 berörda länderna och territorierna, meddelat kommissionen vilka ändringar eller kompletteringar de önskar inför framtiden.
- (6) De utomeuropeiska länderna och territorierna är inte tredjeländer, men de är inte heller en del av den inre marknaden och skall när det gäller handel uppfylla de krav som fastställts i fråga om tredje land, bland annat i fråga om ursprungsregler, sanitära och fytosanitära regler och skyddsåtgärder.
- (7) När rådet beslutar om bestämmelser enligt artikel 187 i fördraget skall det i allmänhet samtidigt ta hänsyn till de principer som anges i fjärde delen i fördraget och andra principer i gemenskapsrätten. Dessutom måste det ta hänsyn till erfarenheterna från tillämpningen av den handelsordning som föreskrivs i beslut 91/482/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 263, 19.9.1991, s. 1. Beslutet senast ändrat genom rådets beslut 2001/161/EG (EGT L 58, 28.2.2001, s. 21).

⁽²⁾ PE 228.210, 1.12.1998.

⁽³⁾ Har ännu inte publicerats C5-0070 – 2001/2033 (COS).

- (8) Denna handelsordning – som innefattar både regler om tullfritt tillträde till gemenskapen för produkter med ursprung i ULT och ursprungsregler som medger ursprungskumulation med produkter med ursprung i AVS-staterna, vilka omfattas av en annan ordning, och i gemenskapen – vållar eller riskerar att vålla allvarliga störningar på vissa marknader som enligt den gemensamma jordbrukspolitiken omfattas av en gemensam organisation av marknaden, särskilt dem för ris och socker. Sådana störningar har vid flera tillfällen föranlett kommissionen och rådet att vidta skyddsåtgärder.
- (9) När det gäller rissektorn har de ändringar som infördes vid revideringen av beslutet efter halva giltighetstiden⁽¹⁾, och som innebär att möjligheten till ursprungskumulation begränsats, medfört att man för produkter med ursprung i ULT kunnat behålla ett tillträde till gemenskapens marknad som är förenligt med målet om jämvikt på denna marknad. Detta tillträde bör förbättras med avseende på de minst utvecklade ULT men utan att den samlade kvantitet som omfattas av ursprungskumulation ändras. Mot bakgrund av att endast två ULT någonsin har varit verksamma i denna sektor bör de återstående kvantiteterna tilldelas dem för öppenhetens skull.
- (10) Ländernas och territoriernas export till gemenskapen av produkter som framställts av socker och sockerblandningar med ursprung i AVS-staterna eller gemenskapen har däremot avsett en marknad där det finns ett betydande överskott, vilket lett till en mera betydande minskning av gemenskapsproducenternas kvoter och, följaktligen, av deras garanterade inkomster.
- (11) Denna export av produkter som genomgått mindre bearbetning eller behandling vilken tillför ett ringa mervärde men för närvarande räcker till för att inom sockersektorn ge produkterna status som produkter med ursprung i ULT, kan för övrigt inte bidra i mer än ringa utsträckning till dessa länders och territoriers utveckling, vilken med all säkerhet inte står i proportion till de störningar som denna export vållar för de berörda sektorerna i gemenskapen.
- (12) Av dessa skäl är det nödvändigt att anta ursprungsregler som innebär att ursprunget för socker inte kan kumuleras mellan AVS-staterna, ULT och gemenskapen när endast små bearbetningar genomförs. Ett sådant undantag bör emellertid med tanke på de investeringar som redan gjorts i ULT på grundval av de regler som gäller sedan 1991 träda i kraft successivt. Ursprungskumulation bör därför, under förutsättning av att de nödvändiga genomförandebestämmelserna antas, tillfälligt tillåtas att fortgå inom gradvis minskande kvantitativa begränsningar som är förenliga med målen för gemenskapens gemensamma organisation av marknaden för socker samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till ULT-aktörernas berättigade intressen.
- (13) Det bör föreskrivas att jordbruksprodukter med ursprung i gemenskapen, för vilka exportbidrag erhållits, inte får återimporteras tullfritt till gemenskapen med hjälp av förfarandet för ursprungskumulation.
- (14) Alla de ursprungsregler som gäller för de utomeuropeiska länderna och territorierna bör vidare moderniseras i syfte att beakta tekniska framsteg och gemenskapens strategi för harmonisering av dessa regler, vilket ligger i de berörda ekonomiska aktörernas och offentliga förvaltningarnas intresse. I samma syfte är det nödvändigt att förenkla förfarandet så att det i framtiden blir lättare att göra nödvändiga tekniska anpassningar av dessa regler.
- (15) Förfaranden vid omlastning av de varor som inte har sitt ursprung i ULT men som där cirkulerar fritt bör slutföras och klargöras så att en öppen och tillförlitlig rättslig ram säkerställs för aktörer och förvaltningar. Denna bör även utvidgas till att omfatta vissa fiskeriprodukter som är särskilt betydelsefulla för Grönland och Saint-Pierre-et-Miquelon, förutsatt att de nödvändiga genomförandebestämmelserna antas.
- (16) De allmänna bestämmelserna i fördraget och sekundär-rätten är därmed inte, utom i de fall detta uttryckligen anges, tillämplig på dessa länder och territorier. Produkter från de utomeuropeiska länderna och territorierna som importeras till gemenskapen måste trots detta följa gällande gemenskapsregler.
- (17) Finansiellt stöd bör tilldelas ULT på grundval av enhetliga, genomblickbara och effektiva kriterier där hänsyn tas till dessa länders behov och resultat. Dessa kriterier bör särskilt innefatta dessa länders ekonomiska och fysiska dimensioner, användningen av tidigare anslag, iakttagandet av principerna för en sund ekonomisk förvaltning, en rättvis skattepolitik, uppskattad förmåga att absorbera stödet, behovet av att upprätta en reserv för finansieringen av utgifter som inte kan planeras samt en mjuk övergång för att förhindra ett plötsligt och betydande bakslag i anslagsfördelningen till Nya Kaledonien, Franska Polynesian och Nederländska Antillerna. För att samarbetet skall kunna effektiviseras och förenklas och som ett erkännande av förvaltningsförmågan hos myndigheterna i dessa länder och territorier, finns det skäl att genom att tillämpa förfaranden som utgår från gällande bestämmelser för strukturfonderna införa en högre grad förvaltning enligt partnerskapsmodellen av de finansiella resurser som tilldelas länderna och territorierna.
- (18) Dessa förfaranden skall därför bl.a. medföra att de utomeuropeiska länderna och territorierna får huvudansvaret för programplanering och genomförande av samarbetet, vilket i huvudsak kommer att ske i enlighet med dessa länders och territoriers territoriella bestämmelser. Samtidigt bör det bekräftas att gemenskapen, i synnerhet kommissionen, skall stödja uppföljningen, utvärderingen och granskningen av programplanerade åtgärder. Det är dessutom viktigt att klargöra vilka gemenskapsprogram och budgetposter som är öppna för ULT samt förfarandena för en smidig övergång från tidigare EUF till den 9:e.
- (19) Globala förändringar, som avspeglas i en allt större liberalisering av handeln, berör såväl gemenskapen, som är de utomeuropeiska ländernas och territoriernas viktiga handelspartner, som dessa länders och territoriers

⁽¹⁾ Rådets beslut 97/803/EG av den 24 november 1997 om revidering efter halva giltighetstiden av beslut 91/482/EEG om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 329, 29.11.1997, s. 50).

AVS-grannar och andra ekonomiska partner. Tullnivåerna spelar en allt mindre roll när det gäller marknadstillträde, medan handeln med tjänster och tjänsterelaterade områden får en allt större betydelse i förbindelserna mellan de utomeuropeiska länderna och territorierna och deras ekonomiska partner. Det finns därför skäl att, samtidigt som den gällande handelsordningen bibehålls i sina huvuddrag, främja dessa förbindelser och underlätta en gradvis integrering av de länder och territorier som så önskar i den regionala ekonomin och i världsekonomin genom att hjälpa dem att stärka sin förmåga att verka inom alla dessa nya områden.

- (20) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. (1) När det gäller genomförandet av den nionde Europeiska utvecklingsfonden bör emellertid röstvikterna och majoriteten fastställas enligt artikel 21 i det interna avtal vilket ingåtts mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om finansiering och förvaltning av gemenskapens bistånd inom ramen för finansprotokollet till partnerskapsavtalet mellan staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i

Cotonou (Benin) den 23 juni 2000, och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av fördraget är tillämplig (2), nedan kallat "det interna avtalet".

- (21) De utomeuropeiska länderna och territorierna är känsliga ömiljöer som kräver adekvat skydd, även i fråga om avfallshantering. När det gäller radioaktivt avfall föreskrivs detta i artikel 198 i Euratomfördraget och den lagstiftning som antagits enligt detta, med undantag av Grönland som inte omfattas av Euratomfördraget. För annat avfall bör det anges vilka gemenskapsregler som är tillämpliga med avseende på de utomeuropeiska länderna och territorierna.
- (22) De bestämmelser om associering som fastställs i detta beslut bör inte gälla för Bermuda, i enlighet med önskemålen från Bermudas regering.
- (23) Samtliga ovanstående överväganden motiverar en nyskapande ansats från rådets sida, vilken måste präglas både av konsekvens och av anpassning till de olika förutsättningar som gäller. En ny associeringsstatus kan utgöra denna ansats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

FÖRSTA DELEN

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR ASSOCIERINGEN AV DE UTOMEUROPEISKA LÄNDERNA OCH TERRITORIERNAS MED GEMENSKAPEN

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 1 [reservation från NL]

Syfte, mål och principer

1. Syftet med de utomeuropeiska ländernas och territoriernas associering med gemenskapen nedan kallad "Associeringen ULT-EG" skall vara det som anges i artikel 182 i fördraget, nämligen att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i dessa länder och territorier samt att upprätta nära ekonomiska förbindelser mellan dem och gemenskapen som helhet.

Associeringen skall ha de mål som fastställs i artikel 183 i fördraget, följa de principer som räknas upp i artiklarna 184–188 i detta och vara inriktad på minskning, förebyggande och, på sikt, avskaffande av fattigdom, på en hållbar utveckling och på en gradvis integrering i den regionala ekonomin och i världsekonomin.

2. Associeringen gäller de utomeuropeiska länder och territorier som förtecknas i bilaga I A.

3. I enlighet med artikel 188 i fördraget skall detta beslut tillämpas beträffande Grönland, om inte annat följer av de särskilda bestämmelser som fastställs i det protokoll om en särskild ordning för Grönland som fogats till fördraget.

Artikel 2

Grundläggande principer

1. Associeringen ULT-EG skall grundas på principerna om frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer, på vilka unionen bygger i enlighet med artikel 6 i

fördraget om Europeiska unionen, är gemensamma för medlemsstaterna och för de länder och territorier som är knutna till dem.

2. Diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning får inte förekomma inom de samarbetsområden som anges i detta beslut.

Artikel 3

De minst utvecklade länderna och territorierna

1. Gemenskapen skall bevilja de minst utvecklade utomeuropeiska länderna och territorierna och de utomeuropeiska länder och territorier som inte kan omfattas av det regionala samarbete och den regionala integration som avses i artikel 16 en särskild behandling.

2. För att dessa svårigheter skall kunna avhjälpas skall samarbetet för utvecklingsfinansiering bland annat omfatta en särskild behandling vid bestämningen av de finansiella resursernas omfattning och av de villkor som skall vara knutna till dessa medel, för att göra det möjligt för de minst utvecklade länderna och territorierna att övervinna strukturella hinder och andra utvecklingshinder. Särskild vikt skall inom ramen för kampen mot fattigdomen läggas vid förbättring av levnadsvillkoren för de minst gynnade befolkningsgrupperna.

3. De utomeuropeiska länder och territorier som betraktas som de minst utvecklade inom ramen för detta beslut är förtecknade i bilaga I B. Denna förteckning skall ändras av rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen om den ekonomiska situationen i ett land eller territorium skulle förändras väsentligt och varaktigt till den grad att landet måste inkluderas i kategorin minst utvecklade utomeuropeiska länder och territorier eller, tvärtom, att det inte längre kan motiveras att landet ingår i den kategorin.

(1) EGT L 184, 7.7.1999, s. 23.

(2) EGT L 317, 15.12.2000, s. 355.

Kapitel 2

Aktörer för samarbetet i de utomeuropeiska länderna och territorierna

Artikel 4

Principer

1. Inom ramen för det partnerskap som fastställs i artikel 7 skall myndigheterna i länderna och territorierna vara huvudsvariga för fastställande av associerings- och utvecklingsstrategierna och deras genomförande genom att, tillsammans med kommissionen och den medlemsstat till vilken landet eller territoriet är knutet, upprätta samlade programplaneringsdokument (nedan kallade SPD) och samarbetsprogram.
2. Gemenskapen erkänner att lokala offentliga och privata aktörer på ett avgörande sätt bidrar till uppfyllandet av de mål som anges i artikel 183 i fördraget.
3. Parterna skall vid genomförandet av detta beslut låta sig vägledas av principerna om öppenhet, subsidiaritet och strävan efter effektivitet.

Artikel 5

De olika aktörerna

1. Bland aktörerna för samarbetet i de utomeuropeiska länderna och territorierna skall ingå
 - myndigheterna i de utomeuropeiska länderna och territorierna,
 - andra regionala och lokala myndigheter i de utomeuropeiska länderna och territorierna,
 - det civila samhället, samhälls- och näringslivsorganisationer, fackföreningar, tillhandahållare av offentlig service samt lokala, nationella eller internationella icke-statliga organisationer (NGO).

De medlemsstater till vilka länderna och territorierna är knutna skall inom tre månader efter det att detta beslut träder i kraft meddela kommissionen vilka de nationella, regionala eller lokala myndigheterna är som avses i detta besluts olika artiklar.

2. De icke-statliga aktörerna skall erkännas på grundval av i vilken utsträckning deras verksamhet svarar mot den lokala befolkningens behov, deras särskilda kompetens samt graden av demokrati och öppenhet i deras organisation och förvaltning.
3. De icke-statliga aktörerna skall väljas ut i samförstånd mellan de myndigheterna i det berörda landet eller territoriet, kommissionen och den medlemsstat till vilken landet eller territoriet är knutet på grundval av vilka frågor som saken gäller samt aktörernas kompetens och verksamhetsområde. Detta urval skall ske för varje land eller territorium för sig i samband med utarbetandet av de samarbetsprogram som avses i artikel 4.

Artikel 6

Behörighet för icke-statliga aktörer

- Icke-statliga aktörer som valts ut i enlighet med artikel 5.3 får
- ta del av information och delta i samråd,
 - medverka vid utarbetande och genomförande av samarbetsprogram,

- med delegerat ansvar delta i decentraliserat samarbetet, i syfte att understödja den lokala utvecklingsdynamiken.

Kapitel 3

Principer och förfaranden för partnerskapet ULT-EG

Artikel 7

Dialog och partnerskap

1. För att göra det möjligt för de utomeuropeiska länderna och territorierna att fullt ut delta i genomförandet av associeringen ULT-EG, med vederbörlig hänsyn till hur medlemsstaternas institutioner är organiserade, skall ett samrådsförfarande som grundas på nedanstående bestämmelser användas vid associeringen. Det skall kunna hantera alla frågor som uppstår i förbindelserna mellan de utomeuropeiska länderna och territorierna och gemenskapen.
2. En brett upplagd dialog bör möjliggöra för gemenskapen, alla utomeuropeiska länder och territorier och de medlemsstater till vilka länderna och territorierna är knutna att samråda med varandra om principerna, detaljförfarandena och resultatet av associeringen.

Ett forum för dialog mellan ULT och EU, nedan kallat "ULT-forum", skall mötas årligen med deltagande av myndigheterna i de utomeuropeiska länderna och territorierna, företrädare för medlemsstaterna och kommissionen.

3. Separata partnerskap skall upprättas mellan kommissionen, den medlemsstat till vilken landet eller territoriet är knutet och varje land eller territorium, som företräds av sina myndigheter, för att göra det möjligt att praktiskt genomföra målen och principerna i detta beslut, särskilt de som avses i artiklarna 4 och 19. Detta trilaterala samråd kallas i det följande "partnerskapet".

Partnerskapsgrupper som skall fungera som rådgivare, skall inrättas för varje utomeuropeiskt land eller territorium. Bland medlemmarna skall ovannämnda tre parter ingå. Arbetsgrupperna kan sammankallas på begäran av kommissionen, av en medlemsstat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium. På begäran av en av parterna kan flera partnerskapsgrupper hålla gemensamma möten för att diskutera ämnen av gemensamt intresse eller de regionala aspekterna på associeringen.

4. Samrådet skall föras i fullständig överensstämmelse med de tre parternas respektive institutionella, rättsliga och finansiella befogenheter.

Kommissionen skall svara för ordförandeskapet i och tillhandahålla sitt sekretariat för arbetsgrupperna och ULT-forum.

En företrädare för Europeiska investeringsbanken, nedan kallad "EIB", skall delta i sammanträdena när frågor som rör bankens intresseområde är upptagna på dagordningen.

5. Arbetsgruppernas och ULT-forumets synpunkter och ställningstaganden skall i förekommande fall utgöra grunden för kommissionens beslut, inom ramen för dess befogenheter, eller för förslag från kommissionen till rådet med syfte att på grundval av artikel 187 i fördraget tillföra nya delar i associeringen ULT-EG eller vidta ändringar i associeringen.

Artikel 8

Gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen

Myndigheterna i länderna och territorierna skall informeras om dagordningen för den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och om de resolutioner och rekommendationer som denna församling antar.

Medlemsstaterna och kommissionen skall stödja alla myndigheternas krav på att få delta som observatörer vid plenarmötena i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen, utan att församlingens arbetsordning åsidosätts.

ANDRA DELEN

OMRÅDEN FÖR SAMARBETET MELLAN ULT OCH EG

Artikel 10

Samarbetsområden

Gemenskapen skall bidra till ländernas och territoriernas utveckling inom de olika områden som anges i denna avdelning, i enlighet med de prioriteringar som fastställts inom ramen för varje lands eller territoriums utvecklingsstrategi eller, där så är lämpligt, i form av regionala åtgärder.

Artikel 11

Produktionssektorer

Sektorspolitik och sektorsstrategier som underlättar tillträdet till produktiva verksamheter och resurser skall stödjas genom samarbetet, särskilt på följande områden:

- a) Jordbruk: jordbrukspolitik och institutionell uppbyggnad, diversifiering, konstbevattnings av grödor, förökning av utsäden, åtgärder för att skydda odlingar, produktion av gödselmedel, utrustning, bearbetning av jordbruksprodukter, uppfödning av nötkreatur och småboskap, djuravel, upplysningsverksamhet och forskning; marknadsföring; lagring och transport; säkrad livsmedelsförsörjning; jordbrukskrediter; landsbygdsbefolkning och politiska jordbruksreformer för utnyttjande och registrering av mark, tekniköverföring, infrastruktur för bevattnings och dränering samt andra stödtjänster.
- b) Skogsbruk: skogspolitik och institutionell uppbyggnad, inklusive utnyttjandet av träd för att bekämpa erosion och ökenspridning och därigenom bevara miljön; beskogning; skogsförvaltning inklusive rationellt utnyttjande och rationell förvaltning av export av trä; frågor rörande tropiska regnskogar; forskning och utbildning.
- c) Fiske: fiskeripolitik och institutionell uppbyggnad, skydd för och rationell förvaltning av fiskeresurser; vattenbruk och icke-industriell fiskodling; transport av fiskeprodukter; kylagring, saluföring och konservering av fisk.
- d) Landsbygdsutveckling: landsbygdspolitik och institutionell uppbyggnad, projekt och program för integrerad landsbygdsutveckling; bistånd och projekt som inriktas på befolk-

Artikel 9

Förvaltning

Den löpande förvaltningen av detta beslut skall ombesörjas av kommissionen och myndigheterna i länderna och territorierna och vid behov av den medlemsstat till vilken landet eller territoriet är knutet, i enlighet med varje parts institutionella, rättsliga och finansiella befogenheter, särskilt i fråga om samarbetet för utvecklingsfinansiering och samarbetet när det gäller handel och tjänster.

ning och produktion samt saluföring i landsbygdsområden; infrastruktur på landsbygden.

- e) Industri: branschpolitik och institutionell uppbyggnad; hantverk; jordbruksindustri och annan tillverkningsindustri; transportmedelsindustri; forskning och teknisk utveckling; kvalitetskontroll; utveckling och utvidgning av små och medelstora företag och mikroföretag.
- f) Gruvdrift: branschpolitik och institutionell uppbyggnad, forskning och teknisk utveckling; småskalig gruvdrift, osv.
- g) Energi: Energipolitik och institutionell uppbyggnad; elproduktion (från icke förnybara och förnybara energikällor); effektivt utnyttjande av energiresurser; forskning och utbildning på energiområdet; främjande av den privata sektorn inom produktion och distribution av elektricitet.
- h) Transport: transportpolitik och institutionell uppbyggnad; väg- och järnvägstransport; flygtransport, transport till havs och på inre vattenvägar samt lagringsutrustning.
- i) Kommunikation: kommunikationspolitik och institutionell uppbyggnad; telekommunikation och media.
- j) Vatten: vattenpolitik och institutionell uppbyggnad; skydd för vattentillgångar, avfallshantering, vattenförsörjning på landsbygden och i tätorter för hushålls-, industri- och jordbruksändamål; lagring och distribution samt förvaltning av vattenresurser.
- k) Banktjänster, finansiella tjänster och tjänster till företag: finanspolitik och institutionell uppbyggnad, tjänster till företag; privatisering, förvärv av andelar och marknadsföring; stöd till handelssammanslutningar och yrkessammanslutningar (däribland exportfrämjande verksamheter); finansiella institut och bankinstitut.
- l) Teknikutveckling med tillämpning, forskning; politik och institutionell uppbyggnad; samordnade åtgärder på territoriell, nationell eller regional nivå som syftar till främjande av vetenskaplig och teknisk verksamhet och tillämpningen av sådan verksamhet i produktionen samt främjande av användning av datorer inom den offentliga och den privata sektorn, vetenskapliga program och forskningsutrustning.

Artikel 12

Utveckling av handeln

1. Gemenskapen skall genomföra åtgärder för utveckling av handeln på alla stadier, från planering till slutlig distribution av produkten.

Målet med åtgärderna skall vara att se till att länderna och territorierna drar största möjliga nytta av bestämmelserna i detta beslut och att de kan delta på de mest gynnsamma villkor på gemenskapens marknader, hemmamarknaderna samt subregionala, regionala och internationella marknader; åtgärderna skall därför syfta till diversifiering av utbudet och till en ökning av värdet och volymen av ländernas och territoriernas handel med varor och tjänster.

2. Förutom utveckling av handeln mellan länderna och territorierna och gemenskapen skall särskild vikt läggas vid åtgärder som syftar till att öka ländernas och territoriernas självständighet och till att utveckla det regionala samarbetet i fråga om handel och tjänster.

3. Inom ramen för de instrument som inrättas genom detta beslut och i enlighet med de bestämmelser som fastställs i fråga om dem, skall de åtgärder som vidtas på begäran av myndigheterna i länderna och territorierna i huvudsak gälla följande områden:

- a) Stöd till utformningen av den makroekonomiska politik som krävs för utveckling av handeln.
- b) Stöd till upprättande eller reformering av adekvata rättsliga regelverk samt till reformering av administrativa förfaranden.
- c) Upprättande av sammanhängande handelsstrategier.
- d) Stöd till länderna och territorierna till utveckling av deras interna kapacitet, deras informationssystem och deras förståelse vad gäller handelns roll och betydelse för den ekonomiska utvecklingen.
- e) Stöd till förstärkningen av handelsrelaterad infrastruktur, särskilt till ländernas och territoriernas ansträngningar att utveckla och förbättra stödjande tjänsteinfrastruktur, däribland anordningar för transport och lagring, så att länderna och territorierna på ett effektivt sätt kan delta i distributionen av varor och tjänster och exportflödet från länderna och territorierna kan förbättras.
- f) Ökat tillvaratagande av mänskliga resurser och utveckling av yrkeskunskaper inom handel och tjänster, i synnerhet i fråga om bearbetning, marknadsföring, distribution och transport på gemenskapsmarknaden, den regionala marknaden och den internationella marknaden.
- g) Stöd till utveckling av den privata sektorn, särskilt till små och medelstora företag för identifiering och utveckling av produkter, avsättningsmöjligheter och exportinriktade gemensamma företag.
- h) Stöd till åtgärder som länderna och territorierna vidtar i syfte att främja och dra till sig privata investeringar och samriskföretag.
- i) Utveckling, anpassning och stärkande av organ i länderna och territorierna som arbetar med utveckling av handel och tjänster, varvid de särskilda behoven hos sådana organ i de minst utvecklade länderna och territorierna skall särskilt uppmärksammas.

j) Stöd till ländernas och territoriernas ansträngningar att förbättra sina produkters kvalitet, att anpassa dem till marknadens krav och att diversifiera sina avsättningsmöjligheter.

k) Stöd till ländernas och territoriernas ansträngningar att mer effektivt penetrera marknader i tredje land.

l) Åtgärder för handelsutveckling, däribland ökade kontakter och ökat informationsutbyte mellan ekonomiska aktörer i ULT, AVS-staterna, medlemsstaterna och tredje land.

m) Stöd till länderna och territorierna när det gäller utnyttjandet av modern marknadsföringsteknik i produktionsinriktade sektorer och program på områden såsom landsbygdsutveckling och jordbruk.

n) Etablering och utveckling av försäkrings- och kreditinstitut för utveckling av handeln.

4. Stöd till ländernas och territoriernas medverkan i handelsmässor, utställningar och handelsexpeditioner skall ges endast i de fall då dessa evenemang ingår i allmänna handelsutvecklingsprogram.

5. Medverkan av de minst utvecklade länderna och territorierna i olika handelsaktiviteter skall uppmuntras genom särskilda åtgärder, bland annat genom ersättning för resekostnader för personal och transportkostnader för utställningsobjekt i samband med deltagande i mässor, utställningar eller handelsfrämjande uppdrag på lokal eller regional nivå eller i tredje land, däribland kostnader för att tillfälligt uppföra eller hyra utställningsmontrar. Ett särskilt stöd skall ges till de minst utvecklade länderna och territorierna för tillverkning eller köp av säljfrämjande material.

Artikel 13

Handel med tjänster

1. Gemenskapen är beredd att utveckla och finansiera infrastruktur och mänskliga resurser avseende handel med tjänster i enlighet med de prioriteringar som fastställs inom ramen för varje lands eller territoriums utvecklingsstrategi.

2. Gemenskapen skall bidra till utveckling och främjande av effektiva sjötransporttjänster till rimliga priser i länderna och territorierna, bland annat genom

- a) främjande av effektiv godstransport till ekonomiskt och handelsmässigt rimliga taxor,
- b) genomförandet av en sund konkurrenspolitik och sunda konkurrensregler,
- c) ett ökat deltagande av länderna och territorierna i internationella sjötransporttjänster,
- d) främjande av regionala program för sjötransport och utveckling av handeln,
- e) ett ökat deltagande av den lokala privata sektorn i sjöfarten.

Gemenskapen och länderna och territorierna skall förbinda sig att främja sjöfartssäkerheten, besättningarnas säkerhet och åtgärder för att förebygga miljöföroreningar.

3. Gemenskapen skall öka samarbetet med länderna och territorierna för att säkerställa förbättringar och regelbunden tillväxt av luftfarten.

I detta syfte skall

- a) alla möjligheter till omdaning och modernisering av ländernas och territoriernas flygtransportindustri undersökas,
- b) denna industris kommersiella livskraft och konkurrensförmåga främjas,
- c) ökade investeringar och ökat deltagande från den privata sektorn främjas, liksom ökat utbyte av kunskaper och god handelssed, samt
- d) passagerare och exportörer från alla ULT ges tillgång till de internationella luftfartsnäten.

4. Det är nödvändigt att säkerheten inom flygtransportsektorn säkerställs och att de internationella standarder som finns på detta område införs och tillämpas.

I detta syfte skall gemenskapen, i enlighet med bestämmelserna i detta beslut, hjälpa länderna och territorierna att

- a) inrätta säkerhetssystem för flygnavigering, däribland SNC/ATM-systemet (Communication, Navigation and Surveillance/Air Traffic Management),
- b) utveckla säkerhetssystem för flygplatser, förstärka luftfartsmyndigheternas kapacitet att handha alla de aspekter av den operationella säkerheten som faller inom deras behörighetsområde, och
- c) utveckla infrastrukturer och mänskliga resurser
- d) samt därvid se till att alla åtgärder som antas inom detta område grundas på rekommendationer från behöriga internationella organisationer och att åtgärderna är effektiva och kan tillämpas på lång sikt.

5. Det är nödvändigt att på lämpligt sätt se till att flygtransporternas inverkan på miljön minimeras, i synnerhet med hjälp av lämpliga miljökonsekvensbedömningar.

6. På många områden inom luftfarten kan regionala lösningar ge möjligheter till ökad ekonomisk effektivitet och stordriftsfördelar. Gemenskapen förbinder sig därför att i lämpliga fall stödja och uppmuntra åtgärder på regional nivå.

7. Eftersom telekommunikation och ett aktivt deltagande i informationssamhället är en väsentlig förutsättning för att de utomeuropeiska länderna och territorierna skall kunna integreras i världsekonomin, skall gemenskapen, och i förekommande fall dessa länder och territorier, på nytt bekräfta sina respektive åtaganden enligt befintliga multilaterala överenskomelser, särskilt WTO-avtalet om grundläggande telekommunikationstjänster.

8. Gemenskapen skall stödja ländernas och territoriernas ansträngningar att öka sin kapacitet på området för handel med tjänster. Samarbetet skall bland annat omfatta följande:

- a) Uppmuntran av samråd mellan behöriga telekommunikationsorgan i länderna och territorierna och i gemenskapen, i syfte att främja utveckling av en konkurrenskraftig telekommunikationsmiljö och en tillnärmning av teletaxorna.
- b) Upprättande av en dialog om de olika aspekterna av informationssamhället, bland annat om regleringsaspekter och kommunikationspolitik.

c) Informationsutbyte och eventuellt tekniskt bistånd i fråga om reglering, standardisering, provning avseende överensstämmelse, certifiering av informations- och kommunikationsteknik samt utnyttjande av frekvenser.

d) Spridning av ny informations- och kommunikationsteknik och utveckling av ny utrustning, särskilt i fråga om sammankoppling av nät och kompatibilitet mellan de olika tillämpningarna.

e) Främjande och genomförande av gemensam forskning när det gäller ny teknik med anknytning till informationssamhället.

f) Utarbetande och genomförande av program och strategier för att informera om de ekonomiska och sociala fördelar som informationssamhället kan ge.

9. Samarbetet skall särskilt syfta till att säkerställa en högre grad av komplementaritet och harmonisering mellan kommunikationssystemen, på territoriell, nationell, regional, interregional och internationell nivå, och till att anpassa dessa system till den nya tekniken.

10. Gemenskapen skall stödja åtgärder och verksamheter som är avsedda att utveckla och stödja hållbar turism. Åtgärderna kan genomföras på alla stadier, från identifiering av turistprodukten fram till marknadsföring och saljstöd.

Syftet skall vara att med tanke på turismens positiva effekter för den ekonomiska utvecklingen stödja de ansträngningar som de behöriga myndigheterna i länderna och territorierna gör för att dra största möjliga nytta av lokal, regional och internationell turism samt att stimulera privata kapitalflöden från gemenskapen och andra källor till utvecklingen av turism i dessa länder och territorier. Behovet av att turismen integreras i befolkningens sociala, kulturella och ekonomiska liv och av att den respekterar miljön skall ägnas särskild uppmärksamhet.

Särskilda åtgärder för utveckling av turismen skall inriktas på definition, anpassning och utveckling av en ändamålsenlig politik på lokal, regional, subregional och internationell nivå. Åtgärdsprogram och projekt för utveckling av turismen skall grundas på denna politik och ha följande fyra komponenter som bas:

- a) Tillvaratagande av mänskliga resurser och institutionell utveckling, bland annat
 - ledarskapsutveckling inom särskilda kompetensområden och vidareutbildning på lämplig nivå inom den offentliga och den privata sektorn så att en tillfredsställande planering och utveckling kan säkerställas,
 - grundande och förstärkning av centrum för främjande av turismen,
 - undervisning och utbildning för särskilda grupper av befolkningen och för offentliga och privata organisationer som är aktiva inom turistnäringen, däribland personal som är engagerad i turismens stödsektorer,
 - samarbete och utbyte mellan utomeuropeiska länder och territorier samt mellan dessa länder och territorier och AVS-staterna i fråga om utbildning, tekniskt bistånd och institutionell uppbyggnad.

b) Produktutveckling, bland annat

- identifiering av turistprodukten, utveckling av icke-traditionella och nya turistprodukter, anpassning av befintliga produkter, inbegripet bevarande och utveckling av kulturarvet, ekologiska aspekter och miljöaspekter; förvaltning, skydd och bevarande av djur- och växtliv, historiska, sociala och andra naturliga tillgångar; utveckling av understödjande tjänster,
- främjande av privata investeringar i ländernas och territoriernas turistnäring, särskilt samriskprojekt,
- framställning av konsthantverk av kulturell karaktär för turistmarknaden.

c) Marknadsutveckling, bland annat

- stöd till fastställande och genomförande av mål och planer för marknadsutveckling på lokal, subregional, regional och internationell nivå,
- stöd till ländernas och territoriernas ansträngningar att få tillgång till tjänster för turistnäringen, exempelvis centrala beställningssystem, system för flygtrafikkontroll och säkerhetssystem för flygtrafiken,
- åtgärder och stöd för försäljning och marknadsföring inom ramen för integrerade planer och program för marknadsutveckling och förbättrat genomslag på marknaden, inriktade på de viktigaste källorna till turistströmmarna till traditionella och icke-traditionella marknader, samt särskilda aktiviteter, såsom medverkan i specialiserade handelsaktiviteter, t.ex. mässor, eller produktion av informationsmaterial av hög kvalitet, film och olika hjälpmedel i marknadsföringen.

d) Forskning och information, bland annat

- förbättring av system för turistinformation samt insamling, analys, distribution och utnyttjande av statistiska uppgifter,
- bedömning av turismens sociala och ekonomiska verkningar för ländernas och territoriernas ekonomier, med särskild tyngdpunkt på utvecklingen av kompletterande näringar och sektorer i länderna och territorierna och omgivande regioner, t.ex. livsmedelsproduktion, byggnadsverksamhet, teknik och förvaltning.

Artikel 14

Handelsrelaterade områden

1. Gemenskapen skall, inom ramen för varje utomeuropeiskt lands eller territoriums utvecklingsstrategi, bidra till att landets eller territoriets förmåga att befatta sig med alla områden som har samband med handel stärks, och vid behov bidra till att de institutionella ramarna förbättras och förstärks.

2. Gemenskapen skall samarbeta med länderna och territorierna i fråga om genomförandet av de allmänna principerna om skydd för och främjande av investeringar.

3. Gemenskapen skall bidra till en förstärkning av samarbetet med länderna och territorierna i syfte att tillsammans med de behöriga organen på området formulera och stödja en effektiv konkurrenspolitik med vars hjälp det gradvis kan säkerställas att såväl privata som statliga företag effektivt tillämpar

konkurrensreglerna. Samarbetet inom detta område skall särskilt omfatta stöd till upprättande av en adekvat rättslig ram och till tillämpningen av denna på myndighetsplanet, med särskild hänsyn till de minst utvecklade länderna och territorierna.

4. Gemenskapen skall fortsätta att förstärka sitt samarbete med länderna och territorierna, vilket bland annat skall omfatta följande områden:

a) Utarbetande av lagar och författningar som syftar till att säkerställa skydd för immateriella rättigheter, förhindra att innehavare av dessa rättigheter missbrukar dem och att konkurrenter överträder dem samt inrättande och förstärkning av territoriella, nationella och regionala kontor och andra organ, inbegripet stöd till sådana regionala organ på området för immateriell äganderätt som har till uppdrag att tillämpa och skydda dessa rättigheter, inklusive utbildning av personal.

b) Ingående av avtal beträffande skydd av varumärken och geografiska beteckningar för produkter av särskilt intresse.

5. Gemenskapen skall bidra till de ansträngningar som länderna och territorierna gör i fråga om standardisering och certifiering för att främja system som är kompatibla mellan gemenskapen och länderna och territorierna. Detta samarbete skall bland annat omfatta

a) åtgärder som syftar till att främja en ökad tillämpning av internationella tekniska föreskrifter och standarder samt förfaranden för bedömning av överensstämmelse, även sektorsspecifika åtgärder, varvid hänsyn skall tas till ländernas och territoriernas ekonomiska utvecklingsnivå,

b) samarbete vad gäller kvalitetsförvaltning och kvalitetssäkring inom de sektorer som länderna och territorierna valt ut som särskilt viktiga,

c) stöd till ländernas och territoriernas initiativ till kapacitetsutveckling vad gäller bedömning av överensstämmelse, metrologi och standardisering,

d) utveckling av förbindelser mellan gemenskapens och ländernas och territoriernas institutioner för standardisering, bedömning av överensstämmelse och certifiering.

6. Gemenskapen skall bidra till en förstärkning av samarbetet med länderna och territorierna vad gäller sanitära och fytosanitära åtgärder med sikte på utveckling av den offentliga och den privata sektorns kapacitet inom detta område.

7. Gemenskapen skall, i Rio-principernas anda, bidra till en förstärkning av samarbetet med länderna och territorierna för att komplementaritet mellan handelspolitiken och miljöpolitiken skall uppnås. Samarbetet skall bland annat syfta till

a) fastställande av en sammanhängande politik på territoriell, nationell, regional och internationell nivå,

b) förstärkning av kvalitetskontrollen av varor och tjänster med avseende på miljöskyddet,

c) förbättring av produktionsmetoderna inom lämpliga sektorer med avseende på deras miljövänlighet.

8. Gemenskapen skall samarbeta med länderna och territorierna i fråga om arbetsrättsliga normer. Samarbetet inom detta område kan bland annat omfatta

- a) utbyte av information om parternas respektive arbetslagstiftning,
- b) hjälp med att utarbeta arbetsrättslig lagstiftning och att förstärka befintlig lagstiftning,
- c) utbildningsprogram och informationskampanjer syftande till avskaffande av barnarbete,
- d) respekt för tillämpningen av arbetslagstiftningen.

9. Gemenskapen skall samarbeta med länderna och territorierna i fråga om konsumentpolitik och skydd av konsumenters hälsa; samarbetet skall avse

- a) förstärkning av den institutionella och tekniska kapaciteten inom detta område,
- b) inrättande av system för tidig varning och ömsesidig information om farliga produkter,
- c) utbyte av information och erfarenheter om upprättande av system för övervakning av produkter efter utsläppandet på marknaden och för produktsäkerhet och om hur dessa system fungerar,
- d) förbättring av informationen till konsumenter, i synnerhet om priser och egenskaper hos de produkter eller tjänster som erbjuds,
- e) understödjande av utvecklingen av konsumentorganisationer och kontakter mellan företrädare för konsumentensammanslutningar,
- f) förbättring av överensstämmelsen mellan olika program och system för konsumentskydd,
- g) underrättelse om de lagstiftningsåtgärder som genomförs och främjande av samarbete mellan parterna vid undersökningar av skadliga eller illojala affärsmetoder,
- h) tillämpning av förbud mot export av varor och tjänster som inte får saluföras i det land där de producerats.

10. Gemenskapen skall stödja de insatser som görs av privata och offentliga aktörer i länderna och territorierna inom områdena informationsteknik och telekommunikation när det gäller

- a) modernisering av infrastrukturen för telekommunikation, dataöverföringstjänster, program för fjärrstyrd bearbetning och projekt för telematikprogram,
- b) utveckling och förbättring av tjänster och mänskliga resurser som behövs för att genomföra informationssamhället och bästa möjliga sätt att integrera dessa tjänster i ett regionalt sammanhang,
- c) ökat medvetande om ekonomiska möjligheter samt utbyte av erfarenhet och know-how,
- d) bättre information till användarna av dessa resurser,
- e) optimalt och hållbart utnyttjande av sektorns möjligheter,
- f) utveckla utnyttjandet av kommunikations- och informationsteknik inom utbildningen, även inom distansutbildning,

g) ökad elektronisk handel och ekonomiskt samarbete,

h) förbättring och modernisering av nät för hälso- och sjukvård genom utveckling av länkar mellan sjukhus, användning av fjärrdiagnoser och upprättande av gemensamma databaser,

i) utveckla tillgången till kultur- och turistresurser genom multimedia,

j) förbättrad och ökad användning av informations- och kommunikationsteknik inom industrin och för innovation.

Artikel 15

Sociala frågor

Gemenskapen skall, inom ramen för varje lands eller territoriums utvecklingsstrategi, bidra till åtgärder för humanitär och social utveckling. Samarbetet kan bland annat omfatta stöd till program inom följande områden:

a) Förstärkning av utbildningspolitik och utbildningsinstitutioner (byggnader och materiel); språkutbildning och lärarutbildning, primärskoleutbildning, sekundärskoleutbildning och yrkesutbildning, högskoleutbildning (även åtgärder inom särskilda sektorer, som t.ex. jordbruksutbildning), inom den relevanta sektorn.

Inom utbildningsområdet bör tyngdpunkten läggas på åtgärder för att öka tillgången till grundläggande utbildning och förbättra dess kvalitet, genom byggande av flera skolor, renovering av befintliga utbildningslokaler och tillhandahållande av undervisningsmateriel samt genom lärarutbildning och studiebidrag till fattiga studerande.

b) Reformen på hälsovårdsområdet, förstärkning av program och institutioner för hälsovård; utbildning och medicinsk forskning, infrastruktur för hälsovård; hiv/aids.

Projekten på hälsovårdsområdet skall bidra till att säkerställa att det finns tillgång till primärvård och förebyggande hälsovård, särskilt familjeplanering, mödravård och barnavård.

c) Befolkningspolitik och familjeplanering, mödravård och barnavård, däribland stöd till projekt som syftar till utbildning och utveckling av nästa generation, m.m.

d) Effektivisering av den politik som bedrivs för att förhindra produktion, distribution och smuggling av all slags narkotika och psykotropa ämnen; förebyggande av och kamp mot drogmissbruk, med beaktande av de internationella instansernas arbete inom detta område.

Samarbetet skall omfatta följande aspekter:

i) Utbildning, undervisning och program för hälsovård och för rehabilitering av drogmissbrukare, däribland program för återanpassning av drogmissbrukare i arbetslivet och samhället.

ii) Åtgärder som syftar till att främja ekonomisk ersättningsverksamhet, såsom program för omställning av områden där olaglig odling av växter som används vid narkotikatillverkning äger rum, i kombination med effektiva repressiva åtgärder.

- iii) Tekniskt, ekonomiskt och administrativt bistånd när det gäller kontroll av handeln med prekursorer samt införande av normer som är likvärdiga de normer som antagits av gemenskapen och av berörda internationella organ.
 - iv) Tekniskt, ekonomiskt och administrativt stöd i fråga om förebyggande och behandling av samt kamp mot drogmissbruk.
 - v) Tekniskt stöd och utbildningsstöd, samt införande av normer som syftar till förebyggande av penningtvätt och som är likvärdiga de normer som antagits av gemenskapen och andra berörda internationella instanser, särskilt den Finansiella aktionsgruppen (FATF).
 - vi) Utbyte av sådan information som krävs för genomförande av punkterna a–d.
- e) Politik för vattenförvaltning och institutionell uppbyggnad, skydd av vattentillgångar, avfallshantering (vatten avsett att användas inom jordbruk och energiproduktion behandlas i respektive sektorsavsnitt).

Vad gäller distribution och rening av vatten skall målet vara att sådana tjänster skall tillhandahållas i områden med otillräcklig vattenförsörjning. Finansiering som syftar till att främja tillgången till distributions- och reningstjänster för att erhålla dricksvatten bidrar direkt till utvecklingen av mänskliga resurser, genom att hälsotillståndet förbättras och produktiviteten därigenom ökar hos de personer som tidigare inte haft tillgång till dessa tjänster. Behovet av en utbyggnad av den grundläggande servicen i fråga om vattenförsörjning, vattenrening och transport till befolkningen i tätorter och på landsbygden kvarstår och måste prövas med hänsyn till miljömässig hållbarhet.

- f) Gemenskapen skall samarbeta med länderna och territorierna i fråga om bevarande, hållbar användning och förvaltning av ländernas och territoriernas biologiska mångfald med beaktande av gemenskapens handlingsplan för biologisk mångfald.

Samarbetet kan inom detta område bland annat inriktas på att

- i) understödja upprättandet och en fortlöpande aktualisering av strategier och handlingsplaner som gäller den biologiska mångfalden,
- ii) underlätta fastställandet av territoriella, regionala och subregionala ordningar för informationsutbyte och för uppföljning och utvärdering av framstegen i genomförandet av konventionen om biologisk mångfald⁽¹⁾,
- iii) främja utveckling och uppdatering av databaser rörande ländernas och territoriernas biologiska mångfald,
- iv) främja genomförandet av lämpliga åtgärder beträffande tillträdet till genetiska resurser,
- v) främja överenskommelser med den privata sektorn, under förutsättning att de ekonomiska verkningarna av dessa överenskommelser verkligen kommer lokalbefolkningen till godo och att utnyttjandet av genetiska resurser inte är till skada för skyddet och bevarandet av den biologiska mångfalden,
- vi) understödja ett aktivt deltagande av länderna och territorierna i processen för utarbetande av handlingsprogram och i förekommande fall i förhandlingar inom ramen för konventionen om biologisk mångfald.

- g) Projekt och program för bostäder och integrerad utveckling av städer.

I fråga om utveckling av städer skall ansträngningarna inriktas på byggande och upprustning av vägar och annan grundläggande infrastruktur, bland annat bostäder med låga hyror.

Artikel 16

Regionalt samarbete och regional integration

Genom samarbetet skall ett effektivt stöd ges till förverkligandet av de mål och prioriteringar som fastställts av de behöriga myndigheterna i länderna och territorierna inom ramen för det regionala och subregionala samarbetet och integrationen:

1. Det regionala samarbetet skall innefatta åtgärder som överenskommit mellan
 - a) två eller flera länder eller territorier,
 - b) ett eller flera länder eller territorier och en eller flera grannstater, som kan vara AVS-stater eller andra,
 - c) ett eller flera länder eller territorier och en eller flera AVS-stater eller en eller flera av de yttersta randområden som avses i artikel 299.2 i fördraget (Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Réunion, Kanarieöarna, Azorerna och Madeira),
 - d) flera regionala organ i vilka länderna och territorierna är medlemmar,
 - e) ett eller flera utomeuropeiska länder eller territorier och regionala organ i vilka ULT, AVS-stater eller de yttersta randområdena är medlemmar.
2. Inom denna ram skall samarbetet syfta till att
 - a) främja en gradvis integrering av de utomeuropeiska länderna och territorierna i världsekonomin och den regionala ekonomin,
 - b) påskynda det ekonomiska samarbetet och den ekonomiska utvecklingen, såväl inom ULT och AVS-staterna som mellan dessa regioner,
 - c) främja den fria rörligheten för personer, varor, tjänster, kapital, arbetskraft och teknik,
 - d) påskynda den ekonomiska diversifieringen, liksom samordningen och harmoniseringen av den regionala och subregionala samarbetspolitiken, samt
 - e) främja och utveckla handeln inom och mellan länderna och territorierna, liksom handeln med de yttersta randområdena, AVS-staterna eller andra tredjeländer.
3. Samarbetet skall i fråga om regional integration syfta till
 - a) utveckling och förstärkning av förmågan hos institutioner och organisationer för regionalt samarbete och regional integration att främja sådant samarbete och sådan integration,
 - b) uppmuntran av de minst utvecklade länderna och territorierna att delta i upprättandet av regionala marknader och att dra nytta av dem,

⁽¹⁾ Rådets beslut 93/626/EEG av den 25 oktober 1993 om ingående av konventionen om biologisk mångfald, EGT L, 13.12.1993, s. 1.

- c) genomförande av program för sektorsreformer på regional nivå,
 - d) liberalisering av handel och betalningar,
 - e) främjande av gränsöverskridande investeringar, såväl utländska som nationella, liksom andra initiativ för regional och subregional ekonomisk integration, samt
 - f) hänsynstagande till hur övergångsvisa nettokostnader för den regionala integrationen påverkar budgetmedel och betalningsbalans.
4. Samarbetet skall i fråga om regionalt samarbete omfatta en rad verksamhets- och ämnesområden inom vilka gemensamma problem aktualiseras och inom vilka det är möjligt att utnyttja stordriftsfördelar, särskilt
- a) infrastruktur, bl.a. för transport och kommunikation, inbegripet därmed sammanhängande säkerhetsproblem och energi,
 - b) miljö och förvaltning av vattentillgångar,
 - c) hälsa och utbildning,
 - d) forskning samt vetenskapligt och tekniskt samarbete,
 - e) regionala initiativ för beredskap inför katastrofer och lindrande av deras följder, samt
 - f) andra områden såsom vapenbegränsning och bekämpning av narkotika, organiserad brottslighet, penningtvätt, bedrägeri och korruption.

5. Samarbetet skall också avse stöd till projekt och initiativ för samarbete inom regionen, inom ULT-gruppen och inom AVS-gruppen.

Artikel 17

Kulturellt och socialt samarbete

Genom samarbetet skall en självständig utveckling av de utom-europeiska länderna och territorierna som fokuserar på folket och är förankrad i varje folks kultur, främjas. Den mänskliga och kulturella dimensionen skall genomsyra alla sektorer och avspeglas i alla utvecklingsprojekt och utvecklingsprogram. Samarbetet skall syfta till att stödja den politik och de åtgärder som beslutas av de behöriga myndigheterna i länderna och territorierna för att ta tillvara landets eller territoriets mänskliga resurser, öka den kreativa förmågan och befrämja den kulturella identiteten. Genom samarbetet skall befolkningens medverkan i utvecklingsprocessen stimuleras.

Samarbetet skall särskilt ske genom

- hänsynstagande till den kulturella och sociala dimensionen,
- främjande av kulturella identiteter och interkulturell dialog, särskilt i samband med skydd av kulturarvet, samt främjande av framställning och spridning av kulturprodukter, kulturella evenemang samt information och kommunikation,
- verksamheter som syftar till tillvaratagande av de mänskliga resurserna, i synnerhet åtgärder som gäller undervisning och utbildning, vetenskapligt och tekniskt samarbete, kvinnors roll i utvecklingen, hälsovård och kampen mot narkotikamissbruk samt befolkning och demografi.

TREDJE DELEN

INSTRUMENT FÖR SAMARBETET MELLAN ULT OCH EG

AVDELNING I

SAMARBETE FÖR UTVECKLINGSFINANSIERING

Kapitel 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 18

Mål

Målen för samarbetet för utvecklingsfinansiering skall vara att genom tillhandahållande av tillräckliga finansiella resurser och eventuellt av ändamålsenligt tekniskt bistånd

- a) stödja och främja ländernas och territoriernas egna ansträngningar att uppnå en långsiktig ekonomisk, social och kulturell utveckling på grundval av gemensamt intresse och i en anda av ömsesidigt beroende,
- b) bidra till höjning av levnadsstandarden för befolkningarna i länderna och territorierna,
- c) främja åtgärder som kan mobilisera initiativkraften hos samhällsgrupper, sammanslutningar, föreningar och individer och få dem att medverka vid utformningen och genomförandet av utvecklingsprogram,

- d) bidra till att befolkningen i största möjliga utsträckning får del av utvecklingens fördelar, i syfte att bekämpa fattigdomen,
- e) bidra till att utveckla ländernas och territoriernas förmåga att förnya, anpassa och omvandla den lokala tekniken, liksom deras förmåga att behärska relevant ny teknik,
- f) stödja ländernas och territoriernas insatser för att uppnå ekonomisk diversifiering bland annat genom att bidra till att deras naturresurser utforskas, bevaras, bearbetas och används på ett hållbart sätt,
- g) stödja och främja en optimal utveckling av de mänskliga resurserna i länderna och territorierna,
- h) främja en ökning av finansiella flöden till länderna och territorierna som svarar mot dessas utvecklingsbehov samt stödja ländernas och territoriernas ansträngningar att harmonisera sådant internationellt samarbete som gynnar deras utveckling, genom samfinansiering av operationer med andra finansieringsorgan eller tredje part,
- i) uppmuntra direkta privata investeringar i länderna och territorierna, stödja utvecklingen av en sund, framgångsrik och dynamisk privat sektor där samt uppmuntra lokala, nationella och utländska privata investeringsflöden till de produktiva näringarna i länderna och territorierna,

- j) främja samarbete, solidaritet och regional integration mellan länderna och territorierna samt mellan dessa och AVS-staterna,
- k) tillåta etablering av mera balanserade ekonomiska och sociala förbindelser samt skapa bättre förståelse mellan ULT, AVS-staterna, medlemsstaterna och resten av världen i syfte att underlätta ländernas och territoriernas införlivande i världsekonomin,
- l) ge länderna och territorierna möjlighet att beviljas katastrofbistånd om de drabbas av allvarliga ekonomiska och sociala svårigheter av exceptionell art som följd av naturkatastrofer eller extraordinära omständigheter med därmed jämförbar verkan,
- m) hjälpa de minst utvecklade länderna och territorierna att övervinna sådana särskilda hinder som försvårar deras utvecklingsansträngningar.

Artikel 19

Principer

1. Samarbetet för utvecklingsfinansiering skall grundas på partnerskap, komplementaritet och subsidiaritet och skall
 - a) genomföras i enlighet med de strategier för associering och som har antagits enligt artikel 4 i detta beslut, med vederbörlig hänsyn såväl till varje lands eller territoriums geografiska, sociala och kulturella kännetecken som till dess särskilda potential,
 - b) säkerställa att resurserna tilldelas på ett förutsägbart och regelbundet sätt,
 - c) vara flexibelt och anpassat till situationen i varje land eller territorium.
2. Medlemsstaterna skall samarbeta med kommissionen för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning vid utnyttjande av gemenskapsmedel.
3. Med utgångspunkt i partnerskapet skall gemenskapsåtgärder beslutas i nära samråd mellan kommissionen, myndigheterna i det berörda landet eller territoriet och den medlemsstat som det är knutet till. Partnerskapet skall genomföras med full respekt för respektive partners institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25.1 andra stycket skall bidrag från gemenskapen och medlemsstaterna komplettera varandra.
5. Enligt subsidiaritetsprincipen skall genomförandet av insatserna falla under myndigheternas ansvar i det berörda landet eller territoriet, utan att detta påverkar kommissionens befogenheter för att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning vid användning av gemenskapsmedel.

Artikel 20

Samlade programplaneringsdokument

1. Enligt artikel 4 skall myndigheterna i länderna och territorierna, kommissionen och den medlemsstat till vilken landet

eller territoriet är knutet genom partnerskap fastställa den strategi och de prioriterade mål som SPD skall grundas på.

2. Myndigheterna i länderna och territorierna skall ansvara för att

- a) definiera prioriteringar som skall ligga till grund för samarbetsstrategin,
- b) inom ramen för en sektorsvis programplanering identifiera projekt och program och definiera stödåtgärder som kan garantera att de åtgärder som vidtas är hållbara och livskraftiga,
- c) utarbeta projekt- och programhandlingar,
- d) förbereda upphandlingar, förhandla om och sluta kontrakt,
- e) genomföra och förvalta projekt och program,
- f) hålla projekt och program igång och se till att de är hållbara.

3. De behöriga myndigheterna i länderna och territorierna och kommissionen skall gemensamt ansvara för att

- a) anta SPD,
- b) försäkra sig om att det råder lika villkor för deltagande i anbudsinfordringar och upphandlingar,
- c) följa upp och utvärdera verkningarna och resultaten av projekt och program,
- d) försäkra sig om att projekt och program genomförs korrekt, snabbt och effektivt.

4. Kommissionen skall ansvara för att beslut om finansiering av det sammanlagda bidrag som motsvarar det samlade programplaneringsdokumentet fattas enligt det förfarande som avses i artikel 24.

5. Om inte annat föreskrivs i detta beslut skall alla beslut som kräver godkännande av någon av parterna i associeringen godkännas eller anses vara godkända inom sex månader från det att den andra parten underrättat om beslutet.

Artikel 21

Tillämpningsområde

Inom ramen för den strategi och de huvudsakliga prioriteringar som fastställts av det berörda landet eller territoriet, såväl på territoriell som på regional nivå, kan ekonomiskt stöd ges till åtgärder som bidrar till uppfyllandet av de mål som fastställs i detta beslut.

Tillämpningsområdet får bland annat omfatta stöd till följande typer av åtgärder:

- a) Sektorsvisa strategier och reformer liksom projekt som hör samman med dessa.
- b) Institutionell uppbyggnad, kapacitetsförstärkning samt integrering av miljöhänsyn.

- c) Program för tekniskt samarbete.
- d) Humanitär hjälp och katastrofbistånd.
- e) Tilläggsstöd vid fluktuationer i de budgetinkomster som härrör från exporterade produkter och tjänster.

Artikel 22

Finansieringsberättigade enheter och organ

1. Följande enheter eller organ skall vara berättigade till finansiellt stöd enligt detta beslut:

- a) De utomeuropeiska länderna och territorierna.
 - b) Regionala eller mellanstatliga organ där ett eller flera länder eller territorier ingår och som har givits befogenheter av sina behöriga myndigheter.
 - c) Gemensamma organ som inrättats av gemenskapen och ULT i syfte att uppfylla vissa särskilda mål.
2. Efter godkännande från de behöriga myndigheterna i berörda länder eller territorier skall även följande vara berättigade till stöd:
- a) Lokala, nationella och regionala offentliga eller halvoffentliga myndigheter och organ, avdelningar eller lokala myndigheter i ULT, särskilt finansiella institut och utvecklingsbanker.
 - b) Företag i ULT och inom regionala grupper.
 - c) Företag i en medlemsstat, för att dessa skall få möjlighet att driva produktiva projekt i ett land eller territorium, varvid stöd skall ges som tillägg till företagets egna bidrag.
 - d) Finansiella mellanhänder i ULT eller i gemenskapen som främjar och finansierar privata investeringar i ULT.
 - e) Aktörer inom decentraliserat samarbete samt andra icke-statliga aktörer i ULT och i gemenskapen, för att ge dem möjlighet att inleda projekt och program på de ekonomiska, kulturella och sociala områdena och på utbildningsområdet i ULT inom ramen för det decentraliserade samarbete som avses i artikel 29.

Artikel 23

Programplanering och genomförande

Inom tolv månader efter detta besluts ikraftträdande skall kommissionen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 24 och i samarbete med länderna och territorierna enligt artikel 7, anta de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna del och av bilagorna II A–D.

Den skall stödja ländernas och territoriernas fullständiga utnyttjande av de instrument som fastställs i detta beslut, särskilt de handelsrelaterade och finansiella bestämmelserna, genom att ge relevanta riktlinjer och information inom tolv månader efter beslutets ikraftträdande.

Dessa åtgärder kommer särskilt att omfatta följande:

- a) Villkoren för upprättande av SPD samt de viktigaste inslagen i detta dokument.

- b) Villkor och kriterier för uppföljning och granskning, för bedömning i förväg och utvärdering efter halva tiden respektive i efterhand samt för översyn av SPD, även med avseende på kommissionens medverkan i dessa aktiviteter.

- c) Upprättande av regelbundet återkommande rapporter eller andra rapporter som kan komma att beslutas.

- d) Detaljerade regler för de finansiella korrigeringar som avses i artikel 32.

De finansiella rutinerna och bokföringsrutinerna kommer att fastställas i budgetförordningen för den nionde Europeiska utvecklingsfonden.

Artikel 24

EUF-ULT-kommittén

- 1. Kommissionen skall vid behov biträdas av den kommitté som inrättas genom det interna avtalet, nedan i denna artikel kallad "kommittén".

- 2. När kommittén utövar sina befogenheter enligt detta beslut skall den kallas "EUF-ULT-kommittén". Arbetsordningen för den kommitté som inrättas genom det interna avtalet skall gälla också för EUF-ULT-kommittén.

- 3. Kommittén skall koncentrera sitt arbete på de väsentliga frågorna i utvecklingssamarbetet i respektive berört land och territorium och på regional nivå. I syfte att uppnå samstämmighet, samordning och komplementaritet skall den följa upp genomförandet av SPD.

- 4. EUF-ULT-kommittén skall yttra sig om

- a) utkastet till samlade programplaneringsdokument och eventuella senare ändringar av dessa,

- b) de nödvändiga åtgärderna för att genomföra denna del och bilagorna II A–D.

- 5. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden får bestämma. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som föreskrivs i artikel 21.4 i det interna avtalet. Vid omröstning i kommittén skall rösterna från medlemsstaternas företrädare vägas enligt den fördelning som föreskrivs i artikel 21.3 i det interna avtalet. Ordföranden får inte rösta.

- 6. Kommissionen skall anta åtgärderna, som skall gälla omedelbart. Om dessa åtgärder inte är förenliga med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast överlämna dem till rådet. I sådana fall får kommissionen skjuta upp verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid av högst tre månader från dagen för underrättelsen.

- 7. Rådet får inom den tid som anges i punkt 6 fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet enligt den röstvägning som föreskrivs i punkt 5.

- 8. Kommissionen skall hålla kommittén underrättad om uppföljningen, utvärderingen och granskningen av de samlade programplaneringsdokumenten.

Kapitel 2

Resurser som ställs till ländernas och territoriernas förfogande

Artikel 25

Finansiellt stöd

1. Det sammanlagda beloppet för gemenskapens finansiella stöd för de syften som anges i kapitel 1, beloppets närmare fördelning samt villkoren för finansiering samt utnyttjandet av stödet för perioden 2000–2007 anges i bilagorna II A–D och i kapitel 3 nedan, utan att detta påverkar tillämpningen av de åtgärder som kommissionen skall anta i enlighet med artikel 24.

Det ekonomiska stödet enligt detta beslut får täcka alla de kostnader för projekt och program som uppstår lokalt och utomlands, inklusive återkommande kostnader.

2. Länderna och territorierna skall dessutom vara berättigade till finansiering enligt gällande förordningar till förmån för utvecklingsländerna, enligt förteckningen i bilaga II E, och till deltagande i de gemenskapsprogram som räknas upp i bilaga II F.

Kapitel 3

Stöd till investeringar inom den privata sektorn

Artikel 26

Främjande av investeringar

Myndigheterna i länderna och territorierna, medlemsstaterna och gemenskapen, som erkänner vikten av privata investeringar för främjandet av deras utvecklingssamarbete och behovet av åtgärder som främjar och skyddar sådana investeringar, skall

- genomföra åtgärder för att uppmuntra privata investerare, som iakttar de mål och prioriteringar som satts upp för utvecklingssamarbetet mellan ULT och EG samt tillämpliga lagar och andra författningar, att delta i utvecklingsansattningssträngningarna,
- ge sådana investerare en rättvis och jämställd behandling,
- anta åtgärder och bestämmelser som bidrar till att skapa och upprätthålla ett förutsägbart och säkert investeringsklimat samt förhandla fram överenskommelser som syftar till att förbättra investeringsklimatet,
- främja ett effektivt samarbete mellan de ekonomiska aktörerna i ULT och mellan dessa och gemenskapens aktörer för att öka kapitalflödet, förvaltningskompetensen, tekniken och andra former av kunskande,
- se till att ett ökat privat finansiellt flöde mellan gemenskapen och ULT underlättas, bland annat genom att bidra till undanröjande av de hinder som blockerar tillträdet till internationella kapitalmarknader, inklusive gemenskapens egna, för aktörer i ULT,
- skapa en miljö som gynnar utvecklingen av finansiella institut och mobilisering av de resurser som krävs för kapitalbildning och tillväxt av entreprenörskap,

g) stimulera utvecklingen av företag genom att vidta de åtgärder som behövs för att förbättra företagsklimatet och särskilt för att inrätta en rättslig, administrativ och finansiell ram som främjar tillkomst och utveckling av en dynamisk privat sektor, inklusive företag på gräsrotsnivå, och

h) förstärka kapaciteten hos lokala institutioner i ULT att erbjuda ett sortiment av tjänster som kan uppmuntra till större lokal medverkan i näringslivsaktiviteter.

Artikel 27

Investeringsstöd samt finansiering av investeringar

Långsiktiga finansiella resurser skall tillhandahållas genom samarbetet för att den privata sektorns tillväxt skall kunna främjas och inhemskt och utländskt kapital för detta syfte kunna mobiliseras. Samarbetet skall bland annat omfatta följande:

- Icke återbetalningspliktigt stöd för finansiellt och tekniskt bistånd i syfte att stödja utveckling av mänskliga resurser, utveckling av institutionell kapacitet eller andra former av institutionellt stöd i samband med en särskild investering; åtgärder som syftar till att öka företagets konkurrenskraft och förstärka kapaciteten hos privata finansiella och icke-finansiella mellanhänder; underlättande och främjande av investeringar; åtgärder för förbättring av konkurrenskraften.
- Rådgivningstjänster för att bidra till att det skapas ett klimat som gynnar investeringar och för att understödja uppbyggnaden av en informationsbank för att vägleda och främja kapitalflödena.
- Återbetalningspliktigt stöd som finansieras med medel från det investeringsanslag som avses i bilaga II C.
- Lån ur EIB:s egna medel.

De villkor som skall gälla i fråga om investeringsanslaget och de lån som avses ovan fastställs i bilaga II B respektive II C.

Kapitel 4

Tilläggsstöd vid fluktuationer i exportinkomster

Artikel 28

Tilläggsstöd

1. Inom ramen för det finansiella anslag som avses i bilaga II A skall ett tilläggsstöd genomföras i syfte att lindra de negativa verkningarna av kortvariga fluktuationer i exportinkomsterna, särskilt inom jordbrukssektorn och gruvsektorn, verkningar som kan äventyra möjligheterna att förverkliga de utom-europeiska ländernas och territoriernas utvecklingsmål.

2. Stödet vid kortvariga fluktuationer i exportinkomster skall syfta till att möjliggöra fullföljandet av makroekonomiska och sektorsinriktade reformer och program som äventyras till följd av en inkomstminskning och till att avhjälpa de negativa verkningarna av instabilitet i exportinkomster, särskilt från försäljning av jordbruksprodukter och gruvprodukter.

3. Det faktum att de utomeuropeiska ländernas och territoriernas ekonomier är beroende av export, särskilt av export av produkter från jordbruks- och gruvsektorerna, skall beaktas vid resurstilldelningen enligt bilaga II D. De minst utvecklade länderna skall i detta sammanhang beviljas en mera gynnsam behandling.

4. De tillkommande medlen skall ställas till förfogande i enlighet med de särskilda villkor för denna stödform som anges i bilaga II D.

5. Gemenskapen skall också stödja marknadsbaserade försäkringsordningar som utformats för länder och territorier som önskar skydda sig mot risken för fluktuationer i exportinkomsterna.

Kapitel 5

Stöd till andra samarbetsaktörer

Artikel 29

Mål och finansiering

1. För att svara mot de lokala samhällsgruppernas utvecklingskrav och för att uppmuntra alla aktörer inom det decentraliserade samarbetet som kan bidra till ländernas och territoriernas självständiga utveckling att lägga fram förslag och genomföra initiativ, skall inom ramen för samarbetet mellan EG och ULT sådana utvecklingsåtgärder stödjas inom de gränser som fastställts av de berörda länderna och territorierna och av de medlemsstater som dessa ULT är knutna till samt inom ramen för vad som fastställts i de samlade programplaneringsdokumenten.

2. I detta sammanhang skall finansiellt stöd ges till decentraliserade projekt och mikroprojekt samt enligt följande:

a) Samarbetsparter som kan erhålla finansiellt stöd med stöd av denna förordning skall vara aktörer inom decentraliserat samarbete i gemenskapen och i utvecklingsländerna, nämligen lokala myndigheter, icke-statliga organisationer, lokala handelsföreningar och lokala medborgargrupper, kooperativ, fackföreningar, kvinno- och ungdomsorganisationer, utbildnings- och forskningsinstitutioner, kyrkor och varje icke-statlig sammanslutning som kan bidra till utvecklingen.

Denna form av samarbete skall göra det möjligt att mobilisera kompetens, innovativa arbetsmetoder och resurser hos aktörerna i det decentraliserade samarbetet. Stödet kommer särskilt att ta hänsyn till åtgärder som är gemensamma för gemenskapen, länderna och territorierna och andra utvecklingsländer.

b) Mikroprojekt på lokal nivå måste ha ekonomisk och social effekt på befolkningens liv, tillgodose ett tydligt och konstaterat prioriterat behov och genomföras på initiativ av och med aktiv medverkan av den lokala samhällsgrupp som projektet avser.

3. De projekt eller program som omfattas av denna form av samarbete kan vara ett sätt att förverkliga de särskilda målen enligt de samlade programplaneringsdokumenten, eller de mål

som tillkommit på initiativ från lokala samhällsgrupper eller aktörer inom det decentraliserade samarbetet.

4. Det stöd som ges enligt detta kapitel skall gå utöver eller vid behov komplettera bestämmelserna i bilaga II E.

5. Mikroprojekten och det decentraliserade samarbetet skall delvis finansieras med icke återbetalningspliktigt stöd, vilket normalt inte får överstiga tre fjärdedelar av varje projekts totalkostnad. Resten skall finansieras enligt följande:

a) När det gäller mikroprojekt, av den berörda lokala samhällsgruppen, in natura eller i form av tjänster eller pengar, i förhållande till dess möjligheter.

b) När det gäller decentraliserat samarbete, av aktörerna inom det decentraliserade samarbetet, under förutsättning att de finansiella, tekniska, materiella eller andra resurser som dessa aktörer tillhandahåller normalt inte understiger 25 procent av den beräknade kostnaden för projektet eller programmet.

c) När det gäller både mikroprojekt och decentraliserat samarbete, i undantagsfall, av myndigheterna i berörda landet eller territoriet antingen i form av ett finansiellt bidrag eller genom utnyttjande av offentligt ägd utrustning eller tillhandahållande av tjänster.

De förfaranden som anges i detta beslut, i synnerhet de bestämmelser som rör genomförandet av samlade programplaneringsdokument, skall tillämpas i fråga om projekt och program som finansieras inom ramen för mikroprojekt eller decentraliserat samarbete.

Kapitel 6

Stöd till humanitärt bistånd och katastrofbistånd

Artikel 30

Mål och medel

1. Humanitärt bistånd och katastrofbistånd skall beviljas länder eller territorier som drabbas av allvarliga ekonomiska och sociala svårigheter av exceptionell art till följd av naturkatastrofer eller extraordinära omständigheter med därmed jämförbara verkningar. Biståndet skall ges så länge som krävs för att avhjälpa de omedelbara problem som orsakats av situationen.

Humanitärt bistånd och katastrofbistånd skall enbart beviljas i förhållande till de katastrofdrabbades behov och intressen.

2. Målet med det humanitära biståndet och katastrofbiståndet skall vara att

a) rädda och skydda människoliv under och efter krissituationer som orsakats av naturkatastrofer eller extraordinära omständigheter med därmed jämförbara verkningar,

b) med hjälp av all tillgänglig logistik bidra till finansiering och distribution av humanitärt bistånd samt till att mottagarna får direkt tillgång till biståndet,

c) genomföra rehabiliteringsåtgärder på kort sikt och åtgärder för återuppbyggnad för att så snabbt som möjligt skapa förutsättningar för dessa befolkningsgruppers integrering eller återintegrering,

d) tillgodose de behov som uppstått på grund av förflyttningar av människor, t.ex. flyktingar, fördrivna och återvändande till följd av naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människor, för att så länge som det behövs uppfylla flyktingarnas och de fördrivnas behov var de än befinner sig och underlätta deras frivilliga återflyttning,

e) hjälpa länderna och territorierna att införa eller förbättra system för förebyggande av naturkatastrofer och för beredskap inför sådana, inklusive system för prognoser och tidig varning, i syfte att mildra följderna av dessa katastrofer.

3. Bistånd liknande det som avses ovan kan beviljas länder eller territorier som tar emot flyktingar eller återvändande, för att tillgodose akuta behov som inte omfattas av katastrofbiståndet.

4. Det bistånd som föreskrivs i denna artikel skall finansieras genom gemenskapens budget. Det får på begäran av det berörda landet eller territoriet undantagsvis, som komplement till den berörda budgetposten, finansieras med de anslag som anges i bilaga II A.

5. Åtgärder för humanitärt bistånd och katastrofbistånd skall inledas antingen på begäran av det land eller territorium som drabbats av en krissituation, eller på initiativ av kommissionen, den medlemsstat till vilken landet eller territoriet är knutet, internationella organisationer eller av lokala eller internationella icke-statliga organisationer. Biståndet skall förvaltas och genomföras enligt förfaranden som medger snabba, flexibla och effektiva insatser. Kommissionen skall anta de bestämmelser som krävs för tillämpningen av dessa principer.

Kapitel 7

Förfaranden för genomförande

Artikel 31

Tekniskt bistånd

1. På kommissionens initiativ eller för dess räkning får undersökningar eller åtgärder för tekniskt bistånd finansieras för att säkra den förberedelse, övervakning, utvärdering och kontroll som krävs för genomförandet av detta beslut.

Dessa undersökningar eller åtgärder för tekniskt bistånd skall finansieras med hjälp av det sammanlagda icke återbetalningspliktiga anslaget.

2. På initiativ av ett utomeuropeiskt land eller territorium får undersökningar eller åtgärder för tekniskt bistånd finansieras för genomförande av åtgärder som omfattas av det samlade programplaneringsdokumentet, efter yttrande från kommissionen.

Dessa undersökningar eller åtgärder för tekniskt bistånd skall finansieras med det anslag som tilldelats det berörda landet eller territoriet.

Artikel 32

Finansiell kontroll

1. Det skall i första hand ankomma på det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet att ansvara för den finansiella kontrollen av insatsen. Landet eller territoriet skall vid behov och enligt tillämpliga nationella bestämmelser utöva denna verksamhet samordnat med den medlemsstat som det är knutet till.

2. Kommissionen skall ansvara för

a) att försäkra sig om att det i det berörda landet eller territoriet finns väl fungerande system för förvaltning och kontroll, så att gemenskapsmedlen används på ett lagenligt och effektivt sätt,

b) att i händelse av oegentligheter lämna rekommendationer om eller krav på korrigerande åtgärder för att avhjälpa brister i förvaltningen eller åtgärda oegentligheterna.

3. På grundval av administrativa överenskommelser skall kommissionen, det berörda landet eller territoriet och eventuellt den medlemsstat som det är knutet till samarbeta genom att en eller två gånger per år sammanträda för att samordna program, metodik och genomförande av de kontroller som utförs.

4. I fråga om finansiella korrigeringar

a) skall i första hand det berörda landet eller territoriet vara ansvarigt för att vidta åtgärder mot oegentligheter och för att göra finansiella korrigeringar,

b) skall dock, i det fall det berörda landet eller territoriet underlåter att göra detta och inte inför korrigerande åtgärder och ingen förlikning kan nås, kommissionen ingripa och minska eller återkalla hela eller delar av det sammanlagda anslaget enligt finansieringsbeslutet för det samlade programplaneringsdokumentet.

Kapitel 8

Övergången från tidigare europeiska utvecklingsfonder till den nionde europeiska utvecklingsfonden

Artikel 33

Genomförande av tidigare Europeiska utvecklingsfonder och övergångsperiod

1. Åtaganden inom ramen för den sjätte, den sjunde och den åttonde Europeiska utvecklingsfonden som ingåtts innan detta beslut träder i kraft skall fortsätta att genomföras i enlighet med de regler som gäller för dessa fonder.

Medel från den sjätte, den sjunde och den åttonde Europeiska utvecklingsfonden som anslagits till utomeuropeiska länder och territorier innan detta beslut trädde i kraft skall även i fortsättningen anslås till dessa. Dessa medel skall fortsätta att användas enligt relevanta bestämmelser i beslut 91/482/EEG, som skall förbli tillämpligt för sådana ändamål även i fortsättningen, till dess att det interna avtalet om upprättande av den nionde Europeiska utvecklingsfonden träder i kraft.

Till dess att det interna avtalet om upprättande av den nionde Europeiska utvecklingsfonden träder i kraft, skall de tjänstemän som ansvarar för förvaltning och genomförande av EUF:s resurser, det vill säga EUF:s chefsutanordnare, den lokala utanordnaren och chefen för kommissionens delegation, fortsätta att ansvara för de förvaltnings- och genomförandeuppgifter de tilldelats genom rådets beslut 91/482/EG.

2. Alla medel från tidigare Europeiska utvecklingsfonder som återstår den dag då detta beslut och det interna avtalet om upprättande av den nionde Europeiska utvecklingsfonden träder i kraft samt alla belopp som därefter frigörs från pågående projekt som stöds med medel från de nämnda fonderna skall överföras till den nionde Europeiska utvecklingsfonden för att användas i enlighet med de villkor som fastställs i detta beslut.

Alla medel som sålunda överförs till den nionde Europeiska utvecklingsfonden efter att tidigare ha varit tilldelade det vägledande programmet för ett utomeuropeiskt land eller territorium eller för en region skall också fortsättningsvis vara tilldelade detta land eller territorium eller det regionala samarbetet.

Alla övriga återstående medel som inte tidigare varit tilldelade något vägledande program skall läggas till det icke fördelade beloppet inom ramen för den nionde Europeiska utvecklingsfonden. Det totala belopp som detta beslut omfattar, efter komplettering med överförda återstående medel från tidigare Europeiska utvecklingsfonder, skall täcka perioden 2000–2007. Denna bestämmelse skall särskilt gälla i fråga om alla eventuella återstående medel från de globala belopp som avses i artiklarna 118 och 142 i beslut 91/482/EEG rörande stabilisering av exportinkomster från jordbruksråvaror (Stabex) respektive specialfinansieringen (Sysmin).

AVDELNING II

EKONOMISKT SAMARBETE OCH HANDELSAMARBETE

Artikel 34

Mål

1. Det ekonomiska samarbetet och handelssamarbetet skall syfta till de utomeuropeiska ländernas och territoriernas ekonomiska och sociala utveckling, särskilt genom upprättandet av nära ekonomiska förbindelser mellan dessa länder och territorier och gemenskapen som helhet.

Detta samarbete skall genomföras i överensstämmelse med målen för gemenskapens övriga politik.

2. Dessutom åtar sig gemenskapen att stödja en faktisk integrering av länderna och territorierna i världsekonomin och en utveckling av deras handel med varor och tjänster inom regionala marknader och på världsmarknaden.

Kapitel 1

Regler för handel med varor

Artikel 35

Fritt tillträde för ursprungsprodukter

1. Produkter med ursprung i de utomeuropeiska länderna och territorierna skall få importeras tullfritt till gemenskapen.

2. Begreppet "ursprungsprodukter" definieras och metoder för det administrativa samarbetet på det området anges i bilaga III.

Artikel 36

Omlastning av produkter som inte har ursprung i ULT men som omsätts fritt där

1. Produkter som inte har ursprung i ULT men som omsätts fritt där och vidareexporteras till gemenskapen i samma skick får importeras till gemenskapen fritt från tullar och avgifter med motsvarande verkan förutsatt att

a) det i det berörda landet eller territoriet har betalats tullar eller avgifter med motsvarande verkan som är minst lika höga som de tullar som gäller i gemenskapen för import av samma produkter med ursprung i ett tredje land som omfattas av klausulen om mest gynnad nation,

b) produkterna inte har varit föremål för befrielse från eller återbetalning, helt eller delvis, av tullar eller avgifter med motsvarande verkan, dock utan att detta påverkar vad som sägs i punkt 2,

c) att produkterna åtföljs av en exportlicens.

2. Kommissionen får utan hinder av punkt 1 med hänsyn till målen i detta beslut, på vederbörligen styrkt begäran från de behöriga myndigheterna i det berörda landet eller territoriet, tillåta offentligt ekonomiskt stöd från det berörda landet eller territoriet till dem som genomför förfarandet för omlastning.

I begäran skall det särskilt anges vilken typ av handel och den förväntade handelsvolymen, som kan komma i åtnjutande av stödet.

Detta stöd måste betalas ut i form av ett stöd till transporter av varor i fri omsättning, inklusive berättigade löpande utgifter i samband med förfarandet för omlastning. Detta stöd skall inte medföra en allvarlig störning eller svårigheter, som kan leda till en försämring i en ekonomisk sektor i gemenskapen eller i en eller flera medlemsstater.

Myndigheterna i länderna eller territorierna får göra framställningar till kommissionen om att få kompletterande information för att underbygga sin skriftliga ansökan.

På begäran av myndigheterna i länderna eller territorierna skall en sådan partnerskapsgrupp som avses i artikel 7.3 sammankallas för att lösa eventuella frågor som uppkommer genom förvaltningen av omlastningsförfarandet.

3. Punkt 1 och 2 skall inte tillämpas på

a) jordbruksprodukter som är förtecknade i bilaga I till fördraget eller på produkter som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾ med undantag av fiskeriprodukter som, från och med den 1 februari 2002 och under förutsättning att kommissionen antar de nödvändiga tillämpningsföreskrifterna,

A) omfattas av KN-numren 0303 31 10 00, 0304 20 95 10 och 0306 13 10 som omlastas via Grönland till en årlig kvantitet av 10 000 ton, och

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

- B) omfattas av KN-numren 0302 21 10, 0303 31 10, 0305 49 10, 0306 12 10, 0306 12 90, 0306 22 91, 0306 22 99, 0306 13 10, 0306 13 30, 0306 13 40, 0306 13 50, 0306 13 80, 0306 23 10, 0306 23 31, 0306 23 39, 0306 23 90 som omlastas via Saint-Pierre-et-Miquelon till en årlig kvantitet av 2000 ton.
- b) produkter som vid import till gemenskapen är föremål för kvantitativa begränsningar, eller antidumpningstullar.
4. Villkoren för införsel till gemenskapen av produkter som inte har ursprung i ULT men som omsätts fritt där samt metoderna för administrativt samarbete på detta område anges i bilaga IV.

Artikel 37

Kommitté

1. I frågor som omfattas av artikel 36 skall kommissionen biträdas av en kommitté.
2. Artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG skall tillämpas på kommitténs förfaranden.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 38

Kvantitativa begränsningar och åtgärder med motsvarande verkan

1. Gemenskapen skall på import av produkter med ursprung i ULT inte tillämpa några kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.
2. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte hindra sådana förbud mot eller restriktioner för import, export eller transitering som grundas på hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller intresset att skydda människors och djurs hälsa och liv, att bevara växter, att skydda nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde, att bevara icke förnybara naturtillgångar eller att skydda industriell och kommersiell äganderätt.

Sådana förbud eller restriktioner får inte i något fall utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt begränsning av handeln i allmänhet.

Artikel 39

Avfall

1. Förflyttning av avfall mellan medlemsstaterna och länderna eller territorierna skall kontrolleras i enlighet med internationell rätt och gemenskapsrätt. Gemenskapen skall

stödja upprättandet och utvecklingen av ett effektivt internationellt samarbete på detta område i syfte att skydda miljön och folkhälsan.

2. Gemenskapen skall förbjuda all direkt eller indirekt export av avfall till ULT, med undantag av export av ofarligt avfall avsett för återvinning, samtidigt som myndigheterna i länderna och territorierna skall förbjuda direkt eller indirekt import till sina länder av sådant avfall från något annat land, dock utan att detta påverkar de internationella åtaganden som parterna har gjort eller kommer att göra på dessa båda områden inom ramen för behöriga internationella forum.

3. Rådets förordning nr 259/93 (EEG) av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ skall gälla.

4. När det gäller de ULT som på grund av sin författningsenliga status inte är part i Baselkonventionen, skall deras behöriga myndigheter se till att den interna lagstiftning och administrativa bestämmelser antas som är nödvändiga för att genomföra innehållet i Baselkonventionen ⁽²⁾.

5. Dessutom skall berörda medlemsstater främja att ULT antar den interna lagstiftning och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra:

- a) förordning (EEG) nr 259/93
 - i) artikel 13 om avfallstransporter inom ULT,
 - ii) artikel 18 när det gäller export av avfall till AVS-staterna till ULT,
- b) rådets förordning (EG) nr 1420/1999 ⁽³⁾,
- c) kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 ⁽⁴⁾,
- d) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG ⁽⁵⁾ med beaktande av de tidsbegränsningar för omsättning som anges i artikel 16 i direktivet.

6. När det gäller import till gemenskapen av farligt och ofarligt avfall från ULT för slutförvaring, skall artiklarna 1–12 och 25–39 i rådets förordning (EEG) nr 259/93 och kommissionens beslut 94/774/EEG ⁽⁶⁾ gälla.

7. En eller flera ULT och den medlemsstat till vilken de konstitutionellt är knutna får tillämpa nationella regler för export av avfall från ULT till medlemsstaten.

⁽¹⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens beslut 1999/816/EG (EGT L 316, 10.12.1999, s. 45).

⁽²⁾ Rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993 om ingående på gemenskapens vägnar av konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om statligt omhändertagande av riskavfall (Baselkonventionen), (EGT L 39, 16.2.1993, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1420/1999 av den 29 april 1999 om fastställande av gemensamma regler och förfaranden som skall tillämpas på transporter av vissa avfallsslag till vissa länder utanför OECD (EGT L 166, 1.7.1999, s. 6). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1800/2001 (EGT L 244, 14.9.2001, s. 19).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999/EG av den 12 juli 1999 om kontrollförfaranden i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 för transporter av vissa typer av avfall till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslut C(92)39 slutlig (EGT L 185, 17.7.1999, s. 1). Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) 1800/2001.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygs-genererat avfall och lastrester (EGT L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut 94/774/EG av den 24 november 1994 om den standardfraktsedel som avses i rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen (EGT L 310, 3.12.1994, s. 70).

I detta fall skall medlemsstaten meddela kommissionen vilken lagstiftning som är tillämplig inom sex månader från detta besluts ikraftträdande, eller all framtida relevant nationell lagstiftning samt ändringar av denna.

Artikel 40

Åtgärder som skall vidtas av ULT

1. Med beaktande av ländernas och territoriernas nuvarande utvecklingsbehov får myndigheterna där, när det gäller import av produkter med ursprung i gemenskapen, behålla eller införa sådana tullar eller kvantitativa begränsningar som de anser nödvändiga.
2. a) De handelsregler som länderna och territorierna tillämpar gentemot gemenskapen får inte förorsaka någon diskriminering mellan medlemsstater och inte heller vara mindre förmånliga än mest gynnsam nationsbehandling.
b) Trots de särskilda föreskrifterna i detta beslut skall gemenskapen inte utöva någon diskriminering mellan länderna och territorierna på handelns område.
c) Trots vad som sägs i punkt a, skall detta inte hindra att ett land eller territorium beviljar vissa andra länder eller territorier eller andra utvecklingsländer en gynnsammare behandling än den som ges gemenskapen.
3. Myndigheterna i länderna och territorierna skall inom tre månader från och med ikraftträdandet av detta beslut meddela kommissionen vilka tullsatser och kvantitativa begränsningar de tillämpar.

De skall även meddela kommissionen alla framtida ändringar av sådana åtgärder efterhand som dessa antas.

Artikel 41

Övervakningsklausul

1. Sådana produkter med ursprung i ULT som avses i artikel 35 eller sådana produkter vilka inte har ursprung i ULT som avses i artikel 36 får göras till föremål för särskild övervakning. Kommissionen skall, i samråd med myndigheterna i det berörda landet eller territoriet och den medlemsstat som det är knutet till, besluta om vilka produkter som skall omfattas av sådan övervakning.
2. Artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ skall tillämpas.
3. Kommissionen och myndigheterna i länderna och territorierna skall försäkra sig om att denna övervakning är effektiv genom att tillämpa de metoder för administrativt samarbete som anges i bilagorna III respektive IV.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 993/2001 (EGT C 141, 28.5.2001, s. 1).

Artikel 42

Skyddsåtgärder

1. Om tillämpningen av detta beslut leder till allvarliga störningar inom en näringslivssektor i gemenskapen eller i en eller flera medlemsstater eller till att deras yttre ekonomiska stabilitet äventyras, eller om svårigheter uppstår som kan leda till en försämring inom någon av gemenskapens näringslivssektorer eller i någon av gemenskapens regioner, får kommissionen, på en eller flera medlemsstaters begäran eller på eget initiativ, vidta, eller bemyndiga de berörda medlemsstaterna att vidta, nödvändiga skyddsåtgärder i enlighet med nedanstående punkter.
 2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall företrädesvis sådana åtgärder väljas som i minsta möjliga mån stör associeringens och gemenskapens sätt att fungera. Dessa åtgärder får inte vara mer långtgående än vad som är absolut nödvändigt för att avhjälpa de svårigheter som uppstått. Åtgärderna får inte gå utöver återtagande av de förmåner som beviljas genom detta beslut.
 3. När skyddsåtgärder vidtas eller ändras skall särskild uppmärksamhet ägnas åt de minst utvecklade länderna och territorierna.
 4. Bestämmelserna i denna artikel skall inte påverka gemenskapens rättigheter eller skyldigheter enligt Världshandelsorganisationens (WTO) regler, inbegripet reglerna i WTO-avtalet om skyddsåtgärder ⁽²⁾. De skall inte hindra tillämpningen av reglerna rörande den gemensamma organisationen av marknaden för jordbruksprodukter eller de administrativa bestämmelser som på grundval av dessa regler antagits på gemenskapsnivå eller nationell nivå, inte heller de särskilda regler som antagits på grundval av artikel 235 i fördraget och som gäller varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter.
 5. a) När en medlemsstat hos kommissionen begär att skyddsåtgärder skall tillämpas, skall kommissionen inom tre dagar från mottagandet av medlemsstatens begäran underrätta rådet, medlemsstaterna och de utom-europeiska ländernas och territoriernas behöriga myndigheter om detta och uppmana myndigheterna i länderna eller territorierna att lämna all information som de anser viktig i den aktuella situationen.
b) När kommissionen agerar på eget initiativ skall den informera berörda ULT och medlemsstaterna så tidigt som möjligt.
c) Om myndigheterna i länderna eller territorierna så begär, utan att de tidsfrister som avses i denna artikel åsidosätts, skall en partnerskapsgrupp enligt artikel 7.3 sammanställas. Arbetsgruppens resultat skall översändas till den rådgivande kommitté som avses i artikel 43. I detta fall skall den tidsfrist som avses i punkt 9 förlängas med tio arbetsdagar. Kommissionen skall samtidigt kalla medlemsstaterna till ett möte med den kommitté som avses i artikel 43.
- Medlemsstaterna och länderna eller territorierna skall lämna kommissionen alla de upplysningar som krävs för att motivera deras begäran om tillämpning av skyddsåtgärder eller inte.

⁽²⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 184.

6. Kommissionen skall omedelbart underrätta rådet, medlemsstaterna och ländernas och territoriernas myndigheter om beslutet att vidta lämpliga skyddsåtgärder. Beslutet skall tillämpas med omedelbar verkan.

7. Varje medlemsstat får inom tio arbetsdagar efter den dag då det beslut av kommissionen som avses i punkt 6 meddelades hänskjuta det till rådet.

8. Om kommissionen inte fattat något beslut inom 21 arbetsdagar eller avvisar begäran, eller om den beslutar att det inte finns anledning att tillämpa skyddsåtgärder, får varje medlemsstat som hänvänt sig till kommissionen vända sig till rådet.

9. I de fall som nämns i punkterna 7 och 8 får rådet inom 21 arbetsdagar med kvalificerad majoritet fatta ett avvikande beslut.

Artikel 43

Kommitté

1. I frågor som omfattas av artikel 42 skall kommissionen biträdas av en kommitté.
2. Artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG skall tillämpas på kommitténs förfaranden.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Kapitel 2

Handel med tjänster och etableringsregler

Artikel 44

Allmänna mål

Det långsiktiga målet inom detta område är en gradvis liberalisering av handeln med tjänster, med hänsyn till målen för ländernas och territoriernas lokala politik och med vederbörligt beaktande av deras utvecklingsnivå samt de förpliktelser som gemenskapen, dess medlemsstater och i förekommande fall länderna och territorierna har påtagit sig inom ramen för WTO.

Artikel 45

Allmänna principer för etablering och tillhandahållande av tjänster

1. I detta kapitel avses med
 - a) "företag": de företag som är bildade enligt civilrätt eller handelsrätt, däribland offentliga eller andra bolag, kooperativa föreningar och varje annan offentligrättslig eller privaträttslig juridisk person eller sammanslutning, med undantag av dem som inte har vinstsyfte.
 - "medlemsstaternas företag": företag som är bildade i överensstämmelse med lagstiftningen i en medlemsstat och vilkas stadgeenliga säte, centrala administration eller huvudsakliga verksamhetsplats finns i en medlemsstat. I det fall ett företag bara har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat måste företaget emellertid kunna visa att dess verksamhet

har ett faktiskt och fortlöpande samband med den medlemsstatens ekonomi.

"företag i ULT": företag som är bildade i överensstämmelse med den lagstiftning som är tillämplig i det berörda landet eller territoriet och vilkas stadgeenliga säte, centrala administration eller huvudsakliga verksamhetsplats finns i detta land eller territorium. I det fall ett företag bara har sitt stadgeenliga säte i ett land eller territorium måste företaget emellertid kunna visa att dess verksamhet har ett faktiskt och fortlöpande samband med detta lands eller territoriums ekonomi.

- b) "invånare ULT": personer som vanligtvis är bosatta i ett utomeuropeiskt land eller territorium som är medborgare i en medlemsstat, vars medborgarskap är avhängigt deras anknytning till ett utomeuropeiskt land eller territorium. Denna definition påverkar inte de rättigheter som unionsmedborgarskap medför enligt fördraget.

2. Vad beträffar den ordning som skall tillämpas på etablering och tillhandahållande av tjänster skall följande gälla, i enlighet med artikel 183.5 i fördraget och med förbehåll för punkt 2 nedan:

- a) Gemenskapen skall på ULT tillämpa åtaganden inom ramen för Allmänna tjänstehandelsavtalet (GATS) på de villkor som föreskrivs i det avtalet och i överensstämmelse med det här beslutet. Med tillämpning av dessa åtaganden får medlemsstaterna inte diskriminera mellan invånare och företag från ULT.
- b) Myndigheterna i länderna och territorierna får inte behandla medlemsstaternas medborgare och företag mindre förmånligt än medborgare och företag från tredje land och får inte diskriminera mellan medborgare och företag från medlemsstaterna.

3. I syfte att främja eller understödja lokal sysselsättning får myndigheterna i ett land eller territorium, fastställa regler till förmån för de egna invånarna och inhemska verksamheter.

I sådana fall skall myndigheterna i detta land eller territorium meddela kommissionen de bestämmelser som antas, och kommissionen skall underrätta medlemsstaterna härom.

4. För läkare, tandläkare, barnmorskor, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, apotekare och veterinärer skall rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen fastställa en förteckning över de kvalifikationskrav som gäller invånare i ULT, vilka skall erkännas i medlemsstaterna.

Artikel 46

Sjötransport

Syftet med samarbete på detta område skall vara att säkerställa en harmonisk utveckling av effektiva och pålitliga sjötransporttjänster på ekonomiskt tillfredsställande villkor genom att underlätta aktivt deltagande av samtliga parter i enlighet med principen om obegränsat tillträde till handel på affärsmässiga grunder.

Denna bestämmelse skall inte gälla Grönland.

Kapitel 3

Handelsrelaterade områden

Artikel 47

Löpande betalningar och kapitalrörelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2

a) skall medlemsstaterna och myndigheterna i länderna och territorierna inte införa några restriktioner för betalningar i fritt konvertibel valuta som avser löpande transaktioner mellan medborgare i gemenskapen och ULT.

b) När det gäller transaktioner rörande betalningsbalansens kapitalräkning, skall medlemsstaterna och myndigheterna i länderna och territorierna inte införa några restriktioner för den fria rörligheten för kapital som rör direktinvesteringar i företag som är bildade i enlighet med lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten eller det mottagande landet eller territoriet, och säkerställa att tillgångar som härrör från en sådan investering, liksom varje vinst därav, kan realiseras och återföras.

2. Gemenskapen, medlemsstaterna och ULT skall ha rätt att vidta de åtgärder som i tillämpliga delar anges i artiklarna 57–60 samt 301 i fördraget i enlighet med de villkor som fastställs i detta. Likaså, om det i ett eller flera länder eller territorier eller en eller flera medlemsstater uppstår eller riskerar att uppstå allvarliga svårigheter med betalningsbalansen, får myndigheterna i länderna och territorierna, medlemsstaten eller gemenskapen, i överensstämmelse med de villkor som fastställts inom ramen för allmänna tull- och handelsavtalet, allmänna tjänstehandelsavtalet och artiklarna VIII och XIV i stadgan för Internationella valutafonden, för en begränsad tid införa restriktioner för de löpande transaktionerna som inte får vara mer långtgående än vad som är absolut nödvändigt för att komma tillrätta med betalningsbalansen. När myndigheterna i länderna och territorierna, medlemsstaten eller gemenskapen vidtar sådana åtgärder skall de omedelbart underätta varandra om detta och så snart som möjligt lägga fram en tidsplan för avveckling av dessa åtgärder.

Artikel 48

Konkurrenspolitik

1. Införande och genomförande av en sund och effektiv konkurrenspolitik och av sunda och effektiva konkurrensregler är av avgörande betydelse för att det skall vara möjligt att gynna och säkerställa ett klimat som lämpar sig för investeringar, en hållbar industrialisering och öppenhet i marknadstillträdet.

2. I syfte att avskaffa all snedvridning av konkurrens och med vederbörlig hänsyn till varje enskilt lands eller territoriums utvecklingsnivå och ekonomiska behov, skall gemenskapen och ULT genomföra nationella, territoriella eller regionala regler och program som omfattar övervakning av och under vissa förutsättningar förbud mot avtal mellan företag, beslut om samgående och samordning av förfaranden mellan företag, vilka har till syfte eller får till verkan att den fria konkurrensen hindras, begränsas eller sätts ur spel. Detta förbud skall också gälla ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning i gemenskapen eller i ett land eller territorium.

Artikel 49

Skydd för immateriella rättigheter

1. I syfte att minska snedvridning av och hinder för den bilaterala handeln skall det säkerställas ett tillräckligt och effektivt skydd för immateriella rättigheter och industriellt och kommersiellt rättsskydd, inklusive åtgärder för att säkerställa efterlevnaden av dessa regler, med beaktande av högsta internationella standard.

2. De immateriella rättigheterna skall i synnerhet omfatta upphovsrätt – även upphovsrätten till dataprogram – och närstående rättigheter, bruksmönster, patent, inbegripet rätten till biotekniska uppfinningar, industriella mönster och modeller, geografiska beteckningar inbegripet ursprungsbeteckningar, varumärken, kretsmönster för integrerade kretsar, rättsligt skydd för databaser och skydd mot illojal konkurrens enligt artikel 10a i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten samt skydd av icke offentliggjord know-how.

Artikel 50

Standardisering och certifiering

Det skall ske ett närmare samarbete i fråga om standardisering, certifiering och kvalitetssäkring för att undanröja onödiga tekniska handelshinder, minska skillnaderna på dessa områden och underlätta handeln.

Artikel 51

Handel och miljö

Den internationella handelns utveckling skall främjas på ett sätt som säkerställer en hållbar och sund förvaltning av miljön i enlighet med internationella konventioner och åtaganden i fråga om miljö, med vederbörlig hänsyn till utvecklingsnivån i respektive land eller territorium. Varje lands eller territoriums särskilda krav och behov skall beaktas vid utformning och genomförande av åtgärder på miljöområdet.

Med beaktande av Rio-principerna skall samarbetet syfta till att handelspolitiken och miljöpolitiken skall komplettera varandra, särskilt genom en förstärkning av kvalitetskontrollen av varor och tjänster från miljöskyddssynpunkt och genom införande av mer miljövänliga produktionsmetoder.

Artikel 52

Handel och arbetsrättsliga normer

Det är nödvändigt att respektera de grundläggande arbetsrättsliga normer som erkänts på nationell och internationell nivå, i synnerhet i fråga om föreningsfriheten och skyddet för och tillämpningen av rätten att fritt organisera sig, rätten till kollektivförhandlingar, om avskaffandet av tvångsarbete, om de värsta formerna av barnarbete, om minimiålder för barnarbete och om icke-diskriminering vad gäller sysselsättning.

Artikel 53

Konsumentpolitik och skydd av konsumenters hälsa

För att undvika att handelshinder skapas skall samarbetet ske i fråga om konsumentpolitik och skydd av konsumenters hälsa, med hänsyn till gällande lagstiftning i ULT och gemenskapen.

Artikel 54

Förbud mot förtäckta protektionistiska åtgärder

Bestämmelserna i detta kapitel får dock inte utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av handeln.

Kapitel 4

Valutafrågor och skattefrågor

Artikel 55

Undantagsbestämmelser på skatteområdet

1. Utan att detta påverkar bestämmelserna i artikel 54, skall den mest gynnsamma nationsbehandling som ges enligt bestämmelserna i detta beslut inte tillämpas på skatteförmåner som medlemsstaterna eller myndigheterna i länderna och territorierna beviljat, eller i framtiden kan komma att bevilja på grundval av gällande avtal om undvikande av dubbelbeskattning, andra skatteöverenskommelser eller skattelagstiftning.

2. Ingen bestämmelse i detta beslut får tolkas så att den hindrar antagandet eller genomförandet av åtgärder som syftar till att förhindra skatteflykt eller skatteundandragande i enlighet med skatteregler i gällande avtal om undvikande av dubbelbeskattning, andra skatteöverenskommelser eller inhemsk skattelagstiftning.

3. Ingen bestämmelse i detta beslut får tolkas så att den hindrar de behöriga myndigheterna från att vid tillämpning av relevanta bestämmelser i deras skattelagstiftning skilja mellan skattebetalare med skilda omständigheter, särskilt vad gäller bosättningsort eller den plats där kapitalet är investerat.

Artikel 56

Skatte- och tullregler för kontrakt som finansieras av gemenskapen

1. På kontrakt som finansieras av gemenskapen skall länderna och territorierna tillämpa skatte- och tullregler som inte är mindre förmånliga än de som tillämpas gentemot mest gynnsamma nation eller gentemot de internationella utvecklingsorganisationer med vilka de har förbindelser. När det gäller fastställande av mest gynnsamma nationsbehandling skall hänsyn inte tas till regler som de behöriga myndigheterna i det berörda landet eller territoriet tillämpar gentemot andra utvecklingsländer.

2. Med förbehåll för vad som sägs i punkt 1 skall följande gälla för kontrakt som finansieras av gemenskapen:

a) Kontrakten skall i det berörda landet eller territoriet inte beläggas med stämpel- eller registreringsavgifter eller med fiskala avgifter med motsvarande verkan, oavsett om sådana avgifter redan existerar eller skall införas i framtiden. Dock skall sådana kontrakt registreras i överensstämmelse med de lagar som är i kraft i landet eller territoriet, och en avgift som svarar mot den lämnade tjänsten får tas ut för denna registrering.

b) Vinst eller inkomster som härrör från genomförandet av kontrakt skall vara beskattningsbara i enlighet med det berörda landet eller territoriets interna fiskala regler, förutsatt att de fysiska eller juridiska personer som erhåller sådan vinst eller inkomst har ett permanent driftsställe i detta land eller territorium eller att genomförandet av kontraktet tar längre tid än sex månader.

c) Företag som måste importera utrustning för att utföra ett entreprenadkontrakt skall, om de så begär, när det gäller denna utrustning omfattas av bestämmelserna om temporär import enligt det berörda landets eller territoriets lagstiftning om sådan utrustning.

d) Den utrustning som behövs för utförande av uppgifter som anges i ett tjänstekontrakt får importeras temporärt till landet eller territoriet i fråga, i överensstämmelse med det landets eller territoriets lagstiftning, fritt från fiskala avgifter, importtullar och andra avgifter med motsvarande verkan, i de fall där dessa avgifter inte utgör ersättning för lämnade tjänster.

e) Import i samband med genomförandet av ett varukontrakt till det berörda landet eller territoriet skall medges fritt från tullar, skatter eller fiskala avgifter med motsvarande verkan. Ett kontrakt för varor med ursprung i det berörda landet eller territoriet skall slutas på grundval av varornas pris fritt fabrik, vartill får läggas sådana fiskala avgifter som eventuellt är tillämpliga på dessa varor i landet eller territoriet.

f) Inköp av bränslen, smörjmedel och kolvätebindemedel samt, i allmänhet, alla varor som används för genomförande av entreprenadkontrakt skall anses ha ägt rum på den lokala marknaden och skall underkastas de fiskala regler som är tillämpliga enligt gällande lagstiftning i landet eller territoriet i fråga.

g) Personliga effekter och hushållseffekter, avsedda att användas av ej lokalt rekryterade fysiska personer, vilkas arbetsuppgifter är definierade i ett tjänstekontrakt, samt medlemmar av deras familjer, får importeras fritt från tullar, skatter och andra fiskala avgifter med motsvarande verkan, i enlighet med gällande lagstiftning i det berörda landet eller territoriet.

3. De frågor som inte omfattas av punkterna 1 och 2 skall förbli underkastade det berörda landet eller territoriets lagstiftning.

4. Kommissionens tjänstemän, exklusive lokalt anställd personal, skall undantas från all beskattning i det land eller territorium där de tjänstgör.

Kapitel 5

Yrkesutbildning, rätt att omfattas av gemenskapsprogram och andra bestämmelser

Artikel 57

Yrkesutbildning

Personer från ett utomeuropeiskt land eller territorium skall i gemenskapen ha rätt att få yrkesutbildning på samma grundval som medborgare i den berörda medlemsstaten om de uppfyller de villkor som gäller för medborgare i den staten, inbegripet eventuella villkor om bosättning i gemenskapen eller EES.

Artikel 58

Gemenskapsprogram som är öppna för ULT

Personer från ULT skall, med förbehåll för den ordning som gäller för den medlemsstat till vilken de är knutna, ha rätt att omfattas av de gemenskapsprogram som är förtecknade i

bilaga II F, liksom de program som kan komma att ersätta dessa.

Förteckningen får ändras av kommissionen på begäran av de utomeuropeiska länderna och territorierna, en medlemsstat eller på eget initiativ.

Artikel 59

Euroinfokontaktcenter (EICC)

På begäran av myndigheterna i ett land eller territorium och i enlighet med förfarandena i avdelning I i del tre, kan ett europeiskt centrum för information och kontakter (EICC) inrättas i ett land eller territorium. Medel för delfinansiering av detta kan tillhandahållas EICC:s världsorganisation inom ramen för det stöd som beviljats enligt samlade programplaneringsdokument eller i samband med det regionala samarbetet.

Kontaktcentrums uppgifter, de hjälpmedel och de tjänster som skall ställas till deras förfogande samt förfaranden för inrättandet och kriterier för val av världsorganisation anges i bilaga V.

Artikel 60

Centrum för företagsutveckling och Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete

På begäran av myndigheterna skall ULT vara berättigade till de tjänster från Centrum för företagsutveckling och Teknikcentrum för jordbruks- och landsbygdssamarbete som avses i artikel 1 i bilaga III till AVS-EG-partnerskapsavtalet.

Alla kostnader för tjänster från Centrum för företagsutveckling och Centrum för jordbruksutveckling till förmån för ULT skall finansieras genom de fonder som föreskrivs i bilaga II A.

FJÄRDE DELEN

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 61

Ändrad status

Om ett ULT blir självständigt

- får den ordning som föreskrivs i detta beslut fortsätta att tillämpas provisoriskt på det landet eller territoriet enligt villkor som skall fastställas av rådet,
- skall rådet genom enhälligt beslut på förslag av kommissionen besluta om de nödvändiga anpassningarna av detta beslut, särskilt om justering av de belopp som avses i bilaga II A.

Artikel 62

Översyn

Rådet skall före den 31 december 2007 genom enhälligt beslut på förslag från kommissionen fastställa de bestämmelser som skall antas med sikte på en senare tillämpning av de principer

som anges i artiklarna 182–186 i fördraget. I detta sammanhang skall rådet särskilt fatta beslut om nödvändiga åtgärder i det fall ett land eller territorium i enlighet med sina egna konstitutionella regler ansluter sig till särskilda förmånsordningar som överenskommit mellan gemenskapen och olika partner i den region det hör till. Härvid skall rådet bland annat ta hänsyn till de internationella förpliktelser som gemenskapen, dess medlemsstater och i förekommande fall de utomeuropeiska länderna och territorierna, inbegripet inom ramen för Världshandelsorganisationen, påtagit sig.

Artikel 63

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 2 december 2001. Det skall gälla till och med den 31 december 2011.

Artikel 64

Offentliggörande

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 november 2001.

På rådets vägnar

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Ordförande

BILAGA I A

FÖRTECKNING ÖVER DE LÄNDER OCH TERRITORIER SOM AVSES I ARTIKEL 1 (ULT)

- Grönland
- Nya Kaledonien och underlydande områden
- Franska Polynesien
- De franska sydliga och antarktiska områdena
- Wallis- och Futunaöarna.
- Mayotte
- Saint-Pierre och Miquelon.
- Aruba
- Nederländska Antillerna:
 - Bonaire
 - Curaçao
 - Saba
 - Sint Eustatius
 - Sint Maarten.
- Anguilla
- Caymanöarna
- Falklandsöarna
- Sydgeorgien och Sydsandwichöarna
- Montserrat
- Pitcairn
- S:ta Helena, Ascension, Tristan da Cunha
- Brittiska antarktiska territoriet
- Brittiska territoriet i Indiska oceanen
- Turks- och Caicosöarna
- Brittiska Jungfruöarna.

BILAGA I B

FÖRTECKNING ÖVER DE UTOMEUROPEISKA LÄNDER OCH TERRITORIER SOM I DETTA DIREKTIV BETRAKTAS SOM MINST UTVECKLADE OCH SOM AVSES I ARTIKEL 3.3

- Anguilla
- Mayotte
- Montserrat
- S:ta Helena, Ascension, Tristan da Cunha
- Turks- och Caicosöarna
- Wallis- och Futunaöarna
- Saint-Pierre och Miquelon.

BILAGA II A

GEMENSKAPENS FINANSIELLA STÖD 9:E EUF

Artikel 1

Fördelning mellan olika instrument

1. För de ändamål som anges i detta beslut och för femårsperioden 1 mars 2000–28 februari 2005 skall i enlighet med den nionde EUF som fastställdes genom det interna avtalet totalt 175 miljoner euro i finansiellt bistånd från gemenskapen fördelas på följande sätt.

- a) 153 miljoner euro i form av icke återbetalningspliktigt stöd, varav:
 - i) 145 miljoner euro i programplanerat stöd till långsiktig utveckling, humanitärt bistånd, katastrofbistånd, stöd till flyktingar samt tilläggsstöd vid fluktuationer i exportinkomsterna. Detta belopp skall bland annat användas för att finansiera de åtgärder som avses i de samlade programplaneringsdokumenten.
 - ii) 8 miljoner euro för finansiering av stöd till samarbete och regional integration, inbegripet de åtgärder för dialog och partnerskap som fastställs i artikel 7.
- b) 20 miljoner euro skall avsättas till finansieringen av det investeringsanslag för ULT som avses i bilaga II C.
- c) 2 miljoner euro skall avsättas för undersökningar eller tekniskt bistånd som genomförs på kommissionens initiativ eller för dess räkning, bl.a. för en samlad utvärdering av beslutet som skall företas senast två år innan det upphör att gälla.

2. Dessutom skall hela beloppet för finansiellt stöd enligt den nionde EUF plus alla överskott som överförs till denna från tidigare fonder enligt det interna avtalet omfatta perioden 2000–2007. Innan den nionde EUF löper ut skall medlemsstaterna bedöma i vilken utsträckning åtaganden och betalningar har genomförts. Behovet av nya resurser till stöd för det finansiella samarbetet skall fastställas mot bakgrund av denna bedömning och skall ta vederbörlig hänsyn till de resurser som inte tagits i anspråk eller utbetalats enligt den nionde EUF.

3. Innan den nionde EUF löper ut skall medlemsstaterna fastställa en tidpunkt varefter medlen från 9:e EUF inte längre får tas i anspråk.

4. Om de medel som anslagits enligt punkt 1 helt skulle ha tagits i anspråk innan giltighetstiden för detta beslut löper ut, skall rådet vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 2

Resursförvaltning

EIB skall förvalta de lån som beviljas från dess egna medel liksom de åtgärder som finansieras inom ramen för investeringsanslaget. Alla övriga finansieringsmedel enligt detta beslut skall förvaltas av kommissionen.

Artikel 3

Anslagsfördelning mellan de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT)

1. Det belopp på 145 miljoner euro som anges i artikel 1.1 i i denna bilaga skall fördelas efter de utomeuropeiska ländernas

och territoriernas behov och resultat enligt de kriterier som anges nedan.

- a) Ett belopp A på 66,1 miljoner euro skall fördelas mellan de utomeuropeiska länder och territorier vilkas ekonomiska utveckling har den allvarligaste eftersläpningen, dvs. de vilkas bruttonationalprodukt (BNP) per invånare enligt tillgängliga statistiska uppgifter inte överstiger 75 % av gemenskapens BNP.
- b) Ett belopp B på 61 miljoner euro skall i syfte att finansiera prioriterade åtgärder för den sociala utvecklingen och miljöskyddet inom ramen för fattigdomsbekämpningen fördelas mellan alla de utomeuropeiska länder och territorier vilkas BNP per invånare inte överstiger gemenskapens BNP per invånare.
- c) Vid fördelningen av beloppen A och B skall hänsyn tas till befolkningsstorleken, BNP-nivån, utnyttjandet av tidigare utvecklingsfonder, iakttagandet av principerna om god internationell finans- och skatteförvaltning, geografiskt betingade begränsningar samt till den uppskattade förmågan att absorbera stödet samt en smidig övergång för att förhindra en plötslig och betydande minskning av anslagen till Nya Kaledonien, Franska Polynesien och Nederländska Antillerna. Alla anslagsfördelningar bör möjliggöra ett effektivt utnyttjande i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

2. Frågan om en eventuell anslagsfördelning till Grönland kommer att undersökas mot bakgrund av den översyn som anges i artikel 14 i protokollet om fiskevillkoren för perioden 2001–2006 ⁽¹⁾.

3. En (icke fördelad) reserv C på 17,9 miljoner inrättas för följande åtgärder:

- a) För att i enlighet med bilaga II D finansiera det humanitära bistånd, katastrofbistånd, stöd till flyktingar och, i förekommande fall, tilläggsstöd vid fluktuationer i exportinkomsterna som ges till samtliga utomeuropeiska länder och territorier.
- b) För att i takt med utvecklingen av de utomeuropeiska ländernas och territoriernas behov och resultat göra nya anslagsfördelningar.

Resultaten skall, på ett objektivt sätt som medger öppenhet och insyn, bedömas på grundval av i vilken grad de fördelade medlen utnyttjats, landets resultat när det gäller att effektivt genomföra pågående åtgärder, lindra eller faktiskt minska fattigdomen och genomföra åtgärder för hållbar utveckling.

- c) För att, i förekommande fall, vidta de åtgärder som är nödvändiga efter den översyn som anges i punkt 2.
- d) Ett maximibelopp på 1 miljon euro har avsatts för att finansiera räntesubventionerna för den verksamhet som skall finansieras genom EIB:s egna medel i enlighet med bilaga II B, eller inom det investeringsanslag för ULT.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr1575/2001 av den 25 juni 2001 om ingående av det fjärde protokollet om villkor för det fiske som föreskrivs i avtalet om fiske mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen, å ena sidan, och Danmarks regering och Grönlands lokala regering, å andra sidan, EGT L 209, 2.8.2001, s. 1.

4. De vägledande belopp som fördelas från den nionde Europeiska utvecklingsfonden i enlighet med ovanstående punkter skall, utan att det påverkar överföringen av resterande medel från tidigare EUF, fastställas enligt följande:

(i miljoner euro)

ULT	Preliminär vägledande fördelning 9:e EUF		
	A	B	Totalt
Nya Kaledonien		13,75	13,75
Franska Polynesien		13,25	13,25
Wallis- och Futunaöarna	8	3,5	11,5
Mayotte	9,9	5,3	15,2
Sain- Pierre och Miquelon	5,6	6,8	12,4
Nederländska Antillerna	11,7	8,3	20,0
Falklandsöarna		3	3
Turks- och Caicosöarna	8,2	0,2	8,4
Anguilla	7,9	0,1	8
Montserrat	5,3	5,7	11,0
S:ta Helena, Ascension, Tristan da Cunha	7,5	1,1	8,6
Pitcairn	2		2
Totalt	127,1 euro		
Icke-fördelad reserv C	17,9 euro		

5. Kommissionen kan till följd av en översyn efter halva löptiden fastställa en annan fördelning av resterande icke fördelade medel som hänför sig till beloppen i denna artikel. Förfarandena i samband med denna översyn och besluten om en ny fördelning skall antas i enlighet med artikel 24 i detta beslut.

BILAGA II B

GEMENSKAPENS FINANSIELLA STÖD LÅN UR EUROPEISKA INVESTERINGSBANKENS EGNA MEDEL

Artikel 1

Belopp

Lån till ett maximalt belopp av 20 miljoner euro enligt artikel 5 i det interna avtalet kan beviljas av EIB ur dess egna medel i enlighet med villkoren i EIB:s stadga och i denna bilaga.

Artikel 2

Europeiska investeringsbanken

1. EIB skall

- a) med hjälp av de medel den förvaltar bidra till de utomeuropeiska ländernas och territoriernas industriella och ekonomiska utveckling territoriellt och regionalt och i detta syfte finansiera produktiva projekt och program eller andra investeringar som syftar till att främja den privata sektorn inom alla delar av ekonomin,
- b) etablera ett nära samarbete med territoriella och regionala utvecklingsbanker och med finansiella institut och banker i de utomeuropeiska länderna och territorierna och i gemenskapen, samt
- c) i samråd med de berörda utomeuropeiska ländernas och territoriernas behöriga myndigheter vid behov anpassa de ordningar och förfaranden för genomförande av samarbetet för utvecklingsfinansiering som anges i detta beslut, för att ta hänsyn till projektens och programmens natur och, inom ramen för de förfaranden som fastställs i EIB:s stadga, handla i enlighet med målen i detta beslut.

2. Lån ur EIB:s egna medel skall beviljas på följande villkor:

- a) Referensräntesatsen skall vara den räntesats som EIB tillämpar för lån med motsvarande villkor i fråga om valuta och amorteringar den dag då kontraktet undertecknas eller då utbetalning sker.
- b) Emellertid skall
 - i) projekt inom den offentliga sektorn i princip vara berättigade till en räntesubvention på 3 procentenheter.
 - ii) För projekt inom den privata sektorn som omfattar omstruktureringar inom ramen för privatisering, eller för projekt med väsentliga och klart påvisbara sociala eller miljömässiga förtjänster får lånen förlängas med en räntesubvention vars belopp och form kommer att beslutas med hänsyn till projektets särskilda karaktär. Räntesubventionen skall dock inte överstiga 3 %.

Den slutgiltiga räntesatsen får aldrig understiga 50 % av referensräntesatsen.

- c) Beloppet för räntesubventionen, beräknat efter subventionens värde vid tiden för utbetalningen, skall avräknas mot de räntesubventioner som fastställs i artikel 3.3 d i bilaga II A och betalas direkt till EIB.

Räntesubventionerna får kapitaliseras eller användas i form av bidrag för att stödja projektrelaterat tekniskt bistånd, särskilt till finansiella institut i de utomeuropeiska länderna och territorierna.

- d) Amorteringstiden för lån som EIB beviljar ur egna medel skall fastställas på grundval av projektets ekonomiska och finansiella särdrag, men får inte överstiga 25 år. Lånen skall normalt omfatta en betalningsfri period som skall fastställas på grundval av projektets genomförandetid och likviditetsbehov.

- 3. För investeringar som avser företag inom den offentliga sektorn och som finansieras av EIB ur dess egna medel får EIB ställa krav på specifika projektrelaterade garantier eller åtaganden från de berörda utomeuropeiska ländernas och territoriernas sida.

Artikel 3

Villkor för överföring av utländsk valuta

De berörda utomeuropeiska länderna och territorierna skall i fråga om åtgärder enligt detta beslut som de skriftligen godkännt

- a) medge befrielse från alla nationella eller lokala skatter eller andra pålagor på de räntor, provisioner och amorteringar av lån som skall betalas enligt lagstiftningen i det eller de berörda utomeuropeiska länderna och territorierna,
- b) göra den utländska valuta tillgänglig för mottagarna som behövs för betalning av ränta, provision och amorteringar av lån i enlighet med finansieringsavtal som ingåtts för genomförande av projekt och program på deras territorium, samt
- c) göra den utländska valuta tillgänglig för EIB som behövs för överföring av alla belopp som den har tagit emot i nationell valuta, till den växelkurs som gäller mellan euro eller de andra valutor i vilka överföring sker och den nationella valutan den dag då överföringen sker. Dessa belopp kan omfatta alla former av betalningar, exempelvis ränta, utdelning, provisioner, avgifter, amorteringar av lån samt inkomster från försäljning av aktier, som skall göras i enlighet med finansieringsavtal som ingåtts för genomförande av projekt och program på deras territorier.

BILAGA II C

GEMENSKAPENS FINANSIELLA STÖD INVESTERINGSANSLAGET FÖR ULT

Artikel 1

Mål

Ett investeringsanslag för ULT, nedan kallat "investeringsanslaget", skall inrättas för att främja ekonomiskt livskraftiga företag huvudsakligen inom den privata sektorn eller inom de delar av den offentliga sektorn som stöder utvecklingen inom den privata sektorn.

Formerna och villkoren för finansiering av riskkapital, lån inom ramen för investeringsanslaget för ULT, samt lån från EIB ur dess egna medel skall vara de som anges i denna bilaga och i artiklarna 29 och 30 i det interna avtalet. Medlen får kanaliseras till de finansieringsberättigade företagen direkt eller indirekt, via därtill behöriga investeringsfonder eller finansiella intermediärer.

Artikel 2

Medel inom ramen för investeringsanslaget

1. Medlen inom ramen för investeringsanslaget får bland annat användas för följande:

- a) Tillhandahållande av riskkapital i form av
 - i) förvärv av andelar i eget kapital i ULT-företag, inbegripet finansiella institut,
 - ii) andra former av kapitalbistånd till ULT-företag, inbegripet finansiella institut, samt
 - iii) garantier och andra former av kreditförstärkning som kan användas för att täcka politiska och andra investeringsrelaterade risker, såväl för utländska som för lokala investerare och långivare.

b) Tillhandahållande av vanliga lån.

2. Förvärv av andelar i eget kapital skall normalt avse icke-kontrollerande minoritetsinnehav, och gottgörelse skall utgå på grundval av det berörda projektets resultat.

3. Andra former av kapitalbistånd kan utgöras av aktieägarförskott, konvertibla obligationer, villkorslån, förlagslån, vinstandelslån eller andra liknande former av stöd. Sådant bistånd kan särskilt utgå såsom

- a) villkorslån, för vilka villkoren i fråga om ränta och amorteringar eller löptid skall knytas till uppfyllandet av vissa villkor avseende projektresultat; vad specifikt gäller villkorslån för förstudier för ett projekt eller annat projektrelaterat tekniskt bistånd får avkall göras på betalningen av ränta och amorteringar om projektet inte skulle komma till stånd,

b) vinstandelslån, för vilka betalningen av ränta och amorteringar och/eller löptiden skall knytas till projektets finansiella avkastning, eller

c) förlagslån, vilka behöver återbetalas först sedan andra skulder har reglerats.

4. Gottgörelsen skall för varje åtgärd specificeras i samband med att lånet beviljas.

Emellertid skall

a) när det gäller villkorslån eller vinstandelslån, gottgörelsen normalt utgöras av dels en fast räntesats på högst 3 %, dels en rörlig komponent som knyts till projektresultatet, samt

b) när det gäller förlagslån, räntesatsen vara marknadsrelaterad.

5. För garantier skall avgiften sättas så att den återspeglar de försäkrade riskerna och åtgärdens särdrag.

6. Räntesatsen på vanliga lån skall utgöras av dels en referensräntesats, vilken skall motsvara den räntesats som EIB tillämpar för jämförbara lån med motsvarande villkor i fråga om betalningsfri period och amorteringstid, plus ett räntepåslag som skall fastställas av EIB.

7. Vanliga lån får i följande fall beviljas på förmånliga villkor:

a) Om det är fråga om infrastrukturprojekt i de minst utvecklade länderna vilka är nödvändiga för utveckling av den privata sektorn. Räntesatsen skall i sådana fall minskas med 3 procentenheter.

b) Om det är fråga om projekt som innefattar omstrukturering åtgärder inom ramen för privatisering eller som har betydande och klart påvisbara positiva sociala eller miljömässiga verkningar. I sådana fall får lån beviljas med en räntesubvention vars storlek och form skall beslutas med hänsyn till projektets särdrag. Räntesubventionen skall emellertid inte överstiga 3 procentenheter.

Den slutgiltiga räntesatsen får aldrig understiga 50 % av referensräntesatsen.

8. De medel som skall få användas för beviljande av sådana förmåner kommer att ställas till förfogande från investeringsanslaget för ULT och får uppgå till högst 5 % av det belopp som totalt anslagits för finansiering av investeringar dels från investeringsanslaget för ULT, dels av EIB ur dess egna medel.

9. Räntesubventioner får kapitaliseras eller användas i form av bidrag för att stödja projektrelaterat tekniskt bistånd, särskilt till finansiella institut i de utomeuropeiska länderna och territorierna.

*Artikel 3***Åtgärder inom ramen för investeringsanslaget**

1. Investeringsanslaget skall kunna utnyttjas inom alla sektorer av ekonomin för att stödja investeringar som företas av privata aktörer eller affärsdrivande enheter inom den offentliga sektorn, även investeringar i intäktsgenererande ekonomisk och teknisk infrastruktur som är av central betydelse för den privata sektorn. Följande skall gälla för investeringsanslaget:

- a) Det skall förvaltas som en fond som automatiskt förnyas och syfta till finansiell bärkraftighet. Finansieringsverksamheten skall äga rum på marknadsrelaterade villkor och det skall undvikas att finansieringsstödet förorsakar snedvridningar på lokala marknader eller ersätter privata finansieringskällor.
- b) Strävan skall vara att investeringsanslaget skall ha en katalysatoreffekt genom att underlätta mobiliseringen av långfristig lokal finansiering och uppmuntra utländska privata investerare och långgivare att engagera sig i projekt i de utomeuropeiska länderna och territorierna.

2. När detta beslut löper ut skall det ackumulerade nettoåterflödet till investeringsanslaget föras över till nästa finansiella instrument för ULT, såvida rådet inte beslutar något annat.

*Artikel 4***Villkor beträffande valutarisk**

För att verkningarna av växelkursfluktuationer skall kunna minimeras skall valutariskaspekten hanteras på följande sätt:

- a) Vid förvärv av andelar i avsikt att förstärka ett företags eget kapital skall som huvudregel valutarisken bäras inom ramen för investeringsanslaget.
- b) Vid riskkapitalfinansiering för små och medelstora företag skall som huvudregel gemenskapen och de andra berörda parterna gemensamt bära valutarisken. Genomsnittligt sett skall valutarisken delas lika.
- c) I de fall det är möjligt och lämpligt, särskilt i länder som utmärks av makroekonomisk och finansiell stabilitet, skall strävan vara att lån som beviljas inom ramen för investeringsanslaget skall vara utställda i de utomeuropeiska ländernas och territoriernas egen valuta, vilket innebär att valutarisken bärs av långivarna.

BILAGA II D

**GEMENSKAPENS FINANSIELLA STÖD: TILLÄGGSSTÖD VID KORTVARIGA FLUKTUATIONER I EXPORT-
INKOMSTER***Artikel 1***Principer**

1. Det utomeuropeiska landets eller territoriets grad av beroende av export av varor, särskilt av export av produkter från jordbrukssektorn och gruvsektorn, skall vara ett kriterium vid anslagstilldelningen för långsiktig utveckling.
2. För att de negativa effekterna av instabilitet i exportinkomsterna skall kunna lindras och det skall bli möjligt att slå vakt om det utvecklingsprogram som äventyras på grund av inkomstminskningen kan på grundval av artiklarna 2 och 3 tilläggsstöd utgå från de programmedel som avsatts för landets långsiktiga utveckling.

*Artikel 2***Kriterier för stödberättigande**

1. Tilläggsstöd skall utgå om
 - exportinkomsterna minskar med 10 % eller 2 % om det är fråga om ett land som tillhör de minst utvecklade länderna jämfört med det aritmetiska genomsnittet av exportinkomsterna under de tre första åren av de fyra första år som föregår tillämpningsåret,
 - eller
 - om det är fråga om ett land där inkomsterna av export från jordbruks- och gruvsektorerna utgör mer än 40 % av de totala inkomsterna av exporten av varor, inkomsterna från den totala exporten av produkter från jordbrukssektorn och gruvsektorn minskar med 10 % eller 2 % om det är fråga om ett land som tillhör de minst utvecklade länderna jämfört med det aritmetiska genomsnittet av exportinkomsterna under de tre första åren av de fyra första år som föregår tillämpningsåret.
2. Rätten till tilläggsstöd skall vara begränsad till fyra på varandra följande år.

3. Tilläggsmedlen skall avspeglas i det berörda landets offentliga räkenskaper. De skall användas i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som skall fastställas i enlighet med artikel 23 i detta beslut. I samförstånd mellan parterna får medlen användas för att finansiera program som finns upptagna i den offentliga budgeten. En del av tilläggsstödet får emellertid också avsättas för specifika sektorer.

*Artikel 3***Förskott**

Inom ramen för systemet för tilläggsstöd skall det vara möjligt att ge förskott med hänsyn till eventuella förseningar när det gäller framtagandet av konsoliderad handelsstatistik och för att säkerställa att medlen i fråga kan inkluderas i budgeten för året efter tillämpningsåret. Förskott skall ges på grundval av den preliminära exportstatistik som de utomeuropeiska ländernas och territoriernas myndigheter upprättat och överlämnat till kommissionen innan den officiella slutliga konsoliderade statistiken ges in. Förskottet får som mest uppgå till 80 % av det beräknade beloppet för tilläggsstöd för tillämpningsåret i fråga. De belopp som beviljats skall i samförstånd mellan kommissionen och myndigheterna i ULT anpassas mot bakgrund av den slutgiltiga konsoliderade exportstatistiken och de slutgiltiga uppgifterna avseende underskottet i statens finanser.

*Artikel 4***Översyn**

Bestämmelserna i denna bilaga skall ses över av rådet senast två år från det att de genomförandebestämmelser som avses i artikel 23 i detta beslut har trätt i kraft och därefter på begäran av kommissionen, en medlemsstat eller något av de utomeuropeiska länderna och territorierna.

BILAGA II E

GEMENSKAPENS FINANSIELLA STÖD: BUDGETSTÖD TILL UTVECKLINGSLÄNDERNA

Utan att det påverkar tillämpningen av eventuella ändringar av budgetbestämmelserna skall de utomeuropeiska länderna och territorierna ha tillgång till följande budgetposter som inrättats till förmån för utvecklingsländerna i Europeiska gemenskapernas allmänna budget. Om inte annat uttryckligen anges skall finansiering från den allmänna budgeten till förmån för utvecklingsländerna stå öppen för de utomeuropeiska länderna och territorierna.

1. Livsmedelsbistånd och humanitärt bistånd (avdelning B7.21)

- Rådets beslut 1999/576/(EG) av den 29 juni 1999 om att på Europeiska gemenskapens vägnar underteckna och anmäla provisorisk tillämpning av 1999 års konvention om livsmedelsbistånd ⁽¹⁾.
- Rådets beslut 2000/421/EG av den 13 juni 2000 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av 1999 års konvention om livsmedelsbistånd ⁽²⁾.
- Rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för och förvaltning av livsmedelsbistånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen ⁽³⁾.
- Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd ⁽⁴⁾.

2. Gemenskapsåtgärder till förmån för icke-statliga organisationer (kapitel B7.60).

- Europaparlamentets resolution av den 14 maj 1992 om de icke-statliga organisationernas roll i utvecklingssamarbetet ⁽⁵⁾.
- Rådets förordning (EG) nr 1658/98 av den 17 juli 1998 om samfinansiering med europeiska icke-statliga organisationer (NGO) på utvecklingens område av åtgärder på områden av intresse för utvecklingsländerna ⁽⁶⁾.

3. Utbildning och upplysning i frågor som rör utveckling (kapitel B7.61)

- Rådets förordning (EG) nr 2836/98 av den 22 december 1998 om genusfrågornas integrering med utvecklingssamarbetet ⁽⁷⁾.

4. Miljö (kapitel B7.62)

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2493/2000 av den 7 november 2000 om åtgärder för att främja en fullständig integrering av miljöaspekterna i utvecklingsländernas utvecklingsprocess ⁽⁸⁾.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2494/2000 av den 7 november 2000 om åtgärder för att främja bevarande och hållbar förvaltning av tropiska skogar och andra skogar i utvecklingsländerna ⁽⁹⁾.

5. Hälsofrågor och kampen mot narkotika, befolkningsfrågor demografi i utvecklingsländerna (kapitel B7.63)

- Rådets förordning (EG) nr 2046/97 av den 13 oktober 1997 om samarbete mellan nordliga och sydliga länder i kampen mot narkotika och narkotikamissbruk ⁽¹⁰⁾.
- Rådets förordning (EG) nr 550/97 av den 24 mars 1997 om åtgärder mot hiv/aids i utvecklingsländerna ⁽¹¹⁾.

6. Särskilt bistånd på utvecklingsområdet (kapitel B7.64)

- Rådets förordning (EG) nr 2258/96 av den 22 november 1996 om återanpassnings- och återuppbyggnadsprojekt till förmån för utvecklingsländer ⁽¹²⁾.
- Rådets förordning (EG) nr 1659/98 av den 17 juli 1998 om decentraliserat samarbete ⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 222, 24.8.1999, s. 38.

⁽²⁾ EGT L 163, 4.7.2000, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT C 150, 15.6.1992, s. 273.

⁽⁶⁾ EGT L 213, 30.7.1998, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1726/2001

(EGT L 234, 1.9.2001, s. 10)

⁽⁷⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 5.

⁽⁸⁾ EGT L 288, 15.11.2000, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 288, 15.11.2000, s. 6.

⁽¹⁰⁾ EGT L 287, 21.10.1997, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 1.

⁽¹²⁾ EGT L 306, 28.11.1996, s. 1.

⁽¹³⁾ EGT L 213, 30.7.1998, s. 6.

7. Bekämpning av sexturism i tredje land (artikel B7.626)

- Genomförandet av åtgärderna inom ramen för bekämpningen av sexturism som inriktar sig på barn kommer att fortsätta på grundval av kommissionens meddelande av den 26 maj 1999 och rådets slutsatser av den 21 december 1999.
-

BILAGA II F

ANNAT GEMENSKAPSTÖD: DELTAGANDE I GEMENSKAPSPROGRAM

Medborgarna i de utomeuropeiska länderna och territorierna skall, inom ramen för den kvot som är tilldelad den medlemsstat som landet eller territoriet är knutet till, ha rätt att omfattas av följande program och program som kan komma att ersätta dessa:

1. **Utbildningsprogram:**

- a) Leonardo da Vinci, den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för yrkesutbildning, inrättat genom rådets beslut 1999/382/EG av den 26 april 1999 ⁽¹⁾.
- b) Främjande av europeiska utbildningsavsnitt i varvad utbildning, däribland lärlingsutbildning, inrättat genom rådets beslut 1999/51/EG av den 21 december 1998 ⁽²⁾.
- c) Sokrates, den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut 2000/253/EG av den 24 januari 2000 ⁽³⁾.
- d) Gemenskapens åtgärdsprogram "Ungdom", inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1031/2000/EG av den 13 april 2000 ⁽⁴⁾.

2. **Program för företag:**

- a) Det fleråriga programmet för företag och företagsamhet (2001–2005), vilket inrättades genom rådets beslut 2000/819/EG av den 20 december 2000 ⁽⁵⁾.
- b) Artisanat som avses i det program som avses i a.
- c) Euromanagement.
- d) Seed Capital, inrättat genom rådets beslut 97/15/EG av den 9 december 1996 ⁽⁶⁾ enligt det tredje fleråriga programmet för små och medelstora företag.

3. **Programmen för forskning, utveckling och innovation inom det femte ramprogrammet:**3.1 *Tematiska program:*

- a) Särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration om livskvalitet och förvaltning av levande resurser (1998–2002) ⁽⁷⁾.
- b) Särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration om ett användarvänligt informationssamhälle (1998–2002) ⁽⁸⁾.
- c) Särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration om konkurrenskraftig och hållbar tillväxt (1998–2002) ⁽⁹⁾.
- d) Särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration om förbättring av den mänskliga forskningspotentialen samt den socioekonomiska kunskapsbasen (1998–2002), vilket inrättades genom rådets beslut 1999/171/EG av den 25 januari 1999 ⁽¹⁰⁾.

3.2 *Horisontella program:*

- a) Särskilt program om förstärkning av gemenskapsforskningens internationella roll (1998–2002) ⁽¹¹⁾.
- b) Särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration om främjande av innovation och uppmuntran av små och medelstora företags deltagande (1998–2002) ⁽¹²⁾.
- c) Särskilt program för forskning, teknisk utveckling och demonstration om förbättring av den mänskliga forskningspotentialen samt den socioekonomiska kunskapsbasen (1998–2002) ⁽¹³⁾.

4. **Program på de kulturella och audiovisuella områdena:**

- a) Program för att stimulera utveckling, distribution och marknadsföring av europeiska audiovisuella verk (Media Plus – Utveckling, distribution och marknadsföring) (2001–2005), inrättat genom rådets beslut 2000/821/EG av den 20 december 2000.
- b) Kultur 2000 (2000–2004), inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 508/2000/EG av den 14 februari 2000. ⁽¹⁴⁾

5. H RTP Japan-programmet (Human Resources Training Programme in Japan) och Topical missions, inrättade genom rådets beslut 92/278/EEG av den 18 maj 1992. ⁽¹⁵⁾

⁽¹⁾ EGT L 146, 11.6.1999, s. 33.

⁽²⁾ EGT L 17, 22.1.1999, s. 45.

⁽³⁾ EGT L 28, 3.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 18.5.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 333, 29.12.2000, s. 84.

⁽⁶⁾ EGT L 6, 10.1.1997, s. 25.

⁽⁷⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 20.

⁽⁹⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 40.

⁽¹⁰⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 58.

⁽¹¹⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 78.

⁽¹²⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 91.

⁽¹³⁾ EGT L 64, 12.3.1999, s. 105.

⁽¹⁴⁾ EGT L 63, 10.3.2000, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EGT L 144, 26.5.1992, s. 19.

BILAGA III

DEFINITION AV BEGREPPET "URSPRUNGSPRODUKTER" OCH METODER FÖR ADMINISTRATIVT SAMARBETE

INNEHÅLL

AVDELNING 1	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER
— Artikel 1	Definitioner
AVDELNING II	DEFINITION AV BEGREPPET "URSPRUNGSPRODUKTER"
— Artikel 2	Allmänna villkor
— Artikel 3	Helt framställda produkter
— Artikel 4	Tillräckligt bearbetade eller behandlade produkter
— Artikel 5	Otillräckliga bearbetnings- eller behandlingsåtgärder
— Artikel 6	Ursprungskumulation
— Artikel 7	Bedömningsenhet
— Artikel 8	Tillbehör, reservdelar och verktyg
— Artikel 9	Satser
— Artikel 10	Neutrala element
AVDELNING III	TERRITORIELLA VILLKOR
— Artikel 11	Territorialprincip
— Artikel 12	Direkttransport
— Artikel 13	Utställningar
AVDELNING IV	URSPRUNGSINTYG
— Artikel 14	Allmänna villkor
— Artikel 15	Förfarande för utfärdande av varucertifikat EUR.1
— Artikel 16	Varucertifikat EUR.1 som utfärdas i efterhand
— Artikel 17	Utfärdande av duplikat av varucertifikat EUR.1
— Artikel 18	Utfärdande av varucertifikat EUR.1 på grundval av ett tidigare utfärdat eller upprättat ursprungsintyg
— Artikel 19	Villkor för upprättande av en fakturadeklaration
— Artikel 20	Godkänd exportör
— Artikel 21	Ursprungsintygs giltighet
— Artikel 22	Transiteringsförfarande
— Artikel 23	Uppvisande av ursprungsintyg
— Artikel 24	Import i delleveranser
— Artikel 25	Undtag från krav på ursprungsintyg
— Artikel 26	Informationsförfarande för kumulationsändamål
— Artikel 27	Styrkande handlingar
— Artikel 28	Bevarande av ursprungsintyg och styrkande handlingar
— Artikel 29	Avvikelser och formella fel
— Artikel 30	Belopp i euro
AVDELNING V	BESTÄMMELSER OM ADMINISTRATIVT SAMARBETE
— Artikel 31	Vidarebefordran av stämplat och adresser
— Artikel 32	Kontroll av ursprungsintyg
— Artikel 33	Kontroll av leverantörsdeklarationer
— Artikel 34	Tvistlösning
— Artikel 35	Påföljder
— Artikel 36	Frizoner
— Artikel 37	Undantag

- AVDELNING VI CEUTA OCH MELILLA
- Artikel 38 Särskilda villkor
- AVDELNING VII SLUTBESTÄMMELSER
- Artikel 39 Ändring av ursprungsreglerna
 - Artikel 40 Bilagor till bilagan
 - Artikel 41 Genomförande av bilagan
 - Artikel 42 Övergångsperiod avseende utformningen av formulär EUR.2

Bilagor

- Bilaga 1 Inledande anmärkningar
- Bilaga 2 Förteckning över den bearbetning eller behandling av icke-ursprungsmaterial som krävs för att den tillverkade produkten skall få ursprungsstatus
- Bilaga 3 Formulär för varucertifikat EUR.1
- Bilaga 4 Fakturadeklaration
- Bilaga 5 A Leverantörsdeklaration för produkter som har förmånsursprungsstatus
- Bilaga 5 B Leverantörsdeklaration för produkter som inte har förmånsursprungsstatus
- Bilaga 6 Informationscertifikat
- Bilaga 7 Formulär för ansökan om undantag

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denna bilaga används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *tillverkning*: alla slag av bearbetning eller behandling, inbegripet sammansättning eller särskilda åtgärder.
- b) *material*: alla ingredienser, råmaterial, beståndsdelar eller delar etc. som används vid tillverkningen av en produkt.
- c) *produkt*: den produkt som tillverkas, även om den är avsedd för senare användning i en annan tillverkningsprocess.
- d) *varor*: både material och produkter.
- e) *tullvärde*: det värde som fastställs i enlighet med 1994 års avtal om tillämpning av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet (WTO-avtalet om tullvärdeberäkning).
- f) *pris fritt fabrik*: det pris som betalas för produkten fritt fabrik till den tillverkare i vars företag den sista bearbetningen eller behandlingen äger rum, förutsatt att värdet av allt använt material är inkluderat i priset och att avdrag gjorts för alla inhemska skatter som kommer att eller kan komma att återbetalas när den framställda produkten exporteras.
- g) *värdet av material*: tullvärdet vid importtillfället för det icke-ursprungsmaterial som använts eller, om värdet inte är känt och inte kan fastställas, det första fastställbara pris som betalats för materialet i det berörda territoriet.
- h) *värdet av ursprungsmaterial*: värdet av ursprungsmaterial enligt tillämpliga delar av definitionen i g.

i) *mervärde*: priset fritt fabrik med avdrag för tullvärdet av material från tredje land som importerats till gemenskapen, AVS-staterna eller ULT.

j) *kapitel och tulltaxenummer*: de kapitel och nummer (med fyrställig sifferkod) som används i Systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering, i denna bilaga kallat "Harmoniserade systemet" eller "HS".

k) *klassificering*: klassificeringen av en produkt eller ett material enligt ett visst tulltaxenummer.

l) *sändning*: produkter som antingen sänds samtidigt från en exportör till en mottagare eller omfattas av ett enda transportdokument för hela transporten från exportören till mottagaren eller, i avsaknad av ett sådant dokument, av en enda faktura.

m) *territorier*: territorier, inbegripet territorialvatten.

AVDELNING II

DEFINITION AV BEGREPPET "URSPRUNGSPRODUKTER"

Artikel 2

Allmänna villkor

1. Vid tillämpningen av beslutets bestämmelser om handels-samarbete skall följande produkter anses ha ursprung i ULT:

- a) Produkter som helt framställts i ULT enligt artikel 3 i denna bilaga.
- b) Produkter som framställts i ULT och som innehåller material som inte helt framställts där, om detta material har genomgått tillräcklig bearbetning eller behandling i ULT enligt artikel 4 i denna bilaga.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall samtliga ULT betraktas som ett enda territorium.

3. Ursprungsprodukter som framställts av material som helt framställts eller genomgått tillräcklig bearbetning eller behandling i två eller flera ULT skall anses ha ursprung i det land eller territorium där den senaste bearbetningen eller behandlingen ägde rum, förutsatt att denna bearbetning eller behandling är mer omfattande än vad som anges i artikel 5 i denna bilaga.

Artikel 3

Helt framställda produkter

1. Följande produkter skall anses som helt framställda i ULT, gemenskapen eller AVS-staterna:

- a) Mineraliska produkter som har utvunnits ur deras jord eller havsbotten.
- b) Vegetabiliska produkter som har skördats där.
- c) Levande djur som har fötts och uppfötts där.
- d) Produkter som har erhållits från levande djur som uppfötts där.
- e) Produkter från jakt och fiske som har bedrivits där.
- f) Produkter från havsfiske och andra produkter som har hämtats ur havet utanför territorialvattnen av deras fartyg.
- g) Produkter som framställts ombord på deras fabriksfartyg uteslutande av produkter som avses i f.
- h) Begagnade varor som insamlats där och som endast kan användas för återvinning av råmaterial, inbegripet begagnade däck som endast kan användas för regumnering eller som avfall.
- i) Avfall och skrot från tillverkningsprocesser som ägt rum där.
- j) Produkter som har utvunnits ur havsbotten eller underliggande lager utanför territorialvattnet, förutsatt att de har ensamrätt att exploatera denna havsbotten eller underliggande lager.
- k) Varor som har tillverkats där uteslutande av sådana produkter som avses i a-j.

2. Med "deras fartyg" och "deras fabriksfartyg" i punkt 1 f och g avses endast fartyg och fabriksfartyg

- a) som är registrerade eller anmälda för registrering i ett utomeuropeiskt land eller territorium, i en medlemsstat eller i en AVS-stat,
- b) som för ett utomeuropeiskt lands eller territoriums, en medlemsstats eller en AVS-stats flagg,
- c) som till minst 50 % ägs av medborgare i ULT, gemenskapens medlemsstater eller AVS-staterna, eller av ett företag med huvudkontor i ett utomeuropeiskt land eller territorium eller någon av dessa stater, i vilket ordföranden i styrelsen eller i tillsynsorganet samt majoriteten av ledamöterna i styrelsen eller tillsynsorganet är medborgare i ett utomeuropeiskt land eller territorium, en medlemsstat eller en AVS-stat och i vilket dessutom, i fråga om handelsbolag eller aktiebolag, minst hälften av kapitalet tillhör medlemsstater

eller AVS-stater eller offentliga organ eller medborgare i dessa stater eller i ett utomeuropeiskt land eller territorium,

- d) vars besättning, inklusive befälhavare och övriga befäl, till minst 50 % består av medborgare i ULT, medlemsstaterna eller AVS-staterna.

3. Om ett utomeuropeiskt land eller territorium erbjuder gemenskapen möjligheten att förhandla fram ett fiskeavtal och gemenskapen inte antar detta erbjudande får det berörda landet eller territoriet, trots bestämmelserna i punkt 2, befrakta eller hyra fartyg från tredje land för att bedriva fiske i sin exklusiva ekonomiska zon och begära att sådana fartyg behandlas som "deras fartyg" om följande villkor är uppfyllda:

- Det utomeuropeiska landet eller territoriet har erbjudit gemenskapen möjlighet att förhandla fram ett fiskeavtal och gemenskapen har inte utnyttjat denna möjlighet.
- Besättningen, inklusive befälhavare och övriga befäl, består till minst 50 % av medborgare i ULT, medlemsstaterna eller AVS-staterna.
- Befraktnings- eller hyreskontraktet har godkänts av kommissionen i och med att det anses ge det berörda landet eller territoriet tillräckliga möjligheter att utveckla sin förmåga att fiska för egen räkning och, framför allt, innebära att det berörda landet eller territoriet ges ansvaret för den sjöfartsmässiga och kommersiella förvaltningen av det fartyg som har ställts till dess förfogande för en betydande tidsperiod.

Artikel 4

Tillräckligt bearbetade eller behandlade produkter

1. Vid tillämpningen av denna bilaga skall produkter som inte är helt framställda anses vara tillräckligt bearbetade eller behandlade i ULT, gemenskapen eller AVS-staterna om villkoren i förteckningen i bilaga 2 till denna bilaga är uppfyllda.

I dessa villkor anges för alla produkter som omfattas av detta avtal vilken bearbetning eller behandling icke-ursprungsmaterial som används vid tillverkningen skall genomgå, och villkoren gäller endast sådant material. Om en produkt, som genom att uppfylla villkoren i förteckningen har fått ursprungstatus, används vid tillverkningen av en annan produkt, är alltså de villkor som gäller för den produkt i vilken den ingår inte tillämpliga på den, och ingen hänsyn skall tas till det icke-ursprungsmaterial som kan ha använts vid dess tillverkning.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får icke-ursprungsmaterial som enligt villkoren i förteckningen inte får användas vid tillverkningen av en produkt ändå användas, om

- a) dess totala värde inte överstiger 15 % av produktens pris fritt fabrik,
- b) inget av de procenttal som anges i förteckningen över icke-ursprungsmaterials högsta värde överskrider genom tillämpning av denna punkt.

3. Punkterna 1 och 2 skall tillämpas utom i de fall som anges i artikel 5.

Artikel 5

Otillräckliga bearbetnings- eller behandlingsåtgärder

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall följande åtgärder anses utgöra otillräcklig bearbetning eller behandling för att ge en produkt ursprungsstatus, oavsett om villkoren i artikel 4 är uppfyllda:

- a) Åtgärder för att bevara produkten i gott skick under transport och lagring.
- b) Uppdelning eller sammanföring av kollin.
- c) Tvättning och rengöring samt avlägsnande av damm, oxid, olja, färg eller andra beläggningar.
- d) Strykning eller pressning av textilier.
- e) Enklare målning eller polering.
- f) Skalning, partiell eller fullständig malning, polering eller glasering av spannmål eller ris.
- g) Tillsats av färgämnen till socker eller formning av sockerbitar partiell eller fullständig malning av socker.
- h) Skalning eller urkärning av frukter, nötter eller grönsaker.
- i) Vässning, enklare slipning eller enklare tillskärning.
- j) Siktning, sållning, sortering, klassificering, indelning i kategorier och hoppassning (inbegripet sammansättning av artiklar till satser).
- k) Enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral, askar, uppsättning på kartor, skivor m.m. samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
- l) Anbringande av varumärken, etiketter eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
- m) Enklare blandning av produkter, även av olika slag, där en eller flera beståndsdelar i blandningen inte uppfyller de villkor i denna bilaga som gör det möjligt att anse dem som produkter med ursprung i ULT, gemenskapen eller en AVS-stat.
- n) Enklare sammansättning av delar av artiklar i avsikt att framställa en komplett artikel eller isärtagning av produkter till delar.
- o) En kombination av två eller flera av de åtgärder som avses i a–n.
- p) Slakt av djur.

2. Alla åtgärder som vidtagits i antingen ULT, gemenskapen eller AVS-staterna i fråga om en viss produkt skall beaktas tillsammans när man fastställer om den bearbetning eller behandling som produkten genomgått skall anses vara otillräcklig enligt punkt 1.

Artikel 6

Ursprungskumulation

1. Material med ursprung i gemenskapen eller AVS-staterna skall anses som material med ursprung i ULT när det ingår i en produkt som framställts där. Sådant material behöver inte ha genomgått tillräcklig bearbetning eller behandling, förutsatt att det genomgått bearbetning eller behandling som är mer omfattande än vad som anges i artikel 5.

2. Bearbetning eller behandling i gemenskapen eller AVS-staterna skall anses ha ägt rum i ULT om materialet genomgår ytterligare bearbetning eller behandling i ULT.

3. Produkter som erhållit ursprungsstatus enligt punkt 2 skall fortsätta att anses som produkter med ursprung i ULT endast om bearbetningen eller behandlingen i ULT är mer omfattande än vad som anges i artikel 5.

4. Punkterna 1 och 2 skall inte tillämpas på produkter enligt kapitlen 1–24 i Harmoniserade systemet, om det material som använts har ursprung i gemenskapen och omfattas av ett system för exportstöd för jordbruksprodukter, såvida det inte visas att det inte har utbetalats något exportstöd för det använda materialet.

Beträffande produkter enligt kapitel 17 Harmoniserade systemet och med KN-nummer 1806 10 30 och 1806 10 90 skall ursprungskumulationen tillåtas först från och med den 1 februari 2002 till en årlig kvantitet av högst 28 000 ton fram till den 31 december 2007. Denna årliga kvantitet skall efter hand minskas för att till sist uppgå till noll enligt följande plan:

21 000 ton den 1 januari 2008;

14 000 ton den 1 januari 2009;

7 000 ton den 1 januari 2010;

noll ton den 1 januari 2011.

Dessa årliga kvantiteter får inte föras över från ett år till det därpå följande.

Vid tillämpning av reglerna om ursprungskumulationen skall det, för att ge ULT-ursprungsstatus, anses tillräckligt att forma sockerbitar eller -kuber eller att mala socker.

Kommissionen skall anta nödvändiga tillämpningsföreskrifter.

5. När det gäller produkter som faller inom Harmoniserade systemet KN-nummer 1006 och utan att det påverkar eventuella ökningar enligt fjärde och femte styckena skall ursprungskumulation i AVS-staterna och ULT när det gäller produkter som omfattas av HS-nummer 1006 från och med den 1 februari 2002, endast tillåtas inom till en sammanlagd årlig kvantitet på 160 000 ton uttryckt som råris, vari ingår tullkvoten för ris med ursprung i AVS-stater enligt partnerskapsavtalet mellan AVS-staterna och EG.

Ett första utfärdande av importlicenser till ULT för en kvantitet på 35 000 ton uttryckt som råris skall äga rum varje år, och inom ramen för denna kvantitet skall importlicenser för en kvantitet på 10 000 ton uttryckt som råris utfärdas till de minst utvecklade ULT som förtecknas i bilaga Ib. Alla övriga importlicenser skall utfärdas till Nederländska Antillerna och Aruba. Importen från ULT får, utan att det påverkar eventuella ökningarna enligt fjärde och femte styckena, uppgå till den kvantitet på 160 000 ton som anges i första stycket, inklusive de 35 000 ton som nämns ovan, i den utsträckning som AVS-staterna inte utnyttjar sina möjligheter till direkt export inom ramen för den kvot som avses i första stycket.

För detta ändamål skall utfärdandet av importlicenser fördelas över året i ett antal perioder som fastställs på så sätt att en balanserad marknadsförvaltning säkerställs.

Kommissionen får, i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95, öka den kvantitet som anges i första stycket med högst 20 000 ton uttryckt som råris, om den, under april månad och när den har en tillräckligt klar uppfattning om det innevarande regleringsåret i gemenskapen, konstaterar att en sådan ökning inte kommer att störa gemenskapens marknad.

Om kommissionen efter den 1 augusti konstaterar att det riskerar att uppstå en brist på Indica-ris på gemenskapens marknad får den, trots vad som sägs i första till fjärde styckena och i enlighet med tillämpliga förvaltningsförfaranden, öka de kvantiteter som nämns ovan.

Vid tillämpningen av denna punkt och utan hinder av artikel 5.1f skall fullständig eller partiell slipning vara tillräckligt för att en produkt skall anses ha ursprung i ULT.

Kommissionen skall anta nödvändiga tillämpningsföreskrifter i enlighet med samma förfarande.

De kvantiteter som anges i denna punkt får inte föras över från ett år till nästa.

Artikel 7

Bedömningsenhet

1. Bedömningsenheten för tillämpningen av bestämmelserna i denna bilaga skall vara den särskilda produkt som anses som grundenhet vid klassificeringen enligt Harmoniserade systemets nomenklatur.

Av detta följer att

- a) när en produkt som består av en grupp eller en sammansättning av artiklar klassificeras enligt ett enda tulltaxenummer i Harmoniserade systemet, skall helheten utgöra bedömningsenheten,
- b) när en sändning består av flera identiska produkter som klassificeras enligt samma tulltaxenummer i Harmoniserade systemet, skall varje produkt beaktas för sig vid tillämpning av bestämmelserna i denna bilaga.

2. Om förpackningen, enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 5 i Harmoniserade systemet, klassificeras tillsammans med den produkt som den innehåller, skall den vid ursprungsbestämningen anses utgöra en helhet tillsammans med produkten.

Artikel 8

Tillbehör, reservdelar och verktyg

Tillbehör, reservdelar och verktyg som levereras tillsammans med utrustning, en maskin, en apparat eller ett fordon skall tillsammans med dessa anses som en enhet när de utgör standardutrustning och ingår i priset för utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet eller inte faktureras separat.

Artikel 9

Satser

Satser enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 i Harmoniserade systemet skall anses som ursprungsprodukter när alla produkter som ingår i satsen är ursprungsprodukter. När en sats består av både ursprungsprodukter och icke-ursprungsprodukter skall dock hela satsen anses ha ursprungsstatus, om värdet av icke-ursprungsprodukterna inte överstiger 15 % av satsens pris fritt fabrik.

Artikel 10

Neutrala element

För att avgöra om en produkt är en ursprungsprodukt behöver ursprunget inte fastställas för följande element som kan ingå i tillverkningsprocessen:

- a) Energi och bränsle.
- b) Anläggningar och utrustning.
- c) Maskiner och verktyg.
- d) Varor som inte ingår och som inte är avsedda att ingå i den slutliga sammansättningen av produkten.

AVDELNING III

Artikel 13

TERRITORIELLA VILLKOR

Utställningar

Artikel 11

Territorialprincip

1. Villkoren i avdelning II för erhållande av ursprungsstatus skall vara uppfyllda i ULT, med undantag av artikel 6.
2. Om ursprungsvaror som exporterats från ULT, gemenskapen eller AVS-staterna till ett annat land återinförs skall de inte anses ha ursprungsstatus, såvida det inte på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna kan visas
 - a) att de återinförda varorna är samma varor som de som exporterades, och
 - b) att varorna inte har blivit föremål för någon åtgärd som är mer omfattande än vad som krävs för att bevara dem i gott skick under tiden i det landet eller under exporten.

Artikel 12

Direkttransport

1. Den förmånsbehandling som avses i beslutets bestämmelser om handelssamarbete skall endast tillämpas på produkter som uppfyller villkoren i denna bilaga och som transporteras direkt mellan ULT, gemenskapen eller AVS-staterna, utan att något annat territorium passeras. Produkter som utgör en enda sändning får emellertid transporteras genom andra territorier, i förekommande fall med omlastning eller tillfällig lagring inom dessa territorier, förutsatt att produkterna hela tiden övervakas av tullmyndigheterna i transit- eller lagringslandet och inte blir föremål för andra åtgärder än lossning, omlastning eller åtgärder för att bevara dem i gott skick.

Ursprungsprodukter får transporteras i rörelse genom andra territorier än ett utomeuropeiskt lands eller territoriums, gemenskapens eller en AVS-stats.

2. För att styrka att villkoren i punkt 1 har uppfyllts skall för tullmyndigheterna i importlandet uppvisas
 - a) ett enda transportdokument som gäller transporten från det exporterande landet eller territoriet genom transitlandet, eller
 - b) ett intyg som utfärdats av transitlandets tullmyndigheter och som innehåller
 - i) en exakt beskrivning av produkterna,
 - ii) datum för produkternas lossning och omlastning samt, i förekommande fall, namnen på de fartyg eller uppgift om de andra transportmedel som använts,
 - iii) uppgifter om under vilka förhållanden produkterna befunnit sig i transitlandet, eller
 - c) om dokumentet eller intyget saknas, andra styrkande handlingar.

1. Ursprungsprodukter som har sänts från ett utomeuropeiskt land eller territorium till en utställning i ett annat land än ett utomeuropeiskt land eller territorium, en AVS-stat eller en medlemsstat och som efter utställningen sålts för att importeras till gemenskapen skall vid importen omfattas av bestämmelserna i beslutet, om det på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna kan visas att

- a) en exportör har sänt produkterna från ett utomeuropeiskt land eller territorium till utställningslandet och ställt ut produkterna där,
- b) exportören har sålt eller på annat sätt överlåtit produkterna till en person i gemenskapen,
- c) produkterna under utställningen eller omedelbart därefter har sänts i samma skick som de hade sänts till utställningen i,
- d) produkterna, sedan de sänts till utställningen, inte har använts för något annat ändamål än visning på utställningen.

2. Ett ursprungsintyg skall utfärdas eller upprättas i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV och på vanligt sätt uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet. Utställningens namn och adress skall anges på intyget. Vid behov kan ytterligare styrkande handlingar krävas som visar under vilka förhållanden produkterna har ställts ut.

3. Bestämmelserna i punkt 1 skall tillämpas på alla handels-, industri-, jordbruks- och hantverksutställningar samt på mässor eller offentliga visningar av liknande karaktär under vilka produkterna kvarstår under tullkontroll, dock med undantag för sådana som i butiker eller affärslokaler i privat syfte anordnas för försäljning av utländska produkter.

AVDELNING IV

URSPRUNGSINTYG

Artikel 14

Allmänna villkor

1. Produkter med ursprung i ULT som importeras till gemenskapen skall omfattas av beslutet, förutsatt att det uppvisas
 - a) ett varucertifikat EURO.1 enligt förlagan i bilaga 3 till denna bilaga, eller
 - b) i de fall som avses i artikel 19.1, en deklaration enligt lydelsen i bilaga 4 till denna bilaga som exportören lämnar på en faktura, en följesedel eller någon annan kommersiell handling där de berörda produkterna beskrivs tillräckligt noggrant för att kunna identifieras (nedan kallad fakturadeklaration).

2. Trots vad som sägs i punkt 1 skall ursprungsprodukter enligt denna bilaga i de fall som anges i artikel 25 omfattas av beslutet utan att någon av de handlingar som anges ovan behöver uppvisas.

Artikel 15

Förfarande för utfärdande av varucertifikat EURO.1

1. Varucertifikat EURO.1 skall utfärdas av tullmyndigheterna i det exporterande landet eller territoriet på skriftlig ansökan av exportören eller, på exportörens ansvar, av dennes befullmäktigade ombud.

2. För detta ändamål skall exportören eller dennes befullmäktigade ombud fylla i både varucertifikat EURO.1 och en ansökningsblankett enligt förlagorna i bilaga 3 till denna bilaga. Dessa blanketter skall fyllas i i enlighet med bestämmelserna i den här bilagan. Om blanketterna fylls i för hand skall detta göras med bläck och tryckbokstäver. Varubeskrivningen skall anges i det avsedda fältet utan att någon rad lämnas tom. Om hela fältet inte fylls skall en vågrät linje dras under sista textraden och det tomma utrymmet korsas över.

3. En exportör som ansöker om ett varucertifikat EURO.1 skall vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna i det exporterande land eller territorium där varucertifikatet EURO.1 utfärdas, uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att de berörda produkterna har ursprungsstatus samt att övriga villkor i denna bilaga är uppfyllda.

4. Varucertifikatet EURO.1 skall utfärdas av tullmyndigheterna i det exporterande landet eller territoriet om de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i ULT, gemenskapen eller en AVS-stat och om de uppfyller övriga villkor i denna bilaga.

5. De utfärdande tullmyndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera att produkterna har ursprungssstatus och att övriga villkor i denna bilaga är uppfyllda. För detta ändamål skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att utföra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de bedömer lämplig. De utfärdande tullmyndigheterna skall också kontrollera att de blanketter som avses i punkt 2 är korrekt ifyllda. De skall särskilt kontrollera att fältet för varubeskrivningen har fyllts i på ett sådant sätt att det utesluter varje möjlighet till bedrägliga tillägg.

6. Datum för utfärdandet av varucertifikat EURO.1 skall anges i fält 11 på certifikatet.

7. Varucertifikat EURO.1 skall utfärdas av tullmyndigheterna och ställas till exportörens förfogande så snart exporten faktiskt ägt rum eller säkerställts.

Artikel 16

Varucertifikat EURO.1 som utfärdas i efterhand

1. Trots vad som sägs i artikel 15.7 får varucertifikat EURO.1 undantagsvis utfärdas efter export av de produkter det avser, om

a) det inte utfärdades vid tidpunkten för exporten på grund av misstag, förbiseende eller särskilda omständigheter, eller

b) det på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna visas att ett varucertifikat EURO.1 utfärdades men av tekniska skäl inte godtogs vid importen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall exportören i sin ansökan ange plats och datum för exporten av de produkter som varucertifikatet EURO.1 avser samt ange skälen för ansökan.

3. Tullmyndigheterna får utfärda varucertifikat EURO.1 i efterhand först efter att ha kontrollerat att uppgifterna i exportörens ansökan stämmer överens med uppgifterna i motsvarande handlingar.

4. [Varu]certifikat EURO.1 som utfärdas i efterhand skall förses med någon av följande påskrifter i fältet "Anmärkningar" (fält 7) i varucertifikatet EURO.1:

«EXPEDIDO A POSTERIORI», »UDSTEDT EFTERFØLGENDE«, „NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“, «ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ», 'ISSUED RETROSPECTIVELY', 'DÉLIVRÉ A POSTERIORI', «RILASCIATO A POSTERIORI», „AFGEGEVEN A POSTERIORI“, «EMITIDO A POSTERIORI», "ANNETTU JÄLKIKÄTEEN", "UTFÄRDAT I EFTERHAND".

5. Den påskrift som avses i punkt 4 skall göras i fältet "Anmärkningar" på [varu]certifikatet EURO.1.

Artikel 17

Utfärdande av duplikat av varucertifikat EURO.1

1. Om ett varucertifikat EURO.1 stulits, förlorats eller förstörts får exportören hos den tullmyndighet som utfärdade certifikatet ansöka om ett duplikat, som tullmyndigheten skall utfärda på grundval av de exporthandlingar som den har tillgång till.

2. Duplikatet av varucertifikat EURO.1 skall förses med någon av följande påskrifter i fältet "Anmärkningar" (fält 7):

"DUPLICADO", "DUPLIKAT", "ANTIΓΡΑΦΟ", "DUPLICATE", "DUPLICATA", "DUPLICATO", "DUPLICAAT", "SEGUNDA VIA", "KAKSOISKAPPALE".

3. Den påskrift som avses i punkt 2 skall göras i fältet "Anmärkningar" på duplikatet av varucertifikatet EURO.1.

4. Duplikatet skall ha samma utfärdandedatum som det ursprungliga varucertifikatet EURO.1 och gälla från och med samma dag.

Artikel 18

Utfärdande av varucertifikat EURO.1 på grundval av ett tidigare utfärdat eller upprättat ursprungsintyg

Om ursprungsprodukter står under kontroll av ett tullkontor i gemenskapen eller i ett utomeuropeiskt land eller territorium skall det vara möjligt att ersätta det ursprungliga ursprungsintyget med ett eller flera varucertifikat EURO.1, så att alla eller vissa av dessa produkter kan sändas någon annanstans i gemenskapen eller ULT. Ersättningsvarucertifikat EURO.1 skall utfärdas av det tullkontor under vars kontroll produkterna står.

Artikel 19

Villkor för upprättande av en fakturadeklARATION

1. En fakturadeklARATION enligt artikel 14.1 b får upprättas
 - a) av en godkänd exportör enligt artikel 20, eller
 - b) av vilken exportör som helst för sändningar som består av ett eller flera kollar med ursprungsprodukter vars totala värde inte överstiger 6 000 euro.
2. En fakturadeklARATION får upprättas om de berörda produkterna kan anses som produkter med ursprung i ULT, AVS-staterna eller gemenskapen och om de uppfyller övriga villkor i denna bilaga.
3. En exportör som upprättar en fakturadeklARATION skall vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna i det exporterande landet eller territoriet uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att de berörda produkterna har ursprungsstatus samt att övriga villkor i denna bilaga är uppfyllda.
4. En fakturadeklARATION skall upprättas av exportören genom att deklARATIONEN enligt bilaga 4 till denna bilaga maskinskrivs, stämplas eller trycks på fakturan, följesedeln eller någon annan kommersiell handling, med användning av en av de språkversioner som anges i den bilagan och enligt bestämmelserna i det exporterande landets eller territoriets nationella lagstiftning. Om deklARATIONEN skrivs för hand, skall den skrivas med bläck och tryckbokstäver.
5. FakturadeklARATIONER skall undertecknas för hand av exportören. En godkänd exportör enligt artikel 20 behöver dock inte underteckna sådana deklARATIONER, om han lämnar en skriftlig försäkran till tullmyndigheterna i exportlandet att han påtar sig fullt ansvar för varje fakturadeklARATION där han identifieras, som om den hade undertecknats av honom för hand.
6. En fakturadeklARATION får upprättas av exportören när de produkter som den avser exporteras, eller efter exporten om

den uppvisas i importlandet senast två år efter importen av de produkter som den avser.

Artikel 20

Godkänd exportör

1. Tullmyndigheterna i det exporterande landet kan ge en exportör som ofta exporterar produkter som omfattas av beslutets bestämmelser om handelsamarbete tillstånd att upprätta fakturadeklARATIONER oberoende av de berörda produkternas värde. En exportör som ansöker om ett sådant tillstånd måste på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna lämna de garantier som behövs för att kontrollera att produkterna har ursprungsstatus och att övriga villkor i denna bilaga är uppfyllda.
2. Tullmyndigheterna får bevilja tillstånd som godkänd exportör på de villkor som de anser lämpliga.
3. Tullmyndigheterna skall tilldela den godkända exportören ett tillståndsnummer som skall anges i fakturadeklARATIONEN.
4. Tullmyndigheterna skall övervaka hur den godkända exportören använder sitt tillstånd.
5. Tullmyndigheterna kan återkalla tillståndet när som helst. De skall göra det när den godkända exportören inte längre lämnar de garantier som avses i punkt 1, inte uppfyller de villkor som avses i punkt 2 eller på annat sätt använder tillståndet felaktigt.

Artikel 21

Ursprungsintygs giltighet

1. Ett ursprungsintyg skall gälla i tio månader från och med dagen för utfärdandet i det exporterande landet och skall uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet inom den tiden.
2. Ursprungsintyg som uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet efter den sista dagen enligt punkt 1 får godkännas för förmånsbehandling om underlåtenhet att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter.
3. Även i andra fall när ursprungsintyg uppvisas för sent får tullmyndigheterna i importlandet godta ursprungsintygen om produkterna har visats upp för dem före ovannämnda sista dag.

Artikel 22

Transiteringsförfarande

När varorna anländer till ett utomeuropeiskt land eller territorium eller en AVS-stat som inte är ursprungslandet skall ytterligare en giltighetsperiod på fyra månader inledas den dag då transitlandets tullmyndigheter anger följande i fältet för anmärkningar (fält 7) på varucertifikatet EURO.1:

- Ordet "transit".
- Transitlandets namn.

- Den officiella stämpeln, varav ett avtryck gjorts tillgängligt för kommissionen i enlighet med artikel 31.
- Datum för påskrifterna.

Artikel 23

Uppvisande av ursprungsintyg

Ursprungsintyg skall uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet i enlighet med de förfaranden som gäller i det landet. Dessa myndigheter kan begära en översättning av ursprungsintyget och kan också kräva att importdeklarationen åtföljs av en förklaring av importören om att produkterna uppfyller de villkor som gäller för tillämpning av beslutet.

Artikel 24

Import i delleveranser

Om isärtagna eller icke hopsatta produkter enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 2 a i Harmoniserade systemet som klassificeras enligt avdelningarna XVI och XVII eller tulltaxenummer 7308 eller 9406 i detta system importeras i delleveranser på begäran av importören och på de villkor som fastställs av importlandets tullmyndigheter, skall ett enda ursprungsintyg för dessa produkter uppvisas för tullmyndigheterna vid import av den första delleveransen.

Artikel 25

Undantag från krav på ursprungsintyg

1. Produkter som sänds som småpaket mellan privatpersoner eller som ingår i resandes personliga bagage skall godtas som ursprungsprodukter utan att ett ursprungsintyg behöver uppvisas, om importen av sådana produkter inte är av kommersiell karaktär, om produkterna har förklarats uppfylla villkoren i denna bilaga och om det inte finns något tvivel om denna förklarings riktighet. I fråga om produkter som sänds med post kan denna förklaring göras på posttulldeklarationer CN 22 eller CN 23 eller på ett papper som bifogas det dokumentet.

2. Import av tillfällig karaktär som uteslutande består av produkter för mottagarnas, de resandes eller deras familjers personliga bruk skall inte anses vara import av kommersiell karaktär, om det på grund av produkternas art och mängd är uppenbart att syftet inte är kommersiellt.

3. Dessa produkters sammanlagda värde får dessutom inte överstiga 500 euro för småpaket eller 1 200 euro för produkter som ingår i resandes personliga bagage.

Artikel 26

Informationsförfarande för kumulationsändamål

1. När artikel 2.2 eller artikel 6.1 tillämpas skall ett varucertifikat EURO.1 eller en leverantörsdeklaration enligt förlagan i bilaga 5 A till denna bilaga, som lämnas av exportören i materialets ursprungsland, utgöra bevis för ursprungsstatus enligt denna bilaga för material från ett annat utomeuropeiskt land eller territorium, gemenskapen eller en AVS-stat.

2. När artikel 2.2 eller artikel 6.2 tillämpas skall en leverantörsdeklaration enligt förlagan i bilaga 5 B till denna bilaga, som lämnas av exportören i materialets ursprungsland, utgöra

bevis för den bearbetning eller behandling som ägt rum i ett annat utomeuropeiskt land eller territorium, gemenskapen eller en AVS-stat.

3. En separat leverantörsdeklaration skall för varje sändning av material lämnas av leverantören på den faktura som avser den sändningen, i en bilaga till den fakturan eller på en följesedel eller någon annan kommersiell handling som avser den sändningen där de berörda produkterna beskrivs tillräckligt noggrant för att kunna identifieras.

4. Leverantörsdeklarationen får göras på en förtryckt blankett.

5. Leverantörsdeklarationen skall undertecknas för hand. När fakturan och leverantörsdeklarationen upprättas med hjälp av elektronisk databehandling behöver leverantörsdeklarationen emellertid inte undertecknas för hand under förutsättning att den ansvarige tjänstemannen i leverantörsföretaget är identifierad på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna i det land eller det territorium där leverantörsdeklarationerna upprättas. Dessa tullmyndigheter får fastställa villkor för genomförandet av denna punkt.

6. Leverantörsdeklarationer skall lämnas till det behöriga tullkontoret i det exporterande utomeuropeiska land eller territorium till vilket begäran om utfärdande av varucertifikatet EURO.1 lämnas.

7. Leverantörsdeklarationer som har gjorts och informationscertifikat som har utfärdats i överensstämmelse med artikel 23 i bilaga 2 till beslut 91/482/EEG före ikraftträdandet av detta beslut skall fortsätta att vara giltiga.

8. Vid tillämpningen av artikel 6.4 första stycket skall varucertifikat euro.1 påtecknas med en av följande meningar i fältet "Anmärkningar" (fält 7) i varucertifikat EUR.1:

«RESTITUCIÓN A LA EXPORTACIÓN NO PAGADA», «EKSPORTRESTITUTION IKKE UDBETALT», «KEINE AUSFUHRERSTATTUNG GEZAHLT», «ΔΕΝ ΚΑΤΕΒΑΗΘΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ», 'EXPORT REFUND NOT PAID', «RESTITUTION À L'EXPORTATION NON PAYÉE», «RESTITUZIONE ALL'ESPORTAZIONE NON CORRISPOSTA», «GEEN UITVOERRESTITUTIE BETAALD», «RESTITUIÇÕES À EXPORTAÇÃO NÃO PAGAS», "EI MAKSETTU VIENTITUKEA", "EXPORTSTÖD EJ UTBETALAT".

Artikel 27

Styrkande handlingar

De handlingar som avses i artiklarna 15.3 och 19.3 och som används för att styrka att de produkter som omfattas av ett varucertifikat EURO.1 eller en fakturadeklaration kan anses vara produkter med ursprung i ULT, i gemenskapen eller en AVS-stat och att de uppfyller övriga villkor i denna bilaga, kan t.ex. vara följande:

a) Direkta bevis för de åtgärder som exportören eller leverantören vidtagit för att framställa de berörda varorna, vilka framgår av exempelvis dennes räkenskaper eller interna bokföring.

b) Handlingar som styrker det använda materialets ursprungsstatus och som utfärdats eller upprättats i ULT, gemenskapen eller en AVS-stat om dessa handlingar används i enlighet med inhemsk lagstiftning.

- c) Handlingar som styrker att materialet har bearbetats eller behandlats i ULT, gemenskapen eller AVS-staterna och som utfärdats eller upprättats i ett utomeuropeiskt land eller territorium, gemenskapen eller en AVS-stat, om dessa handlingar används i enlighet med inhemsk lagstiftning.
- d) Varucertifikat EURO.1 eller fakturadeklARATIONER som styrker det använda materialets ursprungsstatus och som utfärdats eller upprättats i ULT, gemenskapen eller AVS-staterna i enlighet med denna bilaga.

Artikel 28

Bevarande av ursprungsintyg och styrkande handlingar

1. En exportör som ansöker om ett varucertifikat EURO.1 skall under minst tre år bevara de handlingar som avses i artikel 15.3.
2. En exportör som upprättar en fakturadeklARATIONER skall under minst tre år bevara en kopia av denna och de handlingar som avses i artikel 19.3.
3. Den tullmyndighet i det exporterande utomeuropeiska land eller territorium som utfärdar ett varucertifikat EURO.1 skall under minst tre år bevara den ansökningsblankett som avses i artikel 15.2.
4. Tullmyndigheterna i importlandet skall under minst tre år bevara de varucertifikat EURO.1 och de fakturadeklARATIONER som lämnats in hos dem.

Artikel 29

Avvikelse och formella fel

1. Om det konstateras att uppgifterna i ursprungsintyget endast obetydligt avviker från uppgifterna i de handlingar som uppvisats för tullkontoret för genomförande av formaliteterna vid import av produkterna skall detta inte i sig medföra att ursprungsintyget blir ogiltigt, förutsatt att det vederbörligen fastställs att uppgifterna i intyget verkligen avser de uppvisade produkterna.
2. Uppenbara formella fel, t.ex. skrivfel, i ett ursprungsintyg skall inte leda till att handlingen underkänns, om felen inte är av den arten att det uppstår tvivel om att uppgifterna i intyget är riktiga.

Artikel 30

Belopp i euro

1. De belopp som skall användas i en viss medlemsstat nationella valuta skall utgöra motvärdet i denna valuta till de i euro uttryckta beloppen den första vardagen i oktober 1999.

2. De i euro uttryckta beloppen och deras motvärde i de nationella valutorna i vissa av gemenskapens medlemsstater skall ses över av tullkodexkommittén (sektionen för varors ursprung) på begäran av kommissionen, en medlemsstat eller ULT. Vid denna översyn skall kommittén säkerställa att ingen sänkning sker av de belopp som skall användas i nationell valuta och skall dessutom beakta det önskvärda i att bevara effekten av berörda beloppsgränser i reella termer. För detta ändamål får den besluta om att ändra de i euro uttryckta beloppen.

3. Om produkterna faktureras i valutan i en annan medlemsstat, skall importlandet godkänna det belopp som har meddelats av den berörda medlemsstaten.

AVDELNING V

BESTÄMMELSER OM ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 31

Vidarebefordran av stämplor och adresser

ULT skall sända kommissionen avtryck av de stämplor som används samt adresserna till de tullmyndigheter som är behöriga att utfärda varucertifikat EURO.1 och att kontrollera varucertifikat EURO.1 och fakturadeklARATIONER.

Varucertifikat EURO.1 skall godkännas för förmånsbehandling från och med den dag då kommissionen mottar uppgifterna.

Kommissionen skall sända dessa uppgifter till medlemsstaternas tullmyndigheter.

Artikel 32

Kontroll av ursprungsintyg

1. För att sörja för att denna bilaga tillämpas på ett riktigt sätt skall ULT, gemenskapen och AVS-staterna genom de behöriga tullförvaltningarna bistå varandra vid kontrollen av att varucertifikaten EURO.1 och fakturadeklARATIONERNA är äkta och att uppgifterna i dessa handlingar är riktiga.

De tillfrågade myndigheterna skall lämna relevanta uppgifter om de villkor under vilka produkten tillverkats och särskilt under vilka förhållanden ursprungsreglerna har iakttagits i de olika berörda ULT, medlemsstaterna eller AVS-staterna.

2. Efterkontroll av ursprungsintyg skall göras stickprovsvis eller när importlandets tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande handlingarnas äkthet, de berörda produkternas ursprungsstatus eller uppfyllandet av övriga villkor i denna bilaga.

3. Vid tillämpning av punkt 2 skall importlandets tullmyndigheter återsända varucertifikat EURO.1 och fakturan, om den lämnats in, eller fakturadeklarationen eller en kopia av dessa handlingar till det exporterande landets tullmyndigheter och vid behov ange skälen för undersökningen. Till stöd för begäran om kontroll skall de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som tyder på att uppgifterna i ursprungsintyget inte är riktiga.

4. Kontrollen skall göras av det exporterande landets tullmyndigheter. För kontrollen skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de anser lämplig.

5. Om importlandets tullmyndigheter beslutar att tills vidare upphöra att bevilja förmånsbehandling för de berörda produkterna i avvaktan på resultatet av kontrollen, skall de erbjuda importören att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som de finner nödvändiga.

6. De tullmyndigheter som begärt kontrollen skall så snart som möjligt underrättas om resultatet av denna. Detta resultat måste klart utvisa om handlingarna är äkta och om de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i ULT, i gemenskapen eller i AVS-staterna och uppfyller övriga villkor i denna bilaga.

7. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom tio månader från den dag då kontrollen begärdes, eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att handlingens äkthet eller produkternas verkliga ursprung skall kunna fastställas, skall de tullmyndigheter som begärt kontrollen vägra förmånsbehandling, utom under exceptionella omständigheter.

8. När kontrollförfarandet eller någon annan tillgänglig uppgift tycks tyda på att bestämmelserna i denna bilaga överträds skall landet eller territoriet på eget initiativ eller på begäran av gemenskapen genomföra nödvändiga undersökningar eller se till att sådana undersökningar genomförs snarast möjligt för att överträdelserna skall kunna identifieras och förhindras. Kommissionen får delta i undersökningarna.

Artikel 33

Kontroll av leverantörsdeklarationer

1. Kontroll av leverantörsdeklarationer får göras stickprovvis eller när importlandets tullmyndigheter på rimliga grunder betvivlar att handlingarna är äkta eller att uppgifterna om det ifrågavarande materialets verkliga ursprung är riktiga eller fullständiga.

2. De tullmyndigheter till vilka en leverantörsdeklaration lämnas får begära att tullmyndigheterna i den stat där deklarationen gjordes utfärda ett informationscertifikat enligt förlagan i bilaga 6 till denna bilaga. Alternativt får de tullmyndigheter till vilka en leverantörsdeklaration lämnas anmoda exportören

att uppvisa ett informationscertifikat utfärdat av tullmyndigheterna i den stat där deklarationen gjordes.

En kopia av informationscertifikatet skall i minst tre år bevaras av det kontor som har utfärdat det.

3. De tullmyndigheter som begärt kontrollen skall så snart som möjligt underrättas om resultatet av kontrollen. Resultatet måste klart utvisa om deklarationen angående materialets status är riktig.

4. Leverantörer skall för kontrolländamål i minst tre år bevara ett exemplar av den handling som innehåller deklarationen tillsammans med alla handlingar som är nödvändiga för att styrka materialets verkliga status.

5. Tullmyndigheterna i den stat där leverantörsdeklarationen upprättas skall ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller som de anser lämpliga i syfte att fastställa om en leverantörsdeklaration är riktig.

6. Ett varucertifikat EURO.1 som utfärdats eller upprättats på grundval av en oriktig leverantörsdeklaration skall anses ogiltigt.

Artikel 34

Twistlösning

Om det i samband med kontrollförfaranden enligt artiklarna 32 och 33 uppstår tvister som inte kan lösas mellan de tullmyndigheter som begärt en kontroll och de tullmyndigheter som ansvarar för att denna kontroll utförs, eller om frågor uppstår angående tolkningen av denna bilaga, skall tvisterna hänskjutas till tullkodexkommittén (sektionen för varors ursprung), vilken inrättades genom förordning (EEG) nr 2913/92.

Alla tvister mellan importören och importlandets tullmyndigheter skall lösas enligt lagstiftningen i importlandet.

Artikel 35

Påföljder

Den som i syfte att erhålla förmånsbehandling för produkter upprättar eller låter upprätta en handling som innehåller oriktiga uppgifter skall bli föremål för påföljder.

Artikel 36

Frizoner

1. När det handlas med en produkt på grundval av ett ursprungsintyg eller en leverantörsdeklaration och produkten i fråga under transporten befinner sig i en frizon på ULT:s eller gemenskapens territorium, skall ULT och gemenskapen vidta nödvändiga åtgärder för att se till att produkten inte ersätts med andra varor och inte genomgår någon annan hantering än normala åtgärder för att förhindra att den försämrats.

2. När ursprungsprodukter importeras till en frizon på grundval av ett ursprungsintyg och där genomgår hantering eller behandling, skall, trots bestämmelserna i punkt 1, de berörda myndigheterna på exportörens begäran utfärda ett nytt varucertifikat EURO.1, om den genomförda hanteringen eller behandlingen är förenlig med bestämmelserna i denna bilaga.

Artikel 37

Undantag

1. Undantag från denna bilaga får godkännas när befintliga industriens utveckling eller tillkomsten av nya industrier gör detta motiverat.

Medlemsstaterna eller i förekommande fall myndigheterna i det berörda landet eller territoriet skall anmäla sin ansökan om undantag till gemenskapen och ange skälen för begäran enligt punkt 2.

Gemenskapen skall bifalla alla ansökningar som är vederbörligen motiverade i enlighet med denna artikel och som inte kan förorsaka en etablerad gemenskapsindustri allvarlig skada.

2. För att underlätta granskningen av ansökningar om undantag skall den medlemsstat eller det utomeuropeiska land eller territorium som gör ansökan, med hjälp av blanketten enligt bilaga 7 till denna bilaga, till stöd för sin ansökan lämna så fullständiga uppgifter som möjligt, särskilt om följande:

- Beskrivning av den färdiga produkten.
- Arten och mängden av material med ursprung i tredje land.
- Arten och mängden av material som har ursprung i AVS-stater, i gemenskapen eller i ULT, eller som har behandlats där.
- Tillverkningsprocesser.
- Mervärde.
- Antal anställda i det berörda företaget.
- Förväntad volym av export till gemenskapen.
- Andra möjliga källor för råmaterialförsörjning.
- Skäl för den begärda giltighetstiden mot bakgrund av ansträngningar för att finna nya försörjningskällor.
- Andra iakttagelser.

Samma regler skall gälla för ansökningar om förlängning.

3. Vid granskningen av ansökningar skall särskilt följande beaktas:

- a) Det berörda landets eller territoriets utvecklingsnivå eller geografiska läge.
- b) Fall där tillämpningen av de gällande ursprungsreglerna väsentligt skulle påverka förmågan hos en befintlig industri i ULT att fortsätta exportera till gemenskapen, med särskild hänsyn till fall där detta skulle kunna leda till att industrins verksamhet upphör.
- c) Särskilda fall där det klart kan visas att ursprungsreglerna skulle kunna hindra väsentliga investeringar i en industri och där ett undantag som gynnar genomförandet av investe-

ringsprogrammet skulle möjliggöra ett gradvist uppfyllande av dessa regler.

4. I samtliga fall skall det undersökas om reglerna för ursprungskumulation möjliggör en lösning av problemet.

5. Vidare skall en ansökan om undantag avseende ett av de minst utvecklade länderna eller territorierna granskas välvilligt och med särskild hänsyn till

- a) de ekonomiska och sociala konsekvenserna av det beslut som skall fattas, särskilt vad sysselsättningen beträffar, och
- b) behovet av att tillämpa undantaget under en period, med beaktande av det berörda landets eller territoriets särskilda situation och dess svårigheter.

6. Vid granskningen av ansökningar skall särskild hänsyn från fall till fall tas till möjligheten att ge ursprungsstatus åt produkter som i sin sammansättning innefattar material med ursprung i angränsande utvecklingsländer eller minst utvecklade länder, förutsatt att tillfredsställande administrativt samarbete kan upprättas.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–6 skall undantaget beviljas när det mervärde som lagts till i de icke-ursprungsprodukter som används i det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet utgör minst 45 % av värdet av den färdiga produkten, förutsatt att undantaget inte är sådant att det ger upphov till allvarlig skada för en ekonomisk sektor i gemenskapen eller en eller flera medlemsstater.

8. a) Rådet och kommissionen skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att ett beslut kan fattas snarast möjligt och i vart fall inom 75 arbetsdagar efter det att ordföranden för tullkodexkommittén (sektionen för varors ursprung) har tagit emot ansökan. I detta sammanhang skall rådets beslut 2000/399/EG⁽¹⁾ gälla i tillämpliga delar.

b) Om ett beslut inte fattas inom den tidsfrist som anges i a skall ansökan anses ha bifallits.

9. a) Undantaget skall gälla under en viss period, i allmänhet fem år.

b) Beslutet om undantag får innehålla bestämmelser om förnyelse utan att kommissionen behöver fatta ett nytt beslut, under förutsättning att medlemsstaten eller det berörda landet eller territoriet tre månader före slutet av varje period lägger fram bevis för att det fortfarande är ur stånd att uppfylla de villkor i denna bilaga från vilka undantag har beviljats.

Om någon invändning görs mot förlängningen skall kommissionen granska denna invändning så snart som möjligt och besluta om huruvida undantaget skall förlängas. Kommissionen skall förfara på det sätt som anges i punkt 8. Alla nödvändiga åtgärder skall vidtas för att undvika att tillämpningen av undantaget avbryts.

⁽¹⁾ Rådets beslut av den 16 juni 2000 om förfarandet för undantag från de ursprungsregler som fastställs i protokoll nr 1 till AVS-EG-partnerskapsavtalet (EGT L 151, 24.6.2000, s. 16).

- c) Gemenskapen får under de perioder som avses i a och b se över villkoren för tillämpningen av undantaget, om det skulle konstateras att en väsentlig förändring ägt rum av de huvudsakliga faktorer som ligger till grund för beslutet att bevilja undantaget. När gemenskapen avslutat sin översyn får den besluta att ändra sitt beslut vad beträffar undantagets räckvidd eller något annat villkor som tidigare fastställts.

AVDELNING VI

CEUTA OCH MELILLA

Artikel 38

Särskilda villkor

1. Begreppet "gemenskapen" i denna bilaga skall inte omfatta Ceuta och Melilla. Begreppet "produkter med ursprung i gemenskapen" skall inte omfatta produkter med ursprung i Ceuta och Melilla.
2. Vid fastställande av om produkter skall anses ha ursprung i ULT vid import till Ceuta och Melilla skall denna bilaga gälla i tillämpliga delar.
3. När produkter som är helt framställda i Ceuta och Melilla, AVS-staterna eller gemenskapen genomgår bearbetning eller behandling i ULT skall de anses vara helt framställda i ULT.
4. Bearbetning eller behandling i Ceuta och Melilla, AVS-staterna eller gemenskapen skall anses ha ägt rum i ULT, om materialet genomgår ytterligare bearbetning eller behandling i ULT.
5. Vid tillämpning av punkterna 3 och 4 skall de otillräckliga åtgärder som anges i artikel 5 inte anses utgöra bearbetning eller behandling.
6. Ceuta och Melilla skall anses som ett enda territorium.

AVDELNING VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 39

Ändring av ursprungsreglerna

1. Rådet skall när så begärs av de behöriga myndigheterna i ett land eller ett territorium eller behöriga gemenskapsmyndigheter, granska tillämpningen av bestämmelserna i denna bilaga

och dessas ekonomiska konsekvenser, så att alla eventuella ändringar eller anpassningar som är nödvändiga kan göras.

Rådet skall bland annat beakta den tekniska utvecklingens konsekvenser för ursprungsreglerna.

De beslut som fattas skall genomföras så snart som möjligt.

2. Tekniska ändringar av denna bilaga skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG. Kommissionen skall därvid bistås av den tullkodexkommitté som avses i artikel 247a i förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17)., och den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader. Ovan nämnda förfarande skall inte tillämpas på artikel 6.4 och 6.5 i denna bilaga.

Artikel 40

Bilagor

Bilagorna till denna bilaga skall utgöra en integrerad del av denna.

Artikel 41

Genomförande av bilagan

Gemenskapen och ULT skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna bilaga.

Artikel 42

Övergångsperiod avseende upprättandet av formulären EURO.2

1. Fram till och med den 31 december 2002 skall de behöriga myndigheterna i gemenskapen som giltigt ursprungsintyg i enlighet med vad som avses i denna bilaga godta de formulär EURO.2 som utfärdats inom ramen för detta beslut.
2. Ansökningar om efterföljande kontroll av formulär EURO.2 skall godtas av de behöriga myndigheterna i de exporterande länderna under en period av två år efter det att det berörda formuläret EURO.2 har upprättats. Dessa kontroller skall genomföras i enlighet med avdelning V i denna bilaga.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 17).

Bilaga 1

Inledande anmärkningar till förteckningen i bilaga 2 till BILAGA III

Anmärkning 1

I förteckningen anges de krav som gäller för alla produkter för att de skall anses tillräckligt bearbetade eller behandlade i enlighet med artikel 4 i bilaga 2.

Anmärkning 2

- 2.1 I förteckningens två första kolumner beskrivs den framställda produkten. Den första kolumnen innehåller det tulltaxe- eller kapitelnummer som används i Harmoniserade systemet och den andra kolumnen innehåller den varubeskrivning som används i detta system för tulltaxenumret eller kapitlet. För varje post i de två första kolumnerna finns en regel angiven i kolumn 3 eller 4. Om en post i den första kolumnen föregås av ordet "ex", betyder detta att reglerna i kolumn 3 eller 4 endast gäller för den del av numret eller kapitlet som anges i kolumn 2.
- 2.2 Om flera tulltaxenummer är grupperade tillsammans i kolumn 1 eller ett kapitelnummer angivits och beskrivningen av produkterna i kolumn 2 därför gjorts i allmänna ordalag, gäller de motsvarande reglerna i kolumn 3 eller 4 för alla de produkter som enligt Harmoniserade systemet klassificeras enligt de olika numren i kapitlet eller enligt något av de tulltaxenummer som är grupperade i kolumn 1.
- 2.3 Om olika regler i förteckningen gäller för olika produkter inom samma tulltaxenummer, innehåller varje strecksats beskrivningen av den del av tulltaxenumret för vilken motsvarande regel i kolumn 3 eller kolumn 4 gäller.
- 2.4 Om en regel anges i både kolumnerna 3 och 4 för en post i de två första kolumnerna, kan exportören välja att tillämpa antingen den regel som anges i kolumn 3 eller den som anges i kolumn 4. Om inte någon ursprungsregel anges i kolumn 4, skall den regel som anges i kolumn 3 tillämpas.

Anmärkning 3

- 3.1 Bestämmelserna i artikel 4 i bilaga III om produkter som erhållit ursprungsstatus och som används vid tillverkningen av andra produkter gäller oavsett om denna status erhållits i den fabrik där de används eller i en annan fabrik i gemenskapen eller ULT.

Exempel:

En motor enligt tulltaxenummer 8407, för vilken det i regeln föreskrivs att värdet av det icke ursprungsmaterial som ingår inte får överstiga 40 % av priset fritt fabrik, är tillverkad av "annat legerat stål, grovt tillformat genom smidning" enligt tulltaxenummer ex 7224.

Om detta smide har smitts i det berörda landet av ett göt med icke-ursprungsstatus, har det redan fått ursprungsstatus med stöd av regeln för tulltaxenummer ex 7224 i förteckningen. Smidet kan då räknas som ursprungsprodukt vid beräkningen av värdet på motorn, oberoende av om det tillverkats i samma fabrik som motorn eller i en annan fabrik i gemenskapen. Värdet av götet med icke-ursprungsstatus skall därför inte räknas med när värdet av det icke-ursprungsmaterial som använts läggs samman.

- 3.2 I regeln i förteckningen anges den minsta bearbetning eller behandling som fordras, och ytterligare bearbetning eller behandling ger också ursprungsstatus. Däremot kan utförandet av mindre bearbetning eller behandling inte ge ursprungsstatus. Om det i en regel fastslås att icke-ursprungsmaterial på ett visst tillverkningsstadium får användas, är alltså användning av sådant material på ett tidigare tillverkningsstadium tillåten, medan användning av sådant material på ett längre framskridet tillverkningsstadium inte är tillåten.
- 3.3 Utan att det påverkar tillämpningen av anmärkning 3.2 kan, om det i en regel anges att "material enligt vilket tulltaxenummer som helst" får användas, material med samma nummer som produkten också användas, dock med förbehåll för alla särskilda begränsningar som också kan ingå i regeln. Uttrycket "tillverkning utgående från material enligt vilket tulltaxenummer som helst, även annat material enligt nr ..." innebär däremot att endast material som klassificeras enligt samma nummer som en produkt med en annan varubeskrivning än den som anges för produkten i kolumn 2 får användas.
- 3.4 Om det i en regel i förteckningen anges att en produkt får tillverkas av mer än ett material, innebär detta att vilket eller vilka som helst av dessa material får användas. Det krävs inte att alla material används.

Exempel:

I regeln för vävnader enligt nummer 5208–5212 anges att naturfibrer får användas och att bl.a. kemiska material också får användas. Denna regel innebär inte att både naturfibrer och kemiska material måste användas. Det är möjligt att använda det ena eller det andra av dessa material eller båda.

- 3.5 Om det i en regel i förteckningen anges att en produkt måste tillverkas av ett visst material, hindrar villkoret givetvis inte användning av andra material som på grund av sin beskaffenhet inte kan uppfylla det villkoret (se också anmärkning 6.2 och 6.3 nedan i samband med textilier).

Exempel:

Regeln för livsmedelsberedningar enligt nummer 1904, som uttryckligen utesluter användning av spannmål eller av produkter härledda från spannmål, hindrar inte användning av mineralsalter, kemikalier och andra tillsatser som inte har framställts av spannmål.

Detta gäller dock inte produkter som, trots att de inte kan tillverkas av det specifika material som anges i förteckningen, kan tillverkas av material av samma slag på ett tidigare tillverkningsstadium.

Exempel:

I fråga om ett klädesplagg enligt ex kapitel 62 tillverkat av bondad duk är det, om endast garn som utgör icke-ursprungsprodukt är tillåtet för detta slags plagg, inte möjligt att utgå från bondad duk – även om bondad duk normalt inte kan tillverkas av garn. I sådana fall skulle utgångsmaterialet normalt vara i stadiet före garnstadiet, dvs. fiberstadiet.

- 3.6 Om två eller flera procentsatser anges i en regel i förteckningen som det högsta värdet för icke-ursprungsmaterial som kan användas, får dessa procentsatser inte läggas samman. Värdet av allt icke-ursprungsmaterial som används får med andra ord aldrig överstiga den högsta av de angivna procentsatserna. Dessutom får de enskilda procentsatserna för de specifika materialen inte överskridas.

Anmärkning 4

- 4.1 Med begreppet "naturfibrer" avses i förteckningen andra fibrer än regenat- eller syntetfibrer. Det är begränsat till stadiet innan spinningen äger rum, inklusive avfall och, om inte annat anges, inbegriper även sådana fibrer som har kardats, kammats eller behandlats på annat sätt, men inte spunnits.
- 4.2 Begreppet "naturfibrer" inbegriper tagel enligt nummer 0503, natursilke enligt nummer 5002 och 5003 samt ullfibrer och fina eller grova djurhår enligt nummer 5101–5105, bomullsfibrer enligt nummer 5201–5203 och andra vegetabiliska fibrer enligt nummer 5301–5305.
- 4.3 Med begreppen "textilmassa", "kemiska material" och "material för papperstillverkning" avses i förteckningen de material som inte klassificeras enligt kapitlen 50–63 och som kan användas för tillverkning av regenat-, syntet- eller pappersfibrer eller regenat-, syntet- eller pappersgarn.
- 4.4 Med begreppet "konststapelfibrer" avses i förteckningen fiberkabel av syntetfilament eller av regenatfilament, syntet- eller regenatstapelfibrer och avfall av syntet- eller regenatfibrer enligt nummer 5501–5507.

Anmärkning 5

- 5.1 Om det i fråga om en viss produkt i förteckningen hänvisas till denna anmärkning, skall inte villkoren i kolumn 3 tillämpas på bastextilmaterial som används vid tillverkning av denna produkt, vilket sammanlagt utgör högst 10 % av den sammanlagda vikten av alla de bastextilmaterial som har använts (se också anmärkningarna 5.3 och 5.4 nedan).
- 5.2 Den tolerans som avses i anmärkning 5.1 får emellertid endast tillämpas på blandprodukter som har tillverkats av två eller flera bastextilmaterial.

Följande är bastextilmaterial:

- Natursilke.
- Ull.
- Grova djurhår.
- Fina djurhår.
- Tagel.
- Bomull.
- Material för papperstillverkning och papper.
- Lin.
- Mjukhampa.
- Jute och andra bastfibrer för textilt ändamål.
- Sisal och andra textilfibrer från växter av släktet Agave.
- Kokosfibrer, abaca, rami och andra vegetabiliska textilfibrer.
- Syntetkonstfilament.
- Regenatkonstfilament.
- Elektriskt ledande fibrer.

- Syntetkonststapelfibrer av polypropen.
- Syntetkonststapelfibrer av polyester.
- Syntetkonststapelfibrer av polyamid.
- Syntetkonststapelfibrer av polyakrylnitril.
- Syntetkonststapelfibrer av polyimid.
- Syntetkonststapelfibrer av polytetrafluoreten.
- Syntetkonststapelfibrer av polyfenylsulfid.
- Syntetkonststapelfibrer av polyvinylklorid.
- Andra syntetkonststapelfibrer.
- Regenatkonststapelfibrer av viskos.
- Andra regenatkonststapelfibrer.
- Garn av segmenterad polyuretan med mjuka segment av polyeter, även överspunnet.
- Garn av segmenterad polyuretan med mjuka segment av polyester, även överspunnet.
- Produkter enligt nummer 5605 (metalliserat garn) som innehåller remsor som utgörs av en kärna bestående av antingen aluminiumfolie eller av plastfilm med eller utan överdrag av aluminiumpulver, med en bredd av högst 5 mm, och som är infogad mellan två plastfilmer med hjälp av genomskinligt eller färgat klister.
- Andra produkter enligt nummer 5605.

Exempel:

Ett garn enligt nummer 5205 tillverkat av bomullsfibrer enligt nummer 5203 och syntetstapelfibrer enligt nummer 5506 är ett blandgarn. Syntetstapelfibrer som inte uppfyller ursprungsreglerna (enligt vilka det krävs tillverkning utgående från kemiska material eller textilmassa) får därför användas upp till 10 % av garnets vikt.

Exempel:

En vävnad av ull enligt nummer 5112 tillverkad av garn av ull enligt nummer 5107 och syntetiskt garn av stapelfibrer enligt nummer 5509 är en blandväv. Syntetiskt garn som inte uppfyller ursprungsreglerna (enligt vilka det krävs tillverkning utgående från kemiska material eller textilmassa) eller garn av ull som inte uppfyller ursprungsreglerna (enligt vilka det krävs tillverkning utgående från naturfibrer, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning) eller en kombination av båda får därför användas, om deras sammanlagda vikt utgör högst 10 % av tygets vikt.

Exempel:

Tuftad dukvara av textilmaterial enligt nummer 5802 tillverkad av bomullsgarn enligt nummer 5205 och bomullsvävnader enligt nummer 5210 är en blandprodukt endast om bomullsväven själv är en blandväv tillverkad av garn som klassificeras enligt två skilda tulltaxenummer, eller om de använda bomullsgarnerna själva är blandningar.

Exempel:

Om den tuftade dukvaran av textilmaterial är tillverkad av bomullsgarn enligt nummer 5205 och syntetiska vävnader enligt nummer 5407 är de använda garnerna givetvis två skilda bastextilmaterial och den tuftade dukvaran av textilmaterial är följaktligen en blandprodukt.

5.3 I fråga om produkter som innehåller "garn av segmenterad polyuretan med mjuka segment av polyeter, även överspunnet" är denna tolerans 20 % för sådant garn.

5.4 I fråga om produkter som innehåller remsor som utgörs av en kärna bestående av antingen aluminiumfolie eller av plastfilm med eller utan överdrag av aluminiumpulver, med en bredd av högst 5 mm, och som är infogad mellan två plastfilmer med hjälp av klister, är denna tolerans 30 % för sådana remsor.

Anmärkning 6

6.1 I fråga om de textilprodukter i förteckningen för vilka det anges en fotnot som hänvisar till denna anmärkning, kan beslag och tillbehör av textilmaterial som inte uppfyller regeln i kolumn 3 i förteckningen för de berörda konfektionsprodukterna användas, om deras vikt inte överstiger 10 % av den sammanlagda vikten av allt ingående textilmaterial.

Med beslag och tillbehör av textilmaterial avses de som klassificeras enligt kapitlen 50–63. Foder och mellanfoder skall inte anses utgöra beslag eller tillbehör.

6.2 Beslag och tillbehör som inte är tillverkade av textilmaterial och andra använda material som innehåller textilier behöver inte uppfylla villkoren i kolumn 3, även om de inte omfattas av anmärkning 3.5.

6.3 I enlighet med anmärkning 3.5 får beslag och tillbehör som inte är tillverkade av textilmaterial och som inte har ursprungsstatus, liksom andra produkter som inte innehåller textilier och som inte har ursprungsstatus, ändå användas fritt om de inte kan tillverkas av de material som anges i kolumn 3.

Om det i en regel i förteckningen exempelvis ⁽¹⁾ anges att garn skall användas för en viss textilprodukt, t.ex. en blus, hindrar inte detta användning av metallföremål, t.ex. knappar, eftersom knappar inte kan tillverkas av textilmaterial.

6.4 Då en procentregel gäller skall hänsyn tas till värdet av beslag och tillbehör vid beräkningen av värdet av ingående icke-ursprungsmaterial.

Anmärkning 7

7.1 Med "särskild behandling" avses i samband med nummer ex 2707, 2713–2715, ex 2901, ex 2902 och ex 3403 följande:

- a) Vakuumdestillation.
- b) Omfattande fraktionerad omdestillation ⁽¹⁾.
- c) Krackning.
- d) Reformering.
- e) Extraktion med selektiva lösningsmedel.
- f) Den process som omfattar alla följande behandlingar: behandling med koncentrerad svavelsyra, oleum (rykande svavelsyra) eller svaveltrioxid och efterföljande neutralisering med alkali samt blekning och rening med naturligt aktiva jordarter, aktiverade jordarter, aktiverat kol eller bauxit.
- g) Polymerisering.
- h) Alkylering.
- i) Isomerisering.

7.2 Med "särskild behandling" avses i samband med nummer 2710–2712 följande:

- a) Vakuumdestillation.
- b) Omfattande fraktionerad omdestillation.
- c) Krackning.
- d) Reformering.
- e) Extraktion med selektiva lösningsmedel.
- f) Den process som omfattar alla följande behandlingar: behandling med koncentrerad svavelsyra, oleum (rykande svavelsyra) eller svaveltrioxid och efterföljande neutralisering med alkali samt blekning och rening med naturligt aktiva jordarter, aktiverade jordarter, aktiverat kol eller bauxit.
- g) Polymerisering.
- h) Alkylering.
- ij) Isomerisering.
- k) Endast för tungoljor enligt nummer ex 2710: avsvavling med väte om de behandlade produkternas svavelinnehåll minskas med minst 85 %
(ASTM D 1266–59 T-metoden).
- l) Endast för produkter enligt nummer 2710: avparaffinering på annat sätt än genom enkel filtrering.
- m) Endast för tungoljor enligt nummer ex 2710: vätebehandling, annan än avsvavling, vid vilken väte vid ett tryck över 20 bar och en temperatur över 250 °C aktivt deltar i en kemisk reaktion med hjälp av en katalysator. Efterföljande hydrering av smörjoljor enligt nummer ex 2710 (t.ex. hydrofinishing eller avfärgning) för att framför allt förbättra färg eller stabilitet skall emellertid inte räknas som en särskild behandling.

⁽¹⁾ Se kompletterande anmärkning 4 b till kapitel 27 i kombinerade nomenklaturen.

- n) Endast för eldningsoljor enligt nummer ex 2710: atmosfärisk destillation, om mindre än 30 volymprocent destillat (inklusive destillationsförluster) erhålls vid 300 °C enligt ASTM D 86-metoden.
 - o) Endast för andra tungoljor än dieselbrännoljor och eldningsoljor enligt nummer ex 2710: bearbetning genom elektrisk högfrekvensurladdning.
- 7.3 I fråga om nummer ex 2707, 2713–2715, ex 2901, ex 2902 och ex 3403 skall enkla åtgärder såsom rengöring, dekantering, avsaltning, vattenseparering, filtrering, färgning och märkning, som tillför ett svavelinnehåll som resultat av att produkter med olika svavelinnehåll blandas, eller någon kombination av dessa eller liknande åtgärder, inte medföra någon ursprungsstatus.
-

Bilaga 2

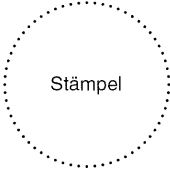
Förteckning över den bearbetning eller behandling av icke-ursprungsmaterial som krävs för att den tillverkade produkten skall få ursprungsstatus (*)

(*) Denna bilaga kommer snart att publiceras i Officiella tidningen.

*Bilaga 3***Formulär för varucertifikat**

1. Varucertifikat EUR.1 skall upprättas på formulär som överensstämmer med förlagan i denna bilaga. Formulären skall tryckas på ett eller flera av de språk på vilka detta beslut är upprättat. Certifikaten skall upprättas på något av dessa språk, i enlighet med den exporterande statens nationella rätt. Om de fylls i för hand, skall detta göras med bläck och med tryckbokstäver.
2. Certifikaten skall normalt ha formatet 210×297 mm, men en måttvariation i längdled på högst -5 mm eller högst $+8$ mm kan tillåtas. Papperet skall vara vitt, träfritt, limmat skrivpapper med en vikt av minst 60 g/m^2 . Det skall ha en tryckt guilloyerad bakgrund i grönt som gör alla förfälskningar på mekanisk eller kemisk väg synbara.
3. De exporterade staterna får förbehålla sig rätten att trycka certifikaten själva; de får även låta av dem godkända tryckerier trycka certifikaten. I det sistnämnda fallet skall varje certifikat innehålla en hänvisning till ett sådant godkännande. Varje certifikat skall vara försett med tryckeriets namn och adress, eller med en symbol som gör det möjligt att identifiera tryckeriet. Det skall också bära ett – eventuellt tryckt – serienummer, avsett för identifiering av certifikatet.

VARUCERTIFIKAT

1. Exportör (namn, fullständig adress, land)	EUR.1 N° A 000.000			
	Se anmärkningarna på baksidan innan detta förmulär fylls i.			
	2. Certificat för förmånshandel mellan och (ange berörda länder, landgrupper eller territorier)			
3. Mottagare (namn, fullständig adress, land) (Icke-obligatorisk uppgift)	4. Land, landgrupp eller territorium som produkterna anses ha sitt ursprung i	5. Bestämmeleseland, bestämmeleseland-grupp eller bestämmelesterritorium		
	7. Anmärkningar			
6. Uppgifter om transporten (Icke-obligatorisk uppgift)	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="951 999 1216 1442"> 9. Bruttovikt (kg) eller annat mått (l, m³, osv.) </td> <td data-bbox="1216 999 1477 1442"> 10. Fakturor (Icke-obligatorisk uppgift) </td> </tr> </table>		9. Bruttovikt (kg) eller annat mått (l, m³, osv.)	10. Fakturor (Icke-obligatorisk uppgift)
9. Bruttovikt (kg) eller annat mått (l, m³, osv.)	10. Fakturor (Icke-obligatorisk uppgift)			
11. TULLENS PÅTECKNING Deklarationen bestyrks. Exportdokument ⁽²⁾ Formulär Nr Tullkontroll Utfärdande land eller territorium Ort och datum (Underskrift)		12. EXPORTÖRSDEKLARATION Undertecknad deklarerar att de ovan angivna varorna uppfyller de villkor som fastställts för utfärdande av detta certifikat. Ort och datum (Underskrift)		

⁽¹⁾ För oemballerade varor anges, alltefter omständigheterna, antalet varor eller "Bulk".

⁽²⁾ Ifylles endast om så krävs enligt det exporterande landets eller territoriets regler.

13. Begäran om kontroll, till:	14. RESULTAT AV KONTROLL
Kontroll begärs av detta certifikats äkthet och riktighet. Ort och datum Stämpel (Underskrift)	Kontrollen visar att detta certifikat (*) ☐ har utfärdats av det angivna tullkontoret och att uppgifterna i certifikatet är riktiga. ☐ inte uppfyller fordringarna vad gäller äkthet och riktighet (se bifogade kommentarer). Ort och datum Stämpel (Underskrift) (*) Kryssa för tillämplig ruta.

ANMÄRKNINGAR

1. Certifikatet får inte innehålla raderingar eller överskrivningar. Eventuella ändringar skall göras genom att felaktiga uppgifter stryks över och andra uppgifter vid behov tillfogas. Ändringarna skall signeras av den person som upprättat certifikatet och påtecknas av det utfärdande landets eller territoriets tullmyndigheter.
2. Inget utrymme får lämnas mellan de varuposter som anges i certifikatet och varje varupost skall föregås av ett varupostnummer. Ett horisontellt streck skall dras omedelbart under den sista varuposten. Oanvänt utrymme skall strykas över för att förhindra att tillägg görs i efterhand.
3. Varorna skall beskrivas i enlighet med handelsbruket och tillräckligt noggrant för att möjliggöra identifiering av varorna.

ANSÖKAN OM VARUCERTIFIKAT EUR.1

1. Exportör (namn, fullständig adress, land) (Icke-obligatorisk uppgift)	EUR.1 N° A 000.000	
	Se anmärkningarna på baksidan innan detta formlär fylls i.	
	2. Ansökan om certifikat för förmånshandel mellan och (ange berörda länder, landgrupper eller territorier)	
3. Mottagare (namn, fullständig adress, land) (Icke-obligatorisk uppgift)	4. Land, landgrupp eller territorium som produkterna anses ha sitt ursprung i	5. Bestämme-land, bestämme-land-grupp eller bestämme-land-territorium
6. Uppgifter om transporten (Icke-obligatorisk uppgift)	7. Anmärkningar	
8. Varupostnummer; kollinas, märken, nummer, antal och slag ⁽¹⁾ ; varubeskrivning	9. Bruttovikt (kg) eller annat mått (l,m ³ , osv.)	10. Fakturor (Icke-obligatorisk uppgift)

(¹) För oemballerade varor anges, alltefter omständigheterna, antalet varor eller "Bulk".

EXPORTÖRSDEKLARATION

Undertecknad exportör av de på omstående sida angivna varorna

DEKLARERAR att varorna uppfyller de villkor som fastställts för utfärdande av det bifogade certifikatet.

ANGER nedan de omständigheter på grundval av vilka varorna uppfyller de villkor som avses ovan:

.....
.....
.....
.....

FRAMLÄGGER följande stödjande dokument (*):

.....
.....
.....
.....

FÖRBINDER sig att på begäran av de behöriga myndigheterna lägga fram alla styrkande uppgifter som dessa myndigheter kan behöva för utfärdande av det bifogade certifikatet och låta dessa myndigheter kontrollera sin bokföring och processerna för tillverkning av de varor som avses ovan.

BEGÄR utfärdande av det bifogade certifikatet.

Ort och datum

.....
(Underskrift)

(*) Exempelvis importdokument, varucertifikat eller tillverkardeklARATIONER som avser produkter som använts i tillverkningen eller varor som återexporteras i oförändrat skick.

*Bilaga 4***FAKTURADEKLARATION**

Fakturadeklarationen, vars text återges nedan, skall upprättas i enlighet med fotnoterna. Själva fotnotshänvisningarna behöver inte återges.

Spanskspråkig version

El exportador de los productos incluidos en el presente documento [autorización aduanera n° ... ⁽¹⁾] declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... ⁽²⁾.

Danskspråkig version

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾.

Tyskspråkig version

Der Ausführer (Zoll-Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾), der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte ... Ursprungswaren sind ⁽²⁾.

Grekiskspråkig version

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο [άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾] δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής ... ⁽²⁾.

Engelskspråkig version

The exporter of the products covered by this document (customs authorisation No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... preferential origin ⁽²⁾.

Franskspråkig version

L'exportateur des produits couverts par le présent document [autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾] déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

Italienskspråkig version

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento [autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾], dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

Nederländskspråkig version

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾) verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾.

Portugisiskspråkig version

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento [autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾], declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

Finskspråkig version

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa nro ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohdeltuun oikeutettuja ... ⁽²⁾ alkuperä tuotteita.

Svenskspråkig version

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr.... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾.

..... ⁽³⁾
(Ort och datum)

..... ⁽⁴⁾
(Exportörens underskrift; namnet på den person som undertecknar deklarationen
skall även anges med tryckbokstäver)

⁽¹⁾ Om fakturadeklarationen upprättas av en godkänd exportör i den mening som avses i artikel 20 i bilaga III, skall numret på dennes tillstånd anges här. Om fakturadeklarationen inte upprättas av en godkänd exportör, skall parentestexten utelämnas eller utrymmet lämnas tomt.

⁽²⁾ Produkternas ursprung skall anges. Om fakturadeklarationen helt eller delvis avser produkter med ursprung i Ceuta och Melilla i den mening som avses i artikel 39 i bilaga III, skall exportören tydligt ange dessa produkter, genom koden "CM", i det dokument i vilket deklarationen upprättas.

⁽³⁾ Dessa uppgifter kan utelämnas om de redan finns angivna i själva dokumentet.

⁽⁴⁾ Se artikel 19.5 i bilaga III. I de fall då exportören inte är skyldig att skriva under behöver inte heller namnet på den person som undertecknar deklarationen anges.

Bilaga 5 A

LEVERANTÖRSDEKLARATION FÖR PRODUKTER SOM HAR FÖRMÅNSURSPRUNGSSTATUS

Undertecknad deklarerar att de varor som tagits upp i denna faktura ⁽¹⁾

har framställts i ⁽²⁾ och uppfyller ursprungsreglerna för förmånshandel mellan de utomeuropeiska länderna och territorierna och Europeiska gemenskapen.

Undertecknad förbinder sig att på begäran göra sådana uppgifter som stöder denna deklaration tillgängliga för tullmyndigheterna.

..... ⁽³⁾

..... ⁽⁴⁾

..... ⁽⁵⁾

Anmärkning

Texten ovan, ifylld i enlighet med fotnoterna, utgör en leverantörsdeklaration. Själva fotnotshänvisningarna behöver inte återges.

⁽¹⁾ — Om endast en del av de varor som tas upp i fakturan berörs, skall dessa markeras tydligt och en hänvisning till markeringarna införas i deklarationen, enligt följande: "..... som tagits upp i denna faktura och markerats med har framställts"

— Om ett annat dokument än en faktura eller en bilaga till en faktura används (se artikel 26.3 i bilaga III), skall det berörda dokumentets beteckning anges i stället för beteckningen "faktura".

⁽²⁾ Gemenskapen, medlemsstat i gemenskapen, AVS-stat eller utomeuropeiskt land eller territorium. Om en AVS-stat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium anges, måste det även hänvisas till det tullkontor i gemenskapen som innehar eventuella berörda varucertifikat EUR.1 eller EUR.2-formulär, genom att nummer på berörda certifikat eller formulär och, om möjligt, berörda tullregistreringsnummer anges.

⁽³⁾ Ort och datum.

⁽⁴⁾ Namn och ställning i företaget.

⁽⁵⁾ Underskrift.

Bilaga 5 B

LEVERANTÖRSDEKLARATION FÖR PRODUKTER SOM INTE HAR FÖRMÅNSURSPRUNGSSTATUS

I egenskap av leverantör försäkrar jag att de varor som angivna i denna faktura ⁽¹⁾

har framställts i ⁽²⁾

och innehåller följande beståndsdelar och material som inte har ursprung i AVS-staterna, de utomeuropeiska länderna och territorierna eller gemenskapen enligt reglerna om förmånshandel:

..... ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

.....

.....

..... ⁽⁶⁾

Jag åtar mig att på begäran göra allt material till stöd för denna deklaration tillgängligt för tullmyndigheterna.

..... ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾

..... ⁽⁹⁾

Anmärkning

Texten ovan, ifylld i enlighet med fotnoterna, utgör en leverantörsdeklaration. Fotnoterna behöver inte anges.

⁽¹⁾ — Om endast en del av de varor som anges i fakturan berörs, skall dessa tydligt anges eller utmärkas genom att följande anges på fakturan "..... som anges i denna faktura, märkta har framställts i"
— Om ett annat dokument än fakturan eller en bilaga till fakturan används (se artikel 26.3 i bilaga III) skall detta dokument namn ersätta ordet "faktura".

⁽²⁾ Gemenskapen, en medlemsstat, en AVS-stat eller berört ULT.

⁽³⁾ Varubeskrivning skall alltid ges. Varubeskrivningen skall vara tillräckligt detaljerad för att de berörda varorna skall kunna klassificeras enligt tulltaxan.

⁽⁴⁾ Tullvärde skall endast anges när så krävs.

⁽⁵⁾ Ursprungsland skall endast anges när så krävs. Det ursprung som anges måste vara ett ursprung som medför förmånsbehandling, alla andra ursprung skall anges som "tredje land".

⁽⁶⁾ "och har genomgått följande behandling i [gemenskapen] [medlemsstat] [AVS-stat] [ULT] []", skall läggas till med en beskrivning av den behandling som utförts, om denna upplysning krävs.

⁽⁷⁾ Ort och datum.

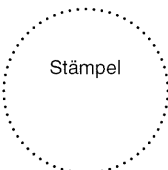
⁽⁸⁾ Namn och ställning i företaget.

⁽⁹⁾ Underskrift.

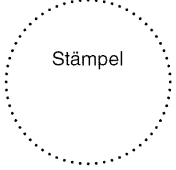
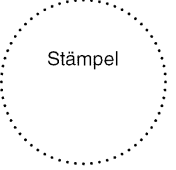
*Bilaga 6***Informationscertifikat**

- 1) Det formulär för informationscertifikat som anges i denna bilaga skall användas och tryckas på ett eller flera av de språk som beslutet är upprättat på och i överensstämmelse med den exporterande statens nationella lagstiftning. Informationscertifikaten skall fyllas i på ett av dessa språk. Om de är skriva för hand skall de fyllas i med bläck och med versaler. De skall ha ett löpnummer, eventuellt tryckt, varigenom de kan identifieras..
- 2) Informationscertifikaten skall mäta 210×297 mm, men en tolerans på plus 8 mm eller minus 5 mm på längden kan tillåtas. Papperet skall vara vitt skrivpapper och får inte innehålla mekanisk massa eller väga mindre än 65 g/m^2 .
- 3) De nationella förvaltningarna får förbehålla sig rätten att trycka formulären själva eller låta dem tryckas av tryckerier som de har godkänt. I det sistnämnda fallet skall varje formulär innehålla en hänvisning till detta godkännande. På formuläret skall även anges tryckeriets namn och adress eller ett märke varigenom det kan identifieras.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA

1. Leverantör ⁽¹⁾		INFORMATIONSCERTIFIKAT För att underlätta utfärdandet av ett VARUCERTIFIKAT enligt bestämmelserna om handel mellan EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH ULT	
2. Mottagare ⁽¹⁾			
3. Behandlingen utförd av ⁽¹⁾		4. Stat i vilken bearbetningen eller behandlingen har utförts	
6. Importtullkontor ⁽¹⁾		5. Myndigheternas anteckningar	
7. Importdokument ⁽²⁾ Formulär Nr Serie Datum:			
VAROR SOM SÄNTS TILL BESTÄMMELSESTATEN			
8. Kollin (märkning, nummer, antal, och slag)	9. Nummer enligt Systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (HS-nummer/HS-undernummer)	10. Mängd ⁽³⁾	
		11. Värde ⁽⁴⁾	
ANVÄNDA IMPORTVAROR			
12. Nummer enligt Systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (HS-nummer/HS-undernummer)		13. Ursprungsland	14. Mängd ⁽³⁾
			15. Värde ⁽²⁾ ⁽⁵⁾
16. Typ av bearbetning eller behandling som utförts			
17. Anmärkningar			
18. TULLENS PÅSKRIFT Deklarationen bestyrks: Dokument Formulär Nr Tullkontor Datum: Stämpel (Underskrift)		19. LEVERANTÖRSDEKLARATION Jag intygar att uppgifterna i detta certifikat är riktiga (Ort) (Datum) (Underskrift)	

⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ Se fotnoterna på baksidan.

BEGÄRAN OM KONTROLL	RESULTAT AV KONTROLLEN
I egenskap av tulltjänsteman begär jag en kontroll av detta informationscertifikats äkthet och riktighet.	Tulltjänstemannens kontroll visar att detta informationscertifikat:
	a) har utfärdats av det angivna tullkontoret och att de uppgifter det innehåller är riktiga (*)
	b) inte uppfyller kraven om äkthet och riktighet (se anmärkning) (*)
..... (Ort och datum)	 (Ort och datum)
 Stämpel	 Stämpel
..... (Tulltjänstemannens underskrift)	 (Tulltjänstemannens underskrift)
	(*) Stryk det som inte är tillämpligt.

ANMÄRKNINGAR

(¹) Namn på person eller företag och fullständig adress.

(²) Frivilligt uppgift.

(³) Kilogram, hektoliter, kubikmeter eller annat mått.

(⁴) Förpackningen och de varor den innehåller skall anses utgöra en helhet. Detta gäller emellertid inte för förpackningar som inte är av det slag som normalt används för den förpackade varan och som har ett bestående bruksvärde utöver att fungera som förpackning.

(⁵) Värdet skall anges i enlighet med ursprungsreglerna.

Bilaga 7

Formulär för ansökan om undantag

1. Den färdiga produktens handelsbeteckning 1.1 Tullklassificering (HS-nr)	2. Beräknad årlig exportmängd till gemenskapen (vikt, antal, meter eller annan enhet)
3. Handelsbeteckning för använt material med ursprung i tredje land Tullklassificering (HS-nr)	4. Beräknad årlig mängd material med ursprung i tredje land som kommer att användas
5. Värdet på använt material med ursprung i tredje land	6. De färdiga produkternas värde fritt fabrik
7. Ursprung för material från tredje land	8. Skälen till att den färdiga produkten inte uppfyller ursprungsreglerna
9. Handelsbeteckning för material med ursprung i AVS-staterna, EG eller ULT som kommer att användas	10. Beräknad årlig mängd material från AVS, EG eller ULT som kommer att användas
11. Värdet på material från AVS, EG eller ULT som kommer att användas	12. Bearbetning eller behandling av material från tredje land som äger rum i EG eller ULT utan att ursprungsstatus erhålls
13. Tidsperiod för vilken undantag begärs fr.o.m. t.o.m.	
14. Detaljerad beskrivning av bearbetning och behandling i AVS-staterna	15. Det berörda företagets kapitalstruktur
	16. Storleken på gjorda eller planerade investeringar
	17. Antal anställda/planerat antal anställda
18. Mervärdet av bearbetningen eller behandlingen i AVS-staterna 18.1 Arbete: 18.2 Omkostnader:	20. Möjliga lösningar för att undvika undantag i framtiden
19. Alternativa försörjningskällor för material	21. Anmärkningar

ANMÄRKNINGAR

1. Om fälten i formuläret inte är tillräckliga för att rymma alla relevanta uppgifter får ytterligare sidor bifogas formuläret. I detta fall skall orden "Se bilaga" ifyllas i det berörda fältet.
2. Om möjligt bör prover eller annat material (bilder, ritningar, kataloger osv.) som åskådliggör den färdiga produkten och materialet bifogas formuläret.
3. Ett formulär skall ifyllas för varje produkt som ansökan avser.

Fälten 3, 4, 5, 7: med "tredje land" avses alla länder som inte är en AVS-stat, en medlemsstat i gemenskapen eller ett ULT.

Fält 12: Om material från tredje land har bearbetats eller behandlats i gemenskapen eller i en AVS-stat utan att erhålla ursprungsstatus innan det behandlas ytterligare i det ULT som begär undantaget, skall den bearbetning eller behandling som utförts i gemenskapen eller i en AVS-stat anges.

Fält 13: De datum som skall anges är den första och den sista dagen för den period inom vilken EUR.1-certifikat kan utfärdas enligt undantaget.

Fält 18: Ange mervärdet antingen i procent av produktens pris fritt fabrik eller i belopp per enhet av produkten.

Fält 19: Om det finns alternativa försörjningskällor för material skall de anges och om möjligt de kostnadsmässiga skälen eller andra skäl till att de inte används.

Fält 20: Ange möjliga ytterligare investeringar eller alternativa leverantörer som skulle göra att undantaget endast behövs under en begränsad tidsperiod.

BILAGA IV

VILLKOR FÖR INFÖRSEL TILL GEMENSKAPEN AV PRODUKTER SOM INTE HAR SITT URSPRUNG I ETT UTOMEUROPEISKT LAND ELLER TERRITORIUM MEN BEFINNER SIG I FRI OMSÄTTNING I DET UTOMEUROPEISKA LANDET ELLER TERRITORIET, OCH METODER FÖR ADMINISTRATIVT SAMARBETE*Artikel 1***Direkttransport**

1. De arrangemang som fastställs enligt artikel 36 i detta beslut skall endast tillämpas på produkter som uppfyller villkoren i denna bilaga och som transporteras direkt mellan ULT och gemenskapen utan att något annat territorium passeras. Produkter som utgör en enda sändning får emellertid transporteras genom annat territorium än det utomeuropeiska landets eller territoriets, i förekommande fall med omlastning eller tillfällig lagring inom sådant territorium, förutsatt att produkterna hela tiden övervakas av tullmyndigheterna i transit- eller lagringslandet och inte blir föremål för andra åtgärder än lossning, omlastning eller åtgärder för att bevara dem i gott skick.
2. För att styrka att villkoren i punkt 1 har uppfyllts skall för de behöriga tullmyndigheterna uppvisas
 - a) ett enda transportdokument som gäller transporten från det exporterande landet eller territoriet genom transitlandet, eller
 - b) ett intyg som utfärdats av transitlandets tullmyndigheter och som innehåller
 - i) en exakt beskrivning av produkterna,
 - ii) datum för produkternas lossning och omlastning samt, i förekommande fall, namnen på de fartyg eller uppgift om de andra transportmedel som använts, och
 - iii) uppgifter om under vilka förhållanden produkterna befunnit sig i transitlandet, eller
 - c) om dokumentet eller intyget saknas, andra styrkande handlingar.

*Artikel 2***EXP-exportcertifikat**

1. Styrkande av att bestämmelserna i artikel 36 i beslutet har iakttagits skall ske med hjälp av ett EXP-exportcertifikat enligt förlagan i bilagan.
2. EXP-exportcertifikat skall utfärdas av tullmyndigheterna i det exporterande landet eller territoriet på skriftlig ansökan av exportören eller, på exportörens ansvar, av dennes befullmäktigade ombud.
3. För detta ändamål skall exportören eller dennes befullmäktigade ombud fylla i ett EXP-exportcertifikat enligt förlagan i bilagan. Blanketterna skall fyllas i i enlighet med bestämmelserna i den här bilagan. Om blanketterna fylls i för hand skall detta göras med bläck och tryckbokstäver. Varubeskrivningen skall anges i det avsedda fältet utan att någon rad lämnas tom. Om hela fältet inte fylls skall en vågrät linje dras under sista textradens och det tomma utrymmet korsas över.

Tullmyndigheterna i det exporterande landet eller territoriet skall bevara ansökningar om EXP-exportcertifikat under minst tre år.

4. En exportör som ansöker om ett EXP-exportcertifikat skall vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna i det exporterande land eller territorium där EXP-exportcertifikatet utfärdas uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att de produkter som exporteras uppfyller förutsättningarna för utfärdande av ett EXP-exportcertifikat.

Exportörer skall bevara sådana stödjande dokument som avses i denna punkt under minst tre år.

5. EXP-exportcertifikatet skall utfärdas av tullmyndigheterna i det exporterande landet eller territoriet om de berörda produkterna kan anses finnas i fri omsättning och de övriga förutsättningarna i artikel 36 i beslutet är uppfyllda med avseende på produkterna.

6. De utfärdande tullmyndigheterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera ansökans riktighet. För detta ändamål skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att utföra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de bedömer lämplig. De utfärdande tullmyndigheterna skall också kontrollera att den blankett som avses i punkt 3 är korrekt ifylld. De skall särskilt kontrollera att fältet för varubeskrivningen har fyllts i på ett sådant sätt att det utesluter varje möjlighet till bedrägliga tillägg.

7. Datum för utfärdandet av EXP-exportcertifikatet skall anges i fält 11 på certifikatet.

8. EXP-exportcertifikatet skall utfärdas av tullmyndigheterna och ställas till exportörens förfogande så snart exporten faktiskt ägt rum eller säkerställts.

*Artikel 3***Utfärdande av duplikat av EXP-exportcertifikat**

1. Om ett EXP-exportcertifikat stulits, förlorats eller förstörts får exportören hos den tullmyndighet som utfärdade certifikatet ansöka om ett duplikat, som tullmyndigheten skall utfärda på grundval av de exporthandlingar som den har tillgång till.

2. Ett duplikat som utfärdas på detta sätt skall förses med någon av följande påskrifter:

"DUPLICADO", "DUPLIKAT", "ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ", "DUPLICATE", "DUPLICATA", "DUPLICATO", "DUPLICAAT", "SEGUNDA VIA", "KAKSOISKAPPALE".

3. Den påskrift som avses i punkt 2 skall göras i fält 7 (Anmärkningar) i duplikatet av EXP-exportcertifikatet.

4. Duplikatet skall ha samma utfärdandedatum som det ursprungliga EXP-exportcertifikatet och gälla från och med samma dag.

Artikel 4

EXP-exportcertifikats giltighet

1. Ett EXP-exportcertifikat skall gälla i fyra månader från och med dagen för utfärdandet i det exporterande utomeuropeiska landet eller territoriet och skall uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet inom den tiden.
2. EXP-exportcertifikat som uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet efter den sista dagen enligt punkt 1 får godkännas för tillämpning av arrangemangen om underlåtenhet att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter.
3. Även i andra fall när EXP-exportcertifikat uppvisas för sent får tullmyndigheterna i importlandet godta certifikaten om produkterna har visats upp för dem före ovannämnda sista dag.

Artikel 5

Uppvisande av EXP-exportcertifikat

EXP-exportcertifikat skall uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet i enlighet med de förfaranden som gäller i det landet. Dessa myndigheter kan begära en översättning av EXP-exportcertifikaten och kan också kräva att importdeklarationen åtföljs av en förklaring av importören om att produkterna uppfyller de villkor som gäller för tillämpning av beslutet.

BESTÄMMELSER OM ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 6

Ömsesidigt bistånd

1. ULT skall sända kommissionen avtryck av de stämplat som används samt adresserna till de tullmyndigheter som är behöriga att utfärda EXP-exportcertifikat, om det rör sig om andra stämplat och myndigheter än de som avses i artikel 31 i bilaga III. De utomeuropeiska länderna och territorierna skall utföra efterhandskontrollerna av EXP-exportcertifikat.

EXP-exportcertifikat skall från och med den dag då kommissionen mottar uppgifterna godtas för tillämpningen av de fastställda arrangemangen.

Kommissionen skall sända dessa uppgifter till medlemsstaternas tullmyndigheter.

2. För att sörja för att denna bilaga tillämpas på ett riktigt sätt skall ULT och gemenskapen genom de behöriga tullförvaltningsbistånd varandra vid kontrollen av att EXP-exportcertifikaten är äkta och att uppgifterna i dessa handlingar är riktiga.

Artikel 7

Kontroll av EXP-exportcertifikat

1. Efterkontroll av EXP-exportcertifikat skall göras stickprovvis eller när importlandets tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande handlingarnas äkthet eller iakttagandet av bestämmelserna i artikel 36 i detta beslut.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall importlandets tullmyndigheter sända EXP-exportcertifikatet och de relevanta kommersiella dokumenten, eller kopior av dessa handlingar, till det exporterande utomeuropeiska landets eller territoriets tullmyndigheter och vid behov ange skälen för undersökningen. Till stöd för begäran om kontroll skall de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som tyder på att uppgifterna i EXP-exportcertifikatet inte är riktiga.

3. Kontrollen skall göras av det exporterande landets eller territoriets tullmyndigheter. För kontrollen skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de anser lämplig.

4. Om importlandets tullmyndigheter beslutar att inte tillämpa arrangemangen för de berörda produkterna i avvaktan på resultatet av kontrollen, skall de erbjuda importören att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som bedöms nödvändiga.

5. De tullmyndigheter som begärt kontrollen skall så snart som möjligt underrättas om resultatet av denna. Detta resultat måste klart utvisa om handlingarna är äkta och om förutsättningarna i artikel 36 i detta beslut kan anses som uppfyllda med avseende på de berörda produkterna.

6. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom tio månader från den dag då kontrollen begärdes, eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa att ett berört dokument är äkta eller att utfärdandet av ett EXP-exportcertifikat för exportprodukterna är berättigat, skall de tullmyndigheter som begärt kontrollen inte medge tillämpning av arrangemangen, utom under exceptionella omständigheter.

7. När kontrollförfarandet eller någon annan tillgänglig uppgift tycks tyda på att bestämmelserna i denna bilaga överträds skall landet eller territoriet på eget initiativ eller på begäran av gemenskapen genomföra nödvändiga undersökningar eller se till att sådana undersökningar genomförs snarast möjligt för att överträdelserna skall kunna identifieras och förhindras. Kommissionen får delta i undersökningarna.

8. Om det i samband med kontrollförfaranden uppstår tvister som inte kan lösas mellan de tullmyndigheter som begärt en kontroll och de tullmyndigheter som ansvarar för att denna kontroll utförs, eller om frågor uppstår angående tolkningen av denna bilaga, skall tvisterna hänskjutas till tullkodexkommittén, vilken inrättats genom förordning (EEG) nr 2454/93.

9. Alla tvister mellan importören och importlandets tullmyndigheter skall lösas enligt lagstiftningen i importlandet.

*Artikel 8***Påföljder**

Den som i syfte att möjliggöra att produkter godtas såsom berättigade att omfattas av de arrangemang som fastställts upprättar eller låter upprätta en handling som innehåller oriktiga uppgifter skall bli föremål för påföljder.

*Artikel 9***Frizoner**

När handel sker med en produkt på grundval av ett EXP-exportcertifikat och produkten i fråga under transporten befinner sig i en frizon på ULT:s eller gemenskapens territo-

rium, skall ULT och gemenskapen vidta nödvändiga åtgärder för att se till att produkten inte ersätts med andra varor och inte genomgår någon annan hantering än normala åtgärder för att förhindra att den försämras.

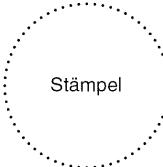
*Artikel 10***Bilagor**

Bilagorna till denna bilaga skall utgöra en integrerad del av denna.

*Bilaga***Formulär för omlastningscertifikat EXP. 1**

1. Omlastningscertifikat EXP. 1 skall upprättas på formulär som överensstämmer med förlagan i denna bilaga. Formulären skall tryckas på ett eller flera av de språk på vilka avtalet är upprättat. Certifikaten skall upprättas på något av dessa språk, i enlighet med den exporterande statens nationella rätt. Om de fylls i för hand, skall detta göras med bläck och med tryckbokstäver.
2. Certifikaten skall normalt ha formatet 210×297 mm, men en måttvariation i längdled på högst -5 mm eller högst $+8$ mm kan tillåtas. Papperet skall vara vitt, träfritt, limmat skrivpapper med en vikt av minst 60 g/m^2 . Det skall ha en tryckt guilloyerad bakgrund i grönt som gör alla förfälskningar på mekanisk eller kemisk väg synbara.
3. De exporterande ländernas och territoriernas behöriga myndigheter får förbehålla sig rätten att trycka certifikaten själva; de får även låta av dem godkända tryckerier trycka certifikaten. I det sistnämnda fallet skall varje certifikat innehålla en hänvisning till ett sådant godkännande. Varje certifikat skall vara försett med tryckeriets namn och adress, eller med en symbol som gör det möjligt att identifiera tryckeriet. Det skall också bära ett – eventuellt tryckt – serienummer, avsett för identifiering av certifikatet.

OMLASTNINGSCERTIFIKAT

1. Exportör (namn, fullständig adress, land)	EXP.1 Nr A 000.000	
	Se anmärkningarna på baksidan innan detta formulär fylls i.	
	2. Certifikat för förmånshandel mellan och (ange berörda länder, landgrupper eller territorier)	
3. Mottagare (namn, fullständig adress, land) (Icke-obligatorisk uppgift)	4. Land, landgrupp eller territorium som produkterna anses ha sitt ursprung i	5. Bestämmeleseland, bestämmeleseland-grupp eller bestämmeleseterritorium
6. Uppgifter om transporten (Icke-obligatorisk uppgift)	7. Anmärkningar	
8. Varupostnummer; kollinas märken, nummer, antal och slag ⁽¹⁾; varubeskrivning	9. Bruttovikt (kg) eller annat mått (l, m³, osv.)	10. Fakturor (Icke-obligatorisk uppgift)
11. TULLENS PÅTECKNING Deklarationen bestyrks. Exportdokument ⁽²⁾ Formulär Nr Tullkontor Utfärdande land eller territorium Datum (Underskrift)	 Stämpel	12. EXPORTÖRSDEKLARATION Undertecknad deklarerar att de ovan angivna varorna uppfyller de villkor som fastställts för utfärdande av detta certifikat. Ort och datum (Underskrift)

⁽¹⁾ För oemballerade varor anges, alltefter omständigheterna, antalet varor eller "Bulk".

⁽²⁾ Ifylles endast om så krävs enligt det exporterande landets eller territoriets regler.

13. Begäran om kontroll, till:	14. RESULTAT AV KONTROLL
Kontroll begärs av detta certifikats äkthet och riktighet. (Ort och datum) Stämpel (Underskrift)	Kontrollen visar att detta certifikat (*) ☐ har utfärdats av det angivna tullkontoret och att uppgifterna i certifikatet är riktiga. ☐ inte uppfyller fordringarna vad gäller äkthet och riktighet (se bifogade kommentarer). (Ort och datum) Stämpel (Underskrift) (*) Kryssa för tillämplig ruta.

ANMÄRKNINGAR

1. Certifikatet får inte innehålla raderingar eller överskrivningar. Eventuella ändringar skall göras genom att felaktiga uppgifter stryks över och andra uppgifter vid behov tillfogas. Ändringarna skall signeras av den person som upprättat certifikatet och påtecknas av det utfärdande landets eller territoriets tullmyndigheter.
2. Inget utrymme får lämnas mellan de varuposter som anges i certifikatet och varje varupost skall föregås av ett varupostnummer. Ett horisontellt streck skall dras omedelbart under den sista varuposten. Oanvänt utrymme skall strykas över för att förhindra att tillägg görs i efterhand.
3. Varorna skall beskrivas i enlighet med handelsbruket och tillräckligt noggrant för att möjliggöra identifiering av varorna.

ANSÖKAN OM OMLASTNINGSCERTIFIKAT

1. Exportör (namn, fullständig adress, land) (Icke-obligatorisk uppgift)	EXP.1 Nr A 000.000	
3. Mottagare (namn, fullständig adress, land) (Icke-obligatorisk uppgift)	2. Ansökan om certifikat för förmånshandel mellan och (ange berörda länder, landgrupper eller territorier)	
	4. Land, landgrupp eller territorium som produkterna anses ha sitt ursprung i	5. Bestämme-land, bestämmelse-land-grupp eller bestämmelse-territorium
6. Uppgifter om transporten (Icke-obligatorisk uppgift)	7. Anmärkningar	
8. Varupostnummer; kollinas märken, nummer, antal och slag ⁽¹⁾ ; varubeskrivning	9. Bruttovikt (kg) eller annat mått (l, m ³ , osv.)	10. Fakturor (Icke-obligatorisk uppgift)

(¹) För oemballerade varor anges, alltefter omständigheterna, antalet varor eller "Bulk".

EXPORTÖRSDEKLARATION

Undertecknad exportör av de på omstående sida angivna varorna

DEKLARERAR att varorna uppfyller de villkor som fastställts för utfärdande av det bifogade certifikatet.

ANGER nedan de omständigheter på grundval av vilka varorna uppfyller de villkor som avses ovan:

.....
.....
.....
.....

FRAMLÄGGER följande stödjande dokument ⁽¹⁾:

.....
.....
.....
.....

FÖRBINDER sig att på begäran av de behöriga myndigheterna lägga fram alla styrkande uppgifter som dessa myndigheter kan behöva för utfärdande av det bifogade certifikatet och låta dessa myndigheter kontrollera sin bokföring och processerna för tillverkning av de varor som avses ovan.

BEGÄR utfärdande av det bifogade certifikatet.

.....
(Ort och datum)

.....
(Underskrift)

⁽¹⁾ Exempelvis importdokument, varucertifikat eller tillverkardeklARATIONER som avser produkter som använts i tillverkningen eller varor som återexporteras i oförändrat skick.

BILAGA V

KONTAKTCENTRUM FÖR EUROINFO (EICC)

Uppgifter för EICC

EICC skall vad gäller ULT ha följande uppgifter:

- Att sprida information från gemenskapen till företag i ULT.
- Att samla in sådan information från ULT som kan vara till nytta för små och medelstora europeiska företag, och att sprida denna via EIC-nätet.
- Att svara på av företag i ULT ställda allmänna, rättsliga, administrativa och statistiska frågor om Europeiska unionen.
- Att svara på av företag i Europeiska gemenskapen ställda allmänna, rättsliga, administrativa och statistiska frågor om ULT.

För att det i största möjliga utsträckning skall råda en anda av ömsesidighet vad information beträffar, skall kommissionen se till att företagen i gemenskapen med avseende på ULT kan få tillgång till samma slags information, stöd och rådgivning som de gemenskapen erbjuder företagen i ULT.

Hjälpmedel och tjänster

Följande hjälpmedel och tjänster skall ställas till kontaktcentrernas förfogande, eller skall anskaffas av dessa, så att de på lämpligt sätt kan utföra sina uppgifter:

- a) Dokumentation: förteckning över de dokument som valts som bibliografiskt grundmaterial (anskaffas); villkor och kostnader för anskaffning.
- b) Särskild programvara (anskaffas) som gör det möjligt att lägga upp en akt för varje fråga och att utföra sökningar i tidigare akter, befintlig dokumentation och databaser.
- c) Databaser: förteckning över tillgängliga (avgiftsbelagda) databaser; villkor och kostnader för uppkoppling.
- d) Utbildning: självstudiekurser (anskaffas); tidsplan för utbildningsseminarier (särskilda gemenskapsfrågor, EIC:s funktion); avgiftsbelagda utbildningsseminarier om databaser; årlig konferens för samtliga EIC och EICC (för alla dessa verksamheter bekostas resa och uppehälle av EICC).
- e) Tillgång till den centrala strukturens informationsansvariga, för att få svar på frågor rörande information om ämnen som hänför sig till gemenskapsområdena.
- f) Tillgång till databasen Capitalisation, via VANS (mervärdenätjänster, value-added network services); denna via EIC-nätet matade databas innehåller frågor och svar rörande ämnen som huvudsakligen gäller gemenskapen.
- g) Post: kontaktcentrumen skall ha tillgång till elektronisk post, i synnerhet till EIC-nätets miljö.

Förfaranden för inrättande

1. De behöriga myndigheterna i ett utomeuropeiskt land eller territorium skall lämna en ansökan om inrättande av ett euroinfokontaktcentrum och ett meddelande om vilken struktur som avses vara värd för centrumet till kommissionen, via de kanaler som anges i artikel 59 i detta beslut.
2. Ett avtal i vilket det bl.a. anges att euroinfokontaktcentrumet skall vara utrustat med tillräckligt stor personal och tillräckliga materiella och finansiella resurser skall ingås mellan centrumet och kommissionen.

Kriterier för val av värdstruktur

Vid valet av värdstruktur för ett euroinfokontaktcentrum kan följande kriterier beaktas:

- Strukturens erfarenhet vad gäller stöd och rådgivning till företag; gynnsam inställning till små och medelstora företag.
 - Representativitet med avseende på företagen i det utomeuropeiska land eller territorium som ansöker om inrättande av ett euroinfokontaktcentrum.
 - Kännedom om europeiska frågor.
 - Beredskap och förmåga att garantera ömsesidighet vad gäller de tjänster som erbjuds företagen i det utomeuropeiska landet eller territoriet och i gemenskapen.
 - Förmåga till finansiell autonomi.
 - Beredskap att i kontaktcentrumet inlemma personer med goda kunskaper i engelska eller franska och med erfarenhet av datorer.
 - Tillhandahållande av data- och kommunikationsutrustning som motsvarar givna specifikationer.
 - Åtagande att bistå alla små och medelstora företag, oberoende av vilken rättslig ställning de har eller vilken sektor de är verksamma inom, eventuellt i samarbete med övriga EIC och EICC.
-